

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) 2019/2089 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică, indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris și informațiile privind durabilitatea pentru indicii de referință ⁽¹⁾ 17**

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2019/2090 al Comisiei din 19 iunie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cazurile de neconformitate suspectată sau confirmată cu normele Uniunii aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor sau cu normele Uniunii aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active interzise sau neautorizate ⁽¹⁾ 28**
- ★ **Regulamentul de Punere în Aplicare (UE) 2019/2091 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2197 în ceea ce privește valutele strâns corelate, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ 38**
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2092 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Indonezia 42**
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2093 al Comisiei din 29 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 333/2007 în ceea ce privește analiza esterilor acizilor grași de 3-monoclorpropan-1,2-diol (3-MCPD), a esterilor acizilor grași de glicidil, a percloratului și a acrilamidei ⁽¹⁾ 96**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2094 al Comisiei din 29 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active benfluralin, dimoxistrobin, fluazinam, flutolanil, mancozeb, mecoprop-P, mepiquat, metiram, oxamil și piraclostrobin ⁽¹⁾ 102
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2095 al Comisiei din 29 noiembrie 2019 privind operarea unei deduceri din cota de pescuit pentru somonul de Atlantic pusă la dispoziția Poloniei în 2019 ca urmare a depășirii cotei de pescuit în 2018 105

DECIZII

- ★ Decizia (PESC) 2019/2096 a Comitetului politic și de securitate din 28 noiembrie 2019 privind numirea comandantului forței misiunii UE pentru misiunea militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) și de abrogare a Deciziei (PESC) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019) 108
- ★ Decizia (UE) 2019/2097 a Consiliului din 2 decembrie 2019 de numire a unui membru și a unui supleant, propuși de România, în cadrul Comitetului Regiunilor 110
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2098 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 privind cerințele de sănătate animală cu titlu temporar pentru transporturile de produse de origine animală destinate consumului uman originare din Uniune care sunt reexpediate în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță [notificată cu numărul C(2019) 8092] ⁽¹⁾ 111

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/2088 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La 25 septembrie 2015, Adunarea Generală a ONU a adoptat un nou cadru global de dezvoltare durabilă: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă („Agenda 2030”), având ca element central obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD). Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil” face legătura între ODD-uri și cadrul de politică al Uniunii, pentru a garanta că toate acțiunile și inițiativele de politică ale Uniunii, atât în cadrul Uniunii cât și la nivel global, iau în considerare, de la bun început, ODD-urile. În concluziile sale din 20 iunie 2017, Consiliul confirmat angajamentul Uniunii și al statelor sale membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Agendei 2030 în mod complet, coerent, cuprinzător, integrat și eficient, în strânsă cooperare cu partenerii și cu alte părți interesate.
- (2) Tranziția către o economie circulară, cu emisii scăzute de carbon, mai durabilă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor în conformitate cu ODD-urile este esențială pentru asigurarea competitivității pe termen lung a economiei Uniunii. Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („Acordul de la Paris”), care a fost aprobat de Uniune la 5 octombrie 2016 ⁽³⁾ și a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, urmărește să consolideze răspunsul la schimbările climatice, printre altele, prin corelarea fluxurilor de finanțare cu demersurile către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezilientă la schimbările climatice.
- (3) Pentru a atinge obiectivele Acordului de la Paris și pentru a reduce în mod semnificativ riscurile și efectele schimbărilor climatice, obiectivul global este acela de a se menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de a se continua eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 97.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽³⁾ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

- (4) Directivele 2009/65/CE ⁽⁴⁾, 2009/138/CE ⁽⁵⁾, 2011/61/UE ⁽⁶⁾, 2013/36/UE ⁽⁷⁾, 2014/65/UE ⁽⁸⁾, (UE) 2016/97 ⁽⁹⁾ și (UE) 2016/2341 ⁽¹⁰⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și Regulamentele (UE) nr. 345/2013 ⁽¹¹⁾, (UE) nr. 346/2013 ⁽¹²⁾, (UE) 2015/760 ⁽¹³⁾ și (UE) 2019/1238 ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului au obiectivul comun de a facilita accesul la activitate și desfășurarea activității organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), ale instituțiilor de credit, ale administratorilor de fonduri de investiții alternative (AFIA) care gestionează sau comercializează fonduri de investiții alternative, inclusiv fonduri europene de investiții pe termen lung (ELTIF), ale societăților de asigurare, ale firmelor de investiții, ale intermediarilor de asigurări, ale instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP), ale administratorilor fondurilor cu capital de risc eligibile (administratorii EuVECA), ale administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile (administratorii EuSEF) și ale furnizorilor de produse paneuropene de pensii personale (PEPP). Aceste directive și regulamente asigură o protecție mai uniformă a investitorilor finali și facilitează accesul acestora la o gamă largă de produse financiare, stabilind în același timp norme care le permit investitorilor finali să ia decizii privind investițiile în cunoștință de cauză.
- (5) Prezentarea de informații investitorilor finali cu privire la integrarea riscurilor legate de durabilitate, luarea în considerare a efectelor negative asupra durabilității și a obiectivelor de investiții durabile sau asupra promovării caracteristicilor de mediu sau sociale în procesul de luare a deciziilor privind investițiile și în procesele consultative sunt insuficient dezvoltate deoarece aceste informații încă nu fac obiectul unor cerințe armonizate.
- (6) Derogarea de la dispozițiile prezentului regulament pentru consultanții financiari care au mai puțin de trei salariați nu ar trebui să aducă atingere punerii în aplicare a dispozițiilor de drept intern care transpun Directivele 2014/65/UE și (UE) 2016/97, în special în ceea ce privește normele privind consultanța de investiții și de asigurări. Prin urmare, deși acești consultanți nu sunt ținuți să furnizeze informații în conformitate cu prezentul regulament, aceștia sunt ținuți să ia în considerare și în calcul riscurile legate de durabilitate în procesele lor consultative.
- (7) Entitățile care intră sub incidența prezentului regulament, în funcție de natura activităților lor, ar trebui să respecte normele privind participanții la piața financiară, în cazul în care creează produse financiare, precum și normele privind consultanții financiari, în cazul în care oferă consultanță de investiții sau consultanță de asigurări. Prin urmare, atunci când astfel de entități desfășoară simultan atât activități ale participanților la piața financiară, cât și ale consultanților financiari, astfel de entități ar trebui să fie considerate participanți la piața financiară atunci când acționează în calitate de creatori de produse financiare, inclusiv în cazul administrării de portofolii, și ar trebui să fie considerați consultanți financiari, atunci când furnizează consultanță de investiții sau de asigurări.
- (8) Întrucât Uniunea se confruntă din ce în ce mai mult cu consecințele catastrofale și imprevizibile ale schimbărilor climatice, cu epuizarea resurselor și cu alte aspecte referitoare la durabilitate, sunt necesare acțiuni urgente pentru a mobiliza capitalul nu numai prin politici publice, ci și prin sectorul serviciilor financiare. Prin urmare, participanții la piața financiară și consultanții financiari ar trebui să aibă obligația de a prezenta informații specifice cu privire la abordările lor în ceea ce privește integrarea riscurilor legate de durabilitate și luarea în considerare a efectelor negative asupra durabilității.

⁽⁴⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽⁸⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/1238 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind un produs paneuropean de pensii personale (PEPP) (JO L 198, 25.7.2019, p. 1).

- (9) În absența unor norme armonizate la nivelul Uniunii privind prezentarea informațiilor privind durabilitatea adresate investitorilor finali, este probabil că vor continua să fie adoptate măsuri divergente la nivel național și abordările diferite în diverse sectoare ale serviciilor financiare ar putea persista. Astfel de măsuri și abordări divergente ar continua să producă denaturări semnificative ale concurenței ca urmare a diferențelor semnificative între standardele de prezentare a informațiilor. În plus, dezvoltarea paralelă a practicilor de piață pe baza unor priorități stabilite din considerente comerciale care generează rezultate divergente determină în prezent o fragmentare și mai mare a pieței și ar putea să agraveze și mai mult ineficiențele din funcționarea pieței interne în viitor. Divergențele care caracterizează standardele de prezentare a informațiilor și practicile de piață fac foarte dificilă compararea diferitelor produse financiare, generează condiții inechitabile de concurență pentru aceste produse și pentru canalele de distribuție și creează noi bariere în cadrul pieței interne. Astfel de divergențe ar putea, de asemenea, să creeze confuzie pentru investitorii finali și să denatureze deciziile acestora privind investițiile. În demersurile de asigurare a conformității cu Acordul de la Paris, există riscul ca statele membre să adopte măsuri naționale divergente care ar putea crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne și ar putea fi în detrimentul participanților la piața financiară și al consultanților financiari. Mai mult, absența unor reguli armonizate privind transparența face dificilă pentru investitorii finali compararea efectivă a diferitelor produse financiare din diferite state membre în ceea ce privește riscurile lor de mediu, sociale și de guvernare și obiectivele de investiții durabile. Prin urmare, este necesar să se abordeze barierele existente în calea funcționării pieței interne și să se consolideze comparabilitatea produselor financiare pentru a se evita obstacolele viitoare probabile.
- (10) Prezentul regulament vizează să reducă asimetriile la nivel de informații din relațiile comitent-prepus în ceea ce privește integrarea riscurilor legate de durabilitate, luarea în considerare a efectelor negative asupra durabilității, promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale, și investițiile durabile prin impunerea participanților la piața financiară și consultanților financiari a obligației de a prezenta investitorilor finali informații precontractuale și continue atunci când acționează în calitate de prepuși ai acelor investitori finali (comitenți).
- (11) Prezentul regulament vine să completeze obligațiile de prezentare a informațiilor stabilite în Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 și în Regulamentele (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013, (UE) 2015/760 și (UE) 2019/1238, precum și în dreptul intern care reglementează produsele de pensii personale și individuale. Pentru a asigura monitorizarea ordonată și eficientă a respectării prezentului regulament, statele membre ar trebui să se bazeze pe autoritățile competente deja desemnate în conformitate cu normele respective.
- (12) Prezentul regulament menține în sarcina participanților la piața financiară și a consultanților financiari obligația de a acționa în interesul investitorilor finali, inclusiv, dar nu numai, obligația de diligență înainte de realizarea investiției, stabilite în Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 și în Regulamentele (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013, precum și în dreptul intern care reglementează produsele de pensii personale și individuale. Pentru a respecta obligațiile care le revin în temeiul acestor norme, participanții la piața financiară și consultanții financiari ar trebui să integreze în procesele lor, inclusiv în executarea obligației de diligență, și să evalueze în mod continuu, nu doar toate riscurile financiare relevante ci și toate riscurile relevante legate de durabilitate care ar putea avea un efect negativ semnificativ relevant asupra rentabilității financiare a unei investiții sau a consultanței. Prin urmare, participanții la piața financiară și consultanții financiari ar trebui să specifice în politicile lor modul în care integrează riscurile respective și să publice aceste politici.
- (13) Prezentul regulament impune participanților la piața financiară și consultanților financiari care oferă consultanță de investiții sau consultanță de asigurări cu privire la produse de investiții bazate pe asigurări (IBIP), indiferent de conceperea produselor financiare și de piața țintă, să publice politici scrise privind integrarea riscurilor legate de durabilitate și să asigure transparența unei asemenea integrări.
- (14) Un risc legat de durabilitate înseamnă un eveniment sau o condiție de mediu, socială sau de guvernare care, în cazul în care se produce, ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra valorii investiției, astfel cum se specifică în legislația sectorială, în special în Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 sau în actele delegate și standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul acestora.
- (15) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor privind integrarea riscului stabilite în temeiul Directivei 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 și al Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013, precum și al dreptului intern care reglementează produsele de pensii personale și individuale, inclusiv, dar nu numai, criteriilor de proporționalitate relevante

aplicabile, cum ar fi dimensiunea, organizarea internă și natura, sfera și complexitatea activităților în cauză. Prezentul regulament urmărește să asigure o mai mare transparență cu privire la modul în care participanții la piața financiară și consultanții financiari integrează riscurile legate de durabilitate în deciziile de investiție și în consultanța de investiții sau de asigurări. În cazul în care evaluarea riscurilor legate de durabilitate conduce la concluzia că nu există riscuri legate de durabilitate considerate a fi relevante pentru produsul financiar, ar trebui să fie explicate motivele acesteia. În cazul în care evaluarea conduce la concluzia că aceste riscuri sunt relevante, măsura în care riscurile legate de durabilitate ar putea afecta performanța produsului financiar ar trebui să fie prezentată în termeni calitativi sau cantitativi. Evaluarea riscurilor legate de durabilitate și prezentarea informațiilor precontractuale aferente de către participanții la piața financiară ar trebui să fie incluse în informațiile precontractuale furnizate de consultanții financiari. Consultanții financiari ar trebui ca, înainte de a furniza consultanța, să informeze cu privire la modul în care iau în considerare riscurile legate de durabilitate în procesul de selecție al produsului financiar care le este prezentat investitorilor finali, indiferent de preferințele legate de durabilitate ale investitorilor finali. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere aplicării dispozițiilor de drept intern care transpun Directivele 2014/65/UE și (UE) 2016/97, în special a obligațiilor care revin participanților la piața financiară și consultanților financiari în ceea ce privește guvernanta produselor, evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și testele de cerințe și nevoi.

- (16) Deciziile și consultanța în materie de investiții ar putea să provoace, să contribuie sau să fie direct legate de efecte negative, care sunt sau pot fi semnificative, asupra factorilor de durabilitate.
- (17) Pentru a asigura o aplicare coerentă și consecventă a prezentului regulament, este necesar să se stabilească o definiție armonizată a „investițiilor durabile”, care prevede obligația societăților în care s-a investit de a respecta practici de bună guvernanta și să se garanteze principiul precauției de „a nu provoca prejudicii semnificative”, astfel încât nici obiectivul de mediu și nici cel social să nu fie prejudiciate în mod semnificativ.
- (18) În cazul în care participanții la piața financiară, ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea, natura și amploarea activităților lor și de tipul de produse financiare pe care le pun la dispoziție, iau în considerare principalele efecte negative, care sunt sau pot fi semnificative, ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate, aceștia ar trebui să integreze în procesele lor, inclusiv în procesele lor de diligență, procedurile pentru a lua în considerare principalele efecte negative, împreună cu riscurile financiare relevante și riscurile relevante pentru durabilitate. Informațiile cu privire la astfel de proceduri ar putea descrie modul în care participanții la piața financiară se achită de responsabilitățile legate de gestionarea durabilă sau alte modalități de implicare a acționarilor. Participanții la piața financiară ar trebui să includă pe site-urile lor internet informații cu privire la aceste proceduri și descrieri ale principalelor efecte negative. În acest sens, comitetul mixt al Autorității bancare europene instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ (ABE), al Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾ (EIOPA) și al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ (ESMA) („comitetul mixt”) și participanții la piața financiară și consultanții financiari ar trebui să ia în considerare Orientările privind diligența necesară pentru o conduită responsabilă în afaceri, elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), precum și Principiile pentru investiții responsabile susținute de Organizația Națiunilor Unite.
- (19) Luarea în considerare a factorilor de durabilitate în procesul de luare a deciziilor și în procesul de consultanță privind investițiile poate aduce beneficii mai ample decât cele de pe piețele financiare. Aceasta poate spori reziliența economiei reale și stabilitatea sistemului financiar. În acest mod, aceasta poate avea un efect asupra randamentului produselor financiare. Prin urmare, este esențial ca participanții la piața financiară și consultanții financiari să furnizeze informațiile necesare pentru a le permite investitorilor finali să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (20) Participanții la piața financiară care iau în considerare principalele efecte negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate ar trebui să prezinte în cadrul informațiilor precontractuale pentru fiecare produs financiar, în mod concis, în termeni calitativi sau cantitativi, modul în care principalele efecte negative sunt luate în considerare precum și o declarație care să ateste că informațiile privind principalele efecte negative asupra factorilor de durabilitate sunt disponibile în cadrul raportării în curs. Principalele efecte negative ar trebui înțelese ca fiind efectele deciziilor de investiții și ale consultanței care au ca rezultat efecte negative asupra factorilor de durabilitate.
- (21) Până în prezent au fost dezvoltate produse durabile cu diferite grade de ambiție. Prin urmare, în scopul prezentării informațiilor precontractuale și al informațiilor prezentate prin intermediul unor rapoarte periodice, este necesar să se facă distincția între cerințele pentru produsele financiare care promovează caracteristici de mediu sau sociale, și cele pentru produsele financiare care au ca obiectiv un efect pozitiv pentru mediu și societate. În consecință, în ceea ce privește produsele financiare cu caracteristici de mediu sau sociale, participanții la piața financiară ar trebui să informeze dacă și în ce mod indicele desemnat, indicele de durabilitate sau indicele de integrare se aliniază la aceste caracteristici și, în cazul în care nu se utilizează niciun criteriu de referință, să prezinte informații cu privire la modul în care sunt respectate caracteristicile de durabilitate ale produselor financiare. În ceea ce privește produsele financiare care au drept obiectiv un efect pozitiv pentru mediu și societate, participanții la piața financiară ar trebui să informeze ce criteriu de referință în materie de durabilitate utilizează pentru a măsura performanța durabilă și, în cazul în care nu se utilizează niciun criteriu de referință, să explice modul în care se realizează obiectivul durabil. Informațiile respective ar trebui incluse în rapoartele periodice anuale.
- (22) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor privind remunerarea sau evaluarea performanței personalului participanților la piața financiară și al consultanților financiari stabilite în temeiul Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 și al Regulamentelor (UE) nr. 345/2013 și (UE) nr. 346/2013, sau al actelor de punere în aplicare și al dreptului intern care reglementează produsele de pensii personale și individuale, inclusiv, dar nu numai, criteriile de proporționalitate relevante aplicabile, cum ar fi dimensiunea, organizarea internă și natura, sfera și complexitatea activităților în cauză. Cu toate acestea, este necesar să se asigure o mai mare transparență, în termeni calitativi sau cantitativi, privind politicile de remunerare a participanților la piața financiară și a consultanților financiari, în raport cu consultanța lor de investiții sau de asigurări, care să promoveze o gestionare a riscurilor eficace și solidă cu privire la riscurile legate de durabilitate, fără ca structura de remunerare să încurajeze asumarea de riscuri excesive în raport cu riscurile legate de durabilitate, ci fiind corelată cu performanța ajustată la risc.
- (23) Pentru a spori transparența și a informa investitorii finali, accesul la informațiile privind modul în care participanții la piața financiară și consultanții financiari integrează riscurile legate de durabilitate relevante, fie ele semnificative sau susceptibile de a fi semnificative, în procesele de luare a deciziilor privind investițiile, inclusiv în aspectele organizaționale, de gestionare a riscurilor și de governanță a acestor procese, și respectiv în procesele consultative, ar trebui să fie reglementat prin obligarea acestor entități la menținerea de informații concise cu privire la aceste politici pe site-urile lor internet.
- (24) Obligațiile actuale de prezentare a informațiilor prevăzute în dreptul Uniunii nu impun prezentarea tuturor informațiilor necesare pentru a informa în mod corespunzător investitorii finali cu privire la efectele legate de durabilitate al investițiilor lor în produsele financiare cu caracteristici de mediu sau sociale sau în produse financiare care urmăresc obiective de durabilitate. Prin urmare, este adecvat să se stabilească obligații mai specifice și mai standardizate de prezentare a informațiilor referitoare la astfel de investiții. De exemplu, efectul global legat de durabilitate al produselor financiare ar trebui să fie raportat cu regularitate prin intermediul unor indicatori relevanți pentru măsurarea obiectivului de investiții durabile ales. Atunci când un indice adecvat a fost desemnat drept criteriu de referință, aceste informații ar trebui să fie furnizate și pentru indicele desemnat, precum și pentru un indice general al pieței, pentru a permite compararea. Atunci când administratorii EuSEF pun la dispoziție informații privind efectul social pozitiv pe care un anumit fond îl are ca obiectiv, privind rezultatele sociale globale realizate și privind metodele aferente utilizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 346/2013, aceștia ar putea, după caz, să utilizeze aceste informații în scopul prezentării informațiilor prevăzute în prezentul regulament.
- (25) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ impune obligații de transparență în ceea ce privește aspectele de mediu, sociale, și de governanță corporativă în cadrul raportării nefinanciare. Cu toate acestea, forma și prezentarea impuse de respectiva directivă nu sunt întotdeauna adecvate pentru utilizarea directă de către participanții la piața financiară și de către consultanții financiari în relația acestora cu investitorii finali. Participanții la piața financiară și consultanții financiari ar trebui să poată opta să utilizeze informațiile din rapoartele administratorilor și din declarațiile nefinanciare în sensul prezentului regulament în conformitate cu respectiva directivă, după caz.

⁽¹⁸⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (26) Pentru a asigura fiabilitatea informațiilor publicate pe site-urile participanților la piața financiară și ale consultanților financiari, aceste informații ar trebui să fie păstrate la zi și orice revizuire sau modificare a acestora ar trebui să fie clar explicată.
- (27) Cu toate că prezentul regulament nu reglementează sistemele naționale de securitate socială reglementate de Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009, având în vedere faptul că statele membre deschid din ce în ce mai multe părți din gestionarea sistemelor obligatorii de pensii din cadrul sistemelor lor de securitate socială către participanții la piața financiară sau alte entități de drept privat, întrucât asemenea sisteme sunt expuse la riscuri legate de durabilitate, și ar putea să ia în considerare efectele negative asupra durabilității, să promoveze caracteristici de mediu sau sociale sau să urmărească investiții durabile, statele membre ar trebui să poată aplica prezentul regulament în privința acestor sisteme pentru a diminua asimetriile la nivel de informații.
- (28) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte sau să mențină în vigoare dispoziții mai stricte privind publicarea politicilor de adaptare la schimbările climatice și privind informațiile suplimentare adresate investitorilor finali cu privire la riscurile legate de durabilitate cu condiția ca participanții la piața financiară și consultanții financiari în cauză au sediul social pe teritoriul acestora. Cu toate acestea, astfel de dispoziții nu ar trebui să împiedice aplicarea efectivă a prezentului regulament sau îndeplinirea obiectivelor sale.
- (29) În conformitate cu Directiva (UE) 2016/2341, IORP au deja obligația să aplice norme de guvernanță și gestionare a riscurilor în ceea ce privește deciziile lor de investiții și evaluările de risc pentru a asigura continuitatea și regularitatea. Deciziile de investiții și evaluarea riscurilor relevante, inclusiv a riscurilor de mediu, sociale și de guvernanță, ar trebui să fie luate, respectiv efectuate de așa manieră încât să se asigure conformitatea cu interesele membrilor și beneficiarilor IORP. EIOPA ar trebui să emită ghiduri care să specifice modul în care deciziile de investiții și evaluările de risc din partea IORP urmează să ia în considerare riscurile de mediu, sociale și de guvernanță în temeiul respectivei directive.
- (30) ABE, EIOPA și ESMA (denumite în mod colectiv ca „AES”) ar trebui să fie împuternicite, prin intermediul Comitetului comun, să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze conținutul, metodologiile și prezentarea informațiilor cu privire la indicatorii de durabilitate privind climatul și alte efecte negative legate de mediu, la aspectele sociale și cele legate de forța de muncă, la respectarea drepturilor omului, și la chestiunile legate de combaterea corupției și a dării de mită, precum și prezentarea și conținutul informațiilor cu privire la promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile care trebuie să fie comunicate în documentele precontractuale, în rapoartele anuale și pe site-urile internet ale participanților la piața financiară. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta respectivele standarde tehnice de reglementare prin acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.
- (31) AES ar trebui să fie împuternicite, prin intermediul Comitetului comun, să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili prezentarea standard a informațiilor privind promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a investițiilor durabile în cadrul materialelor publicitare. Comisiei ar trebui i se acorde competența de a adopta respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.
- (32) Deoarece rapoartele anuale rezumă, în principiu, rezultatele economice pentru ani calendaristici compleți, dispozițiile prezentului regulament privind cerințele de transparență pentru astfel de rapoarte nu ar trebui să se aplice până la 1 ianuarie 2022.
- (33) Normele din prezentul regulament referitoare la prezentarea informațiilor ar trebui să completeze dispozițiile Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341 și pe cele ale Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013, (UE) 2015/760 și (UE) 2019/1238.
- (34) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în mod explicit în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (35) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume consolidarea protecției pentru investitorii finali și îmbunătățirea informării acestora, inclusiv în cazul achizițiilor transfrontaliere de către aceștia, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere nevoia de a stabili obligații uniforme de prezentare a informațiilor, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii din cauza nevoii de a stabili obligații uniforme de prezentare a informațiilor la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește pentru participanții la piața financiară și consultanții financiari norme armonizate privind transparența în legătură cu integrarea riscurilor legate de durabilitate și luarea în considerare a efectelor negative asupra durabilității în cadrul activităților lor și privind furnizarea informațiilor privind durabilitatea în ceea ce privește produsele financiare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „participant la piața financiară” înseamnă:
 - (a) o societate de asigurare care pune la dispoziție un produs de investiții bazat pe asigurări (IBIP);
 - (b) o firmă de investiții care oferă servicii de administrare de portofolii;
 - (c) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP);
 - (d) un creator al unui produs de pensii;
 - (e) un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA);
 - (f) un furnizor de produse paneuropene de pensii personale (PEPP);
 - (g) un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013;
 - (h) un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013;
 - (i) o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (o societate de administrare a OPCVM); sau
 - (j) o instituție de credit care oferă servicii de administrare de portofolii;
2. „societate de asigurare” înseamnă o societate de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2009/138/CE;
3. „produs de investiții bazat pe asigurări” sau „IBIP” înseamnă:
 - (a) un produs de investiții bazat pe asigurări, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾; sau
 - (b) un produs de asigurare, care este pus la dispoziția unui investitor profesional și care oferă o valoare la scadență sau de răscumpărare care este expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței;
4. „administrator de fonduri de investiții alternative” sau „AFIA” înseamnă un AFIA, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE;
5. „firmă de investiții” înseamnă o firmă de investiții, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
6. „administrare de portofolii” înseamnă administrare de portofolii, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Directiva 2014/65/UE;
7. „instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale” sau „IORP” înseamnă o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale autorizată sau înregistrată în conformitate cu articolul 9 din Directiva (UE) 2016/2341, cu excepția unei instituții în privința căreia un stat membru a decis să aplice articolul 5 din respectiva directivă sau a unei instituții care gestionează scheme de pensii care împreună au mai puțin de 15 membri în total;

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

8. „produs de pensii” înseamnă:
 - (a) un produs de pensii astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014; sau
 - (b) un produs de pensii individual astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014;
9. „produs paneuropean de pensii personale” sau „PEPP” înseamnă un produs în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2019/1238;
10. „societate de administrare a OPCVM” înseamnă:
 - (a) o societate de administrare, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE; sau
 - (b) o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și care nu a desemnat o societate de administrare autorizată în temeiul directivei respective pentru administrarea proprie;
11. „consultant financiar” înseamnă:
 - (a) un intermediar de asigurări care oferă consultanță de asigurări cu privire la IBIP;
 - (b) o societate de asigurare care oferă consultanță de asigurări cu privire la IBIP;
 - (c) o instituție de credit care oferă consultanță de investiții;
 - (d) o firmă de investiții care furnizează consultanță de investiții;
 - (e) un AFIA care oferă consultanță de investiții în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) litera (b) punctul (i) din Directiva 2011/61/UE; sau
 - (f) o societate de administrare a OPCVM care oferă consultanță de investiții în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) litera (b) punctul (i) din Directiva 2009/65/CE;
12. „produs financiar” înseamnă:
 - (a) un portofoliu gestionat în conformitate cu punctul 6 de la prezentul articol;
 - (b) un fond de investiții alternative (FIA);
 - (c) un IBIP;
 - (d) un produs de pensii;
 - (e) o schemă de pensii;
 - (f) un OPCVM; sau
 - (g) un PEPP;
13. „fond de investiții alternative” sau „FIA” înseamnă un FIA, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
14. „schemă de pensii” înseamnă o schemă de pensii, în sensul definiției de la articolul 6 punctul 2 din Directiva (UE) 2016/2341;
15. „organism de plasament colectiv în valori mobiliare” sau „OPCVM” înseamnă un organism de plasament colectiv în valori mobiliare autorizat în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;
16. „consultanță de investiții” înseamnă consultanță de investiții, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE;
17. „investiție durabilă” înseamnă o investiție într-o activitate economică care contribuie la un obiectiv de mediu, măsurat spre exemplu prin indicatori-cheie în materie de utilizare eficientă a resurselor privind utilizarea energiei, a energiei din surse regenerabile, a materiilor prime, a apei și a terenurilor, în materie de producție de deșeuri și emisiile de gaze cu efect de seră, precum și în ce privește efectele asupra biodiversității și asupra economiei circulare, sau o investiție într-o activitate economică ce contribuie la un obiectiv social, în special o investiție care contribuie la combaterea inegalității sau care promovează coeziunea socială, integrarea socială și raporturile de muncă sau investiții în capital uman sau în comunități dezavantajate din punct de vedere economic sau social, cu condiția ca astfel de investiții să nu prejudicieze în mod semnificativ niciunul dintre aceste obiective și ca societățile în care s-a investit să urmeze practici de bună guvernare, în special în ceea ce privește structuri de gestionare solide, raporturile cu forța de muncă, remunerația personalului relevant și conformitatea cu obligațiile fiscale;
18. „investitor profesional” înseamnă un client care întrunește criteriile stabilite în anexa II la Directiva 2014/65/UE;
19. „investitor individual” înseamnă un investitor care nu este un investitor profesional;
20. „intermediar de asigurări” înseamnă un intermediar de asigurări, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 din Directiva (UE) 2016/97;

21. „consultanță de asigurări” înseamnă consultanță, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 15 din Directiva (UE) 2016/97;
22. „risc legat de durabilitate” înseamnă un eveniment sau o condiție de mediu, socială sau de guvernare care, în cazul în care se produce, ar putea cauza un efect negativ semnificativ, efectiv sau potențial, asupra valorii investiției;
23. „fond european de investiții pe termen lung” sau „ELTIF” înseamnă un fond autorizat în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2015/760;
24. „factori de durabilitate” înseamnă aspectele de mediu, sociale și cele legate de forța de muncă, respectarea drepturilor omului, chestiunile legate de combaterea corupției și a dării de mită.

Articolul 3

Transparența politicilor privind riscurile legate de durabilitate

- (1) Participanții la piața financiară publică pe site-urile lor internet informații despre politicile privind integrarea riscurilor legate de durabilitate în procesele lor de luare a deciziilor privind investițiile.
- (2) Consultanții financiari publică pe site-urile lor internet informații despre politicile lor privind integrarea riscurilor legate de durabilitate în consultanța de investiții sau consultanța de asigurări.

Articolul 4

Transparența efectelor negative asupra durabilității la nivel de entitate

- (1) Participanții la piața financiară publică și mențin pe site-urile lor internet:
 - (a) atunci când iau în considerare principalele efecte negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate, o declarație privind politicile de diligență cu privire la aceste efecte negative principale, ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea, natura și amploarea activităților lor, precum și de tipurile de produse financiare pe care le pun la dispoziție; sau
 - (b) atunci când nu iau în considerare efectele negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate, motivele clare pentru care nu fac acest lucru inclusiv, după caz, informații referitoare la intenția și la momentul când vor lua în considerare astfel de efecte negative.
- (2) Participanții la piața financiară includ în informațiile furnizate în conformitate cu alineatul (1) litera (a) cel puțin următoarele:
 - (a) informații despre politicile lor de identificare și prioritizare a principalelor efecte negative asupra durabilității și a indicatorilor în acest sens;
 - (b) o descriere a principalelor efecte negative asupra durabilității și a tuturor măsurilor luate sau, după caz, planificate în legătură cu aceasta;
 - (c) rezumate ale politicilor de implicare în conformitate cu articolul 3g din Directiva 2007/36/CE, dacă este cazul;
 - (d) o trimitere la respectarea de către aceștia a unor coduri de conduită responsabilă în afaceri și la standarde recunoscute la nivel internațional în materie de diligență și raportare și, după caz, la gradul de aliniere a acestora la obiectivele Acordului de la Paris.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1), de la 30 iunie 2021, participanții la piața financiară care depășesc la data întocmirii bilanțului criteriul privind numărul mediu de 500 de angajați în cursul exercițiului financiar publică și mențin pe site-urile lor internet o declarație privind politicile lor de diligență în ceea ce privește principalele efecte negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate. Declarația menționată include cel puțin informațiile menționate la alineatul (2).
- (4) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, de la 30 iunie 2021, participanții la piața financiară care sunt întreprinderi-mamă ale unui grup mare, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE, care depășesc la data întocmirii bilanțului grupului, pe bază consolidată, criteriul privind numărul mediu de 500 de angajați în cursul exercițiului financiar publică și mențin pe site-urile lor internet o declarație privind politicile lor de diligență în ceea ce privește principalele efecte negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate. Declarația menționată include cel puțin informațiile menționate la alineatul (2).

- (5) Consultanții financiari publică și mențin pe site-urile lor internet:
- (a) informații cu privire la motivele pentru care, ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea, natura și amploarea activităților lor precum și de tipurile de produse financiare cu privire la care oferă consultanță, iau în considerare principalele efecte negative asupra factorilor de durabilitate în cadrul consultanței de investiții sau al consultanței de asigurări; sau
 - (b) informații cu privire la motivele pentru care nu iau în considerare efectele negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate în cadrul consultanței de investiții sau al consultanței de asigurări și, după caz, informații referitoare la intenția și la momentul când vor lua în considerare astfel de efecte negative.
- (6) Până la 30 decembrie 2020, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, cu privire la conținutul, metodologiile și prezentarea informațiilor menționate la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol referitoare la indicatorii de durabilitate referitori la efectele negative asupra climatului și alte efecte negative legate de mediu.

Dacă este cazul, AES solicită informații de la Agenția Europeană de Mediu și de la Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

- (7) Până la 30 decembrie 2021, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, în ceea ce privește conținutul, metodologiile și prezentarea informațiilor menționate la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol referitoare la indicatorii de durabilitate referitori la efectele negative legate de aspectele sociale și cele legate de forța de muncă, respectarea drepturilor omului, chestiunile legate de combaterea corupției și a dării de mită.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5

Transparența politicilor de remunerare în legătură cu integrarea riscurilor legate de durabilitate

- (1) Participanții la piața financiară și consultanții financiari includ în politicile lor de remunerare informații cu privire la modul în care politicile respective sunt compatibile cu integrarea riscurilor legate de durabilitate și publică aceste informații pe site-urile lor internet.
- (2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) se includ în politicile de remunerare pe care participanții la piața financiară și consultanții financiari trebuie să le instituie și să le mențină în conformitate cu legislația sectorială, în special Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/65/UE, (UE) 2016/97 și (UE) 2016/2341.

Articolul 6

Transparența integrării riscurilor legate de durabilitate

- (1) Participanții la piața financiară includ în informațiile precontractuale descrieri privind următoarele:
- (a) modul în care riscurile legate de durabilitate sunt integrate în deciziile lor de investiții; și
 - (b) rezultatele evaluării privind efectul probabil al riscurilor legate de durabilitate asupra randamentului produselor financiare pe care le pun la dispoziție.

În cazul în care participanții la piața financiară consideră riscurile legate de durabilitate ca nefiind relevante, descrierile menționate la primul paragraf includ o expunere de motive clară și concisă.

- (2) Consultanții financiari includ în informațiile precontractuale descrieri privind următoarele:
- (a) modul în care riscurile legate de durabilitate sunt integrate în consultanța lor de investiții sau de asigurări; și
 - (b) rezultatul evaluării referitoare la efectul probabil al riscurilor legate de durabilitate asupra randamentului produselor financiare cu privire la care acordă consultanță.

În cazul în care participanții la piața financiară consideră riscurile legate de durabilitate ca nefiind relevante, descrierile menționate la primul paragraf includ o expunere de motive clară și concisă.

- (3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol sunt furnizate după cum urmează:
- (a) în cazul AFIA, în informațiile furnizate investitorilor menționate la articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE;
 - (b) în cazul societăților de asigurare, prin furnizarea informațiilor menționate la articolul 185 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE sau, după caz, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97;
 - (c) în cazul IORP, prin furnizarea informațiilor menționate la articolul 41 din Directiva (UE) 2016/2341;
 - (d) în cazul administratorilor fondurilor cu capital de risc eligibile, prin furnizarea informațiilor menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 345/2013;
 - (e) în cazul administratorilor fondurilor de antreprenariat social eligibile, prin furnizarea informațiilor menționate la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 346/2013;
 - (f) în cazul creatorilor de produse de pensii, în scris, cu suficient timp înainte ca un investitor individual să încheie un contract în legătură cu un produs de pensii;
 - (g) în cazul societăților de administrare a OPCVM, în prospectul menționat la articolul 69 din Directiva 2009/65/CE;
 - (h) în cazul firmelor de investiții care furnizează servicii de administrare de portofolii sau oferă consultanță de investiții, în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE;
 - (i) în cazul instituțiilor de credit care furnizează servicii de administrare de portofolii sau oferă consultanță de investiții, în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE;
 - (j) în cazul intermediarilor de asigurări și al societăților de asigurare care oferă consultanță de asigurări cu privire la IBIP și în cazul intermediarilor de asigurări care oferă consultanță de asigurări cu privire la produsele de pensii expuse fluctuațiilor pieței, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/97;
 - (k) în cazul AFIA ai ELTIF, în prospectul menționat la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2015/760;
 - (l) în cazul furnizorilor de PEPP, în documentul cu informații esențiale privind PEPP astfel cum se menționează la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2019/1238.

Articolul 7

Transparența efectelor negative asupra durabilității la nivel de produs financiar

- (1) Până la 30 decembrie 2022, pentru fiecare produs financiar în cazul în care un participant la piața financiară aplică articolul 4 alineatul (1) litera (a) ori articolul 4 alineatul (3) sau (4), informațiile menționate la articolul 6 alineatul (3) includ următoarele:
- (a) o explicație clară și motivată dacă un produs financiar ia sau nu în considerare principalele efecte negative asupra factorilor de durabilitate și, în caz afirmativ, modul în care se realizează aceasta;
 - (b) o declarație cu privire la disponibilitatea informațiilor privind principalele efecte negative asupra factorilor de durabilitate în cadrul informațiilor care trebuie publicate în temeiul articolului 11 alineatul (2).

În cazul în care informațiile de la articolul 11 alineatul (2) includ cuantificarea principalelor efecte negative asupra factorilor de durabilitate, informațiile respective se pot baza pe dispozițiile standardelor tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 4 alineatele (6) și (7).

- (2) În cazul în care un participant la piața financiară aplică articolul 4 alineatul (1) litera (b), informațiile menționate la articolul 6 alineatul (3) includ pentru fiecare produs financiar o declarație că participantul la piața financiară nu ia în considerare efectele negative ale deciziilor de investiții asupra factorilor de durabilitate și motivele pentru aceasta.

Articolul 8

Transparența promovării caracteristicilor de mediu sau sociale în informațiile precontractuale

- (1) În cazul în care un produs financiar promovează, printre altele, caracteristici de mediu sau sociale sau o combinație a acestor caracteristici, cu condiția ca societățile în care s-a investit să urmeze practici de bună guvernare, informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) includ următoarele:
- (a) informații privind modul în care aceste caracteristici sunt respectate;
 - (b) în cazul în care un indice a fost desemnat drept criteriu de referință, informații care precizează dacă și în ce măsură acest indice este compatibil cu caracteristicile respective.

(2) Participanții la piața financiară includ în informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) o indicație privind locul unde poate fi găsită metodologia utilizată pentru calcularea indicelui menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) AES, prin intermediul Comitetului comun, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază formatul și conținutul informațiilor care trebuie să fie furnizate în temeiul prezentului articol.

Atunci când elaborează proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile lor și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, simple și concise.

AES prezintă Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 30 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Transparența investițiilor durabile în informațiile precontractuale

(1) Atunci când un produs financiar are ca obiectiv investiții durabile și a fost desemnat un indice drept criteriu de referință, informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) sunt însoțite de următoarele:

- (a) informații privind modul în care indicele desemnat este aliniat la obiectivul respectiv;
- (b) o explicație privind motivul și modul în care indicele desemnat aliniat la obiectivul respectiv diferă față de un indice general al pieței.

(2) Atunci când un produs financiar are ca obiectiv investiții durabile și nu a fost desemnat niciun indice drept criteriu de referință, informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) includ o explicație privind modul în care este îndeplinit acel obiectiv.

(3) Atunci când un produs financiar are ca obiectiv reducerea emisiilor de carbon, informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) includ obiectivul privind expunerea legată de emisiile scăzute de carbon în vederea atingerii obiectivelor pe termen lung în ceea ce privește încălzirea globală ale Acordului de la Paris.

Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când nu este disponibil niciun indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică sau niciun indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾, informațiile menționate la articolul 6 includ explicații detaliate privind modul în care se asigură depunerea de eforturi continue pentru atingerea obiectivului de reducere a emisiilor de carbon în vederea atingerii obiectivelor pe termen lung în ceea ce privește încălzirea globală ale Acordului de la Paris.

(4) Participanții la piața financiară includ în informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (3) o indicație privind locul unde poate fi găsită metodologia utilizată pentru calcularea indicilor menționați la alineatul (1) din prezentul articol și a criteriilor de referință menționate la alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul articol.

(5) AES, prin intermediul Comitetului comun, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază prezentarea și conținutul informațiilor care trebuie să fie furnizate în temeiul prezentului articol.

Atunci când elaborează proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, obiectivele acestora astfel cum sunt menționate la alineatele (1), (2) și (3) și diferențele dintre acestea, precum și obiectivul potrivit căruia informațiile trebuie să fie exacte, corecte, clare, să nu inducă în eroare, simple și concise.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

AES prezintă Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 30 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 10

Transparența promovării pe site-uri internet a caracteristicilor de mediu sau sociale și a investițiilor durabile

(1) Participanții la piața financiară publică și mențin pe site-urile lor internet următoarele informații, pentru fiecare produs financiar menționat la articolul 8 alineatul (1) și la articolul 9 alineatele (1), (2) și (3):

- (a) descrierea caracteristicilor de mediu sau sociale sau a obiectivului investiției durabile;
- (b) informațiile privind metodologiile utilizate pentru a evalua, măsura și monitoriza caracteristicile de mediu sau sociale ori efectul investițiilor durabile selectate pentru produsul financiar, inclusiv sursele de date, criteriile de selecție pentru activele suport și indicatorii de durabilitate relevanți utilizați pentru măsurarea caracteristicilor de mediu sau sociale ori a efectului durabil global al produsului financiar;
- (c) informațiile menționate la articolele 8 și 9;
- (d) informațiile menționate la articolul 11.

Informațiile care trebuie să fie furnizate în temeiul primului paragraf sunt clare, concise și ușor de înțeles de către investitori. Acestea se publică într-o formă exactă, corectă, clară, care nu induce în eroare, simplă și concisă și într-o zonă vizibilă și ușor accesibilă a site-ului internet.

(2) AES, prin intermediul Comitetului comun, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul informațiilor menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) și cerințele de prezentare menționate la al doilea paragraf de la alineatul respectiv.

Atunci când elaborează proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile și obiectivele lor menționate la alineatul (1) și diferențele dintre acestea. AES actualizează standardele tehnice de reglementare în lumina evoluțiilor tehnologice și de reglementare.

AES înaintează Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, până la 30 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

Transparența promovării în rapoartele periodice a caracteristicilor de mediu sau sociale și a investițiilor durabile

(1) Atunci când participanții la piața financiară pun la dispoziție un produs financiar astfel cum este menționat la articolul 8 alineatul (1) sau la articolul 9 alineatul (1), (2) sau (3), aceștia includ în rapoartele periodice o descriere a următoarelor elemente:

- (a) pentru un produs financiar astfel cum este menționat la articolul 8 alineatul (1), gradul de realizare a caracteristicilor de mediu sau sociale;
- (b) pentru un produs financiar astfel cum este menționat la articolul 9 alineatul (1), (2) sau (3):
 - (i) efectul global legat de durabilitate pentru fiecare produs financiar, prin intermediul indicatorilor de durabilitate relevanți; sau
 - (ii) atunci când un indice a fost desemnat drept criteriu de referință, o comparație între efectul global legat de durabilitate al produsului financiar în funcție de indicele desemnat și efectul în funcție de un indice general al pieței, prin intermediul indicatorilor de durabilitate.

- (2) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt furnizate după cum urmează:
- (a) în cazul AFIA, în raportul anual menționat la articolul 22 din Directiva 2011/61/UE;
 - (b) în cazul societăților de asigurare, anual, în scris, în conformitate cu articolul 185 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE;
 - (c) în cazul IORP, în raportul anual menționat la articolul 29 din Directiva (UE) 2016/2341;
 - (d) în cazul administratorilor fondurilor cu capital de risc eligibile, în raportul anual menționat la articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013;
 - (e) în cazul administratorilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile, în raportul anual menționat la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013;
 - (f) în cazul creatorilor de produse de pensii, în scris, în raportul anual sau într-un raport prevăzut în dreptul intern;
 - (g) în cazul societăților de administrare a OPCVM, în rapoartele anuale menționate la articolul 69 din Directiva 2009/65/CE;
 - (h) în cazul firmelor de investiții care furnizează servicii de administrare de portofolii, în raportul periodic menționat la articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE;
 - (i) în cazul instituțiilor de credit care furnizează servicii de administrare de portofolii, în raportul periodic menționat la articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE;
 - (j) în cazul furnizorilor de PEPP, în declarația de pensie PEPP astfel cum se menționează la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2019/1238.
- (3) În scopul alineatului (1) de la prezentul articol, participanții la piața financiară pot utiliza informațiile din rapoartele administratorilor în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2013/34/UE sau informațiile din declarațiile nefinanciare în conformitate cu articolul 19a din directiva menționată, după caz.
- (4) AES, prin intermediul Comitetului comun, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază conținutul și prezentarea informațiilor menționate la alineatul (1).

Atunci când elaborează proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, AES iau în considerare diferitele tipuri de produse financiare, caracteristicile și obiectivele lor și diferențele dintre acestea. AES actualizează standardele tehnice de reglementare în lumina evoluțiilor tehnologice și de reglementare.

AES prezintă Comisiei proiectele standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 30 decembrie 2020.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 12

Revizuirea informațiilor

- (1) Participanții la piața financiară se asigură că informațiile publicate în conformitate cu articolul 3, 5 sau 10 sunt păstrate la zi. Atunci când un participant la piața financiară modifică aceste informații, pe același site internet este publicată o explicație clară a modificării respective.
- (2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* consultanților financiari în ceea ce privește informațiile publicate în conformitate cu articolele 3 și 5.

Articolul 13

Materialele publicitare

- (1) Fără a aduce atingere legislației sectoriale mai stricte, în special Directivelor 2009/65/CE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 și Regulamentului (UE) nr. 1286/2014, participanții la piața financiară și consultanții financiari se asigură că nu există contradicții între materialele lor publicitare și informațiile furnizate în temeiul prezentului regulament.
- (2) AES pot elabora, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să stabilească prezentarea standard a informațiilor privind promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a investițiilor durabile.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

Autoritățile competente

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu legislația sectorială, în special cu legislația sectorială menționată la articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament și în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, monitorizează respectarea de către participanții la piața financiară și consultanții financiari a cerințelor prezentului regulament. Autoritățile competente dețin toate prerogativele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor în temeiul prezentului regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, autoritățile competente cooperează și își furnizează reciproc, fără întârzieri nejustificate, informațiile relevante pentru îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 15

Transparența IORP și a intermediarilor de asigurări

(1) IORP publică și mențin informațiile menționate la articolele 3-7 și la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf din prezentul regulament în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) litera (f) din Directiva (UE) 2016/2341.

(2) Intermediarii de asigurări comunică informațiile menționate la articolul 3, la articolul 4 alineatul (5), la articolul 5, la articolul 6 și la articolul 10 alineatul (1) primul paragraf din prezentul regulament în conformitate cu articolul 23 din Directiva (UE) 2016/97.

Articolul 16

Produsele de pensii reglementate de Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009

(1) Statele membre pot decide să aplice prezentul regulament în cazul creatorilor de produse de pensii care administrează sistemele naționale de securitate socială reglementate de Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009. În astfel de cazuri, creatorii de produse de pensii menționate la articolul 2 punctul 1 litera (d) din prezentul regulament includ creatorii de produse de pensii care administrează sistemele naționale de securitate socială și produsele de pensii menționate la articolul 2 punctul 8 din prezentul regulament. Într-o astfel de situație, produsele de pensii menționate în prima teză din prezentul alineat sunt considerate ca încadrându-se la definiția produsului de pensii de la articolul 2 punctul 8 din prezentul regulament.

(2) Statele membre notifică Comisiei și AES deciziile adoptate în temeiul alineatului (1).

Articolul 17

Derogări

(1) Prezentul regulament nu se aplică intermediarilor de asigurări care oferă consultanță de asigurări cu privire la IBIP și nici firmelor de investiții care furnizează consultanță de investiții care sunt întreprinderi, indiferent de forma lor juridică, inclusiv persoane fizice sau persoane care desfășoară activități independente, cu condiția ca aceștia să angajeze mai puțin de trei persoane.

(2) Statele membre pot decide ca prezentul regulament să se aplice intermediarilor de asigurări care oferă consultanță de asigurări cu privire la IBIP sau firmelor de investiții care furnizează consultanță de investiții astfel cum se menționează la alineatul (1).

(3) Statele membre notifică Comisiei și AES orice decizii adoptate în temeiul alineatului (2).

*Articolul 18***Raport**

AES evaluează amploarea informațiilor furnizate în mod voluntar în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 7 alineatul (1) litera (a). Până la 10 septembrie 2022 și, ulterior, în fiecare dintre anii următori, AES prezintă Comisiei un raport cu privire la cele mai bune practici și formulează recomandări privind standardele de raportare voluntară. Raportul anual menționat analizează implicațiile practicilor de diligență în ceea ce privește prezentarea informațiilor în temeiul prezentului regulament și oferă orientări în această privință. Raportul respectiv este pus la dispoziția publicului și se transmite Parlamentului European și Consiliului.

*Articolul 19***Evaluare**

- (1) Până la 30 decembrie 2022, Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament în special:
 - (a) dacă trimiterea la numărul mediu de angajați de la articolul 4 alineatele (3) și (4) ar trebui să fie menținută, înlocuită sau însoțită de alte criterii și analizează beneficiile și proporționalitatea sarcinii administrative aferente;
 - (b) dacă funcționarea prezentului regulament nu este limitată de absența sau de calitatea nesatisfăcătoare a datelor, inclusiv a indicatorilor privind efectele negative asupra factorilor de durabilitate din partea societăților în care s-a investit.
- (2) Evaluarea menționată la alineatul (1) este însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

*Articolul 20***Intrare în vigoare și aplicare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 10 martie 2021.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, articolul 4 alineatele (6) și (7), articolul 8 alineatul (3), articolul 9 alineatul (5), articolul 10 alineatul (2), articolul 11 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (2) se aplică de la 29 decembrie 2019, iar articolul 11 alineatele (1)-(3) se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN

REGULAMENTUL (UE) 2019/2089 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 27 noiembrie 2019****de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică, indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris și informațiile privind durabilitatea pentru indicii de referință****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La 25 septembrie 2015, Adunarea Generală a ONU a adoptat un nou cadru global de dezvoltare durabilă: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă („Agenda 2030”), care are ca element central obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD). Comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2016 intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil” face legătura între ODD-uri și cadrul de politică al Uniunii, pentru a garanta că toate acțiunile și inițiativele de politică ale Uniunii, atât în cadrul Uniunii cât și la nivel global, iau în considerare, de la bun început, ODD-urile. În concluziile sale din 20 iunie 2017, Consiliul a confirmat angajamentul Uniunii și al statelor sale membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Agendei 2030 în mod complet, coerent, cuprinzător, integrat și eficient, în strânsă cooperare cu partenerii și cu alte părți interesate.
- (2) Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („Acordul de la Paris”), care a fost aprobat de Uniune la 5 octombrie 2016 ⁽³⁾ și a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, urmărește să consolideze răspunsul la schimbările climatice, printre altele, prin corelarea fluxurilor de finanțare cu demersurile către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezilientă la schimbările climatice.
- (3) Pentru a atinge obiectivele Acordului de la Paris și pentru a reduce în mod semnificativ riscurile și efectele schimbărilor climatice, obiectivul global este acela de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 ° C peste nivelurile preindustriale și de a continua eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 ° C peste nivelurile preindustriale.
- (4) La 8 octombrie 2018, Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) a publicat Raportul special privind încălzirea globală de 1,5 ° C, în care se afirmă că limitarea încălzirii globale la 1,5 ° C ar necesita schimbări rapide de anvergură și fără precedent în toate aspectele societății și că limitarea încălzirii globale la 1,5 ° C față de 2 ° C ar putea fi însoțită de crearea unei societăți mai durabile și mai echitabile.
- (5) Durabilitatea și tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon și rezilientă la schimbările climatice, mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară sunt esențiale pentru asigurarea competitivității pe termen lung a economiei Uniunii. Durabilitatea se află de multă vreme în centrul proiectului Uniunii, iar Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) reflectă dimensiunile sale sociale și de mediu. Există o marjă limitată în care să se transforme cultura din sectorul financiar către durabilitate, cu scopul de a asigura menținerea unei creșteri medii a temperaturii globale cu mult sub 2 ° C. Prin urmare, este esențial ca noile investiții în infrastructură să fie durabile pe termen lung.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 103.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽³⁾ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

- (6) În comunicarea sa din 8 martie 2018, Comisia a publicat Planul său de acțiune privind finanțarea creșterii durabile, lansând o strategie ambițioasă și cuprinzătoare privind finanțarea durabilă. Unul dintre obiectivele acestui plan de acțiune este acela de a reorienta fluxurile de capital spre investiții durabile pentru a obține o creștere durabilă și favorabilă incluziunii. Este esențial să se acorde o mai mare atenție limitării efectelor schimbărilor climatice, deoarece au sporit în mod dramatic dezastrelor provocate de condiții meteorologice imprevizibile.
- (7) Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a făcut apel la sporirea finanțării sectorului privat pentru cheltuielile legate de mediu și climă, în special prin crearea unor stimulente și metodologii care să încurajeze întreprinderile să măsoare costurile de mediu ale afacerilor și profiturile generate de utilizarea serviciilor de mediu.
- (8) Îndeplinirea ODD-urilor în Uniune necesită direcționarea fluxurilor de capital spre investiții durabile. Pentru îndeplinirea acestor obiective este important să se exploateze pe deplin potențialul pieței interne. În acest context, este esențial să se elimine obstacolele din calea unei circulații eficiente a capitalului în investiții durabile pe piața internă și să se prevină apariția unor obstacole noi.
- (9) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ stabilește norme uniforme pentru indicii de referință din Uniune și acoperă diferite tipuri de indici de referință. Tot mai mulți investitori urmăresc strategii de investiții cu emisii scăzute de carbon și folosesc indici de referință pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon pentru a măsura performanța portofoliilor de investiții. Instituirea unor indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și a unor indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris, întemeiați pe o metodologie legată de angajamentele stabilite în Acordul de la Paris privind emisiile de carbon, ar contribui la o mai mare transparență și ar contribui la prevenirea fenomenului de „greenwashing”.
- (10) O mare varietate de indici sunt în prezent grupați împreună ca indici pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon. Acești indici pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon sunt utilizați ca indici de referință pentru portofoliile și produsele de investiții care sunt vândute la nivel transfrontalier. Calitatea și integritatea indicilor de referință pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon afectează funcționarea eficientă a pieței interne într-o gamă largă de portofolii de investiții individuale și colective. Mulți indici pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon care sunt utilizați pentru a măsura performanța portofoliilor de investiții, în special pentru conturile de investiții separate și schemele de investiții colective, sunt furnizați într-un stat membru, dar sunt utilizați de administratorii de portofolii și de active în alte state membre. În plus, administratorii de portofolii și de active își acoperă frecvent riscurile legate de expunerea la carbon prin utilizarea unor indici de referință produși în alte state membre.
- (11) Pe piață au apărut diferite categorii de indici pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon cu diferite grade de ambiție. În timp ce unii indici de referință vizează reducerea amprentei de carbon a unui portofoliu de investiții standard, altele vizează selectarea numai a componentelor care contribuie la atingerea obiectivului de 2 °C stabilit în Acordul de la Paris. În pofida diferențelor dintre obiective și strategii, numeroși astfel de indici de referință sunt promovați în mod obișnuit ca indici de referință pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon.
- (12) Abordările divergente privind metodologiile indicilor de referință au ca rezultat fragmentarea pieței interne, deoarece nu este clar pentru utilizatorii de indici de referință dacă un anumit indice pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon este un indice de referință aliniat la obiectivele Acordului de la Paris sau doar un indice de referință care vizează reducerea amprentei de carbon a unui portofoliu de investiții standard. Pentru a aborda revendicările potențial nelegitime ale administratorilor cu privire la impactul scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon al activităților care fac obiectul indicilor lor de referință, este probabil ca statele membre să adopte propriile norme pentru a proteja investitorii în fața confuziei și ambiguității în legătură cu obiectivele și nivelul de ambiție care stau la baza diferitelor categorii de așa-numiți indici pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon utilizați drept indici de referință pentru portofolii de investiții în activități cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon.
- (13) În lipsa unui cadru armonizat care să asigure precizia și integritatea principalelor categorii de indici de referință pentru activitățile cu impact scăzut în ceea ce privește emisiile de carbon utilizați în portofoliile de investiții individuale sau colective, este probabil ca diferențele dintre abordările statelor membre să creeze obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne.

⁽⁴⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

- (14) Pentru a menține buna funcționare a pieței interne în beneficiul investitorului, pentru a îmbunătăți în continuare funcționarea pieței interne și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și investitorilor, este oportun să se modifice Regulamentul (UE) 2016/1011 prin introducerea unui cadru de reglementare care să stabilească, la nivelul Uniunii, cerințe minime referitoare la indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și la indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris. În această privință, este deosebit de important ca acești indici de referință să nu dăuneze semnificativ altor obiective de mediu, sociale și de guvernanță (MSG).
- (15) Introducerea unei distincții clare între indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris și elaborarea de standarde minime pentru fiecare dintre aceștia ar contribui la asigurarea coerenței între acești indici de referință. Indicele UE de referință aliniat la Acordul de la Paris ar trebui să fie aliniat la nivel de indice cu obiectivele Acordului de la Paris privind schimbările climatice.
- (16) Pentru a se asigura că etichetele „indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică” și „indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris” sunt fiabile și ușor de recunoscut pentru investitorii din întreaga Uniune, numai administratorii care respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie eligibili pentru a utiliza aceste etichete în momentul comercializării în Uniune a indicilor UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și a indicilor UE de referință aliniați la Acordul de la Paris.
- (17) Pentru a încuraja întreprinderile să prezinte obiective credibile privind reducerea emisiilor de carbon, administratorul unui indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică, atunci când are loc selectarea sau ponderarea activelor-suport, ar trebui să ia în considerare întreprinderile care au ca obiectiv reducerea emisiilor lor de carbon în vederea alinierii la obiectivele Acordului de la Paris. Aceste obiective ar trebui să fie publice și credibile, în sensul că acestea ar trebui să atragă un angajament real de decarbonizare și că ar trebui să fie suficient de detaliate și viabile din punct de vedere tehnic.
- (18) Utilizatorii de indici de referință nu dispun întotdeauna de informațiile necesare referitoare la măsura în care metodologia administratorilor de indici de referință ia în considerare factorii MSG. Astfel de informații sunt adesea dispersate sau inexistente și nu permit o comparație eficientă transfrontalieră în scopuri de investiții. Pentru a le permite participanților la piață să facă alegeri în cunoștință de cauză, tuturor administratorilor de indici de referință, cu excepția administratorilor de indici de referință ai cursului de schimb și de indici ai ratei dobânzii, ar trebui să li se solicite să prezinte în declarația privind indicele de referință dacă indicii de referință sau familiile de indici de referință urmăresc sau nu obiectivele MSG și dacă administratorul de indici de referință oferă sau nu astfel de indici de referință.
- (19) Pentru a informa investitorii cu privire la măsura în care indici de referință semnificativi pentru acțiuni și obligațiuni, precum și indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris contribuie la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris, administratorii de indici de referință ar trebui să publice informații detaliate privind dacă și în ce măsură se asigură un grad de aliniere generală la obiectivul de reducere a emisiilor de carbon sau de atingere a obiectivelor Acordului de la Paris.
- (20) Administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris ar trebui să publice, de asemenea, metodologia pe care o utilizează pentru calcularea acestor indici de referință. Aceste informații ar trebui să descrie modul în care activele-suport au fost selectate și ponderate, precum și care sunt activele excluse și din ce motiv. Pentru a evalua modul în care indicele de referință contribuie la atingerea obiectivelor de mediu, administratorul de indici de referință ar trebui să prezinte modul în care au fost măsurate emisiile de carbon ale activelor-suport, valorile respective, inclusiv amprenta totală de carbon a indicelui de referință, precum și tipul și sursa datelor utilizate. Pentru a le permite administratorilor de active să aleagă cel mai adecvat indice de referință pentru strategia lor de investiții, administratorii de indici de referință ar trebui să explice raționamentul din spatele parametrilor metodologiei lor și modul în care indicele de referință contribuie la obiectivele de mediu. Informațiile publicate ar trebui să includă, de asemenea, detalii privind frecvența revizuirilor și procedura urmată.
- (21) Metodologiile utilizate pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris ar trebui să se bazeze pe traiectorii de decarbonizare bazate pe date științifice sau pe o aliniere generală la obiectivele Acordului de la Paris.
- (22) Pentru a asigura o aderare continuă la obiectivul de atenuare a schimbărilor climatice selectat, administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris ar trebui să își revizuiască în mod regulat metodologiile și să informeze utilizatorii cu privire la procedurile aplicabile în cazul oricărei modificări substanțiale a acestor metodologii. La introducerea unei modificări substanțiale, administratorii de indici de referință ar trebui să dezvăluie motivele acestei modificări și să se explice cum modificarea respectivă este în concordanță cu obiectivele inițiale ale indicilor de referință.

- (23) Indicii de referință care nu au active-suport cu efecte asupra schimbărilor climatice, cum ar fi cazul indicilor de referință ai ratei dobânzii sau ai cursului de schimb, ar trebui să fie exceptați de la cerința de a publica în declarația privind indicele de referință dacă și măsura în care se asigură sau nu un grad de aliniere generală la obiectivul de reducere a emisiilor de carbon sau de atingere a obiectivelor Acordului de la Paris. În plus, ar trebui să fie suficient ca pentru fiecare indice de referință sau, dacă există, pentru fiecare familie de indici de referință care nu urmărește obiective în materie de emisii de carbon, să se indice în mod clar în declarația privind indicele de referință că nu urmărește astfel de obiective.
- (24) Pentru a crește transparența și a asigura un nivel adecvat de armonizare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a aduce precizări cu privire la conținutul minim al obligațiilor de a publica informații pe care ar trebui să le respecte administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris și standardele minime de armonizare a metodologiei a indicilor UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicilor UE de referință aliniați la Acordul de la Paris, inclusiv metoda de calculare a emisiilor de carbon asociate activelor-suport, ținând seama de metodele privind amprenta de mediu a produselor și a organizațiilor, astfel cum sunt definite la punctul 2 literele (a) și (b) din Recomandarea 2013/179/UE ⁽⁶⁾ a Comisiei și de activitatea grupului de experți tehnici privind finanțarea durabilă (TEG). Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări deschise și publice adecvate în legătură cu fiecare din aceste acte delegate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁷⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate și să primească procesele-verbale ale tuturor reuniunilor TEG.
- (25) Regulamentul (UE) 2016/1011 a introdus o perioadă de tranziție în care furnizorii de indici ce furnizează indici de referință la 30 iunie 2016 urmează să solicite autorizarea până la 1 ianuarie 2020. Întreruperea furnizării indicilor de referință ar putea afecta integritatea pieței, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală și finanțarea gospodăriilor și desfășurarea afacerilor din statele membre. Întreruperea furnizării unui indice de referință critic ar putea afecta și valabilitatea contractelor financiare sau a instrumentelor financiare și ar putea provoca perturbări atât investitorilor, cât și consumatorilor, cu posibile repercusiuni grave pentru stabilitatea financiară. În plus, dacă nu ar mai fi posibile contribuțiile cu date de intrare la indicii de referință critici, ar putea fi subminat caracterul reprezentativ al acestor indici de referință și ar putea afecta negativ capacitatea indicilor de referință respectivi de a reflecta piața sau realitatea economică subiacentă a acestora. Prin urmare, perioada maximă pentru administrarea obligatorie a indicilor de referință critici, și perioada maximă pentru contribuțiile obligatorii la indicii de referință respectivi ar trebui să fie extinsă până la cinci ani. Indicii de referință critici se află într-un proces de reformă. Trecerea de la un indice de referință critic existent la o rată care îi succedă în mod adecvat necesită o perioadă de tranziție, astfel încât să poată fi finalizate fără perturbări toate măsurile juridice și tehnice necesare pentru o astfel de trecere. În cursul acestei perioade de tranziție ar trebui ca indicele de referință critic existent să fie publicat împreună cu rata care îi succedă. Prin urmare, este necesar să se extindă perioada în care poate fi publicat și folosit un indice de referință critic existent fără ca administratorul acestuia să fi solicitat autorizația.
- (26) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/1011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/1011

Regulamentul (UE) 2016/1011 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), se introduc următoarele puncte:

„23a. «indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică» înseamnă un indice de referință care este etichetat ca indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică îndeplinind următoarele cerințe:

⁽⁶⁾ Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei din 9 aprilie 2013 privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 124, 4.5.2013, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (a) în sensul punctului 1 litera (b) subpunctul (ii) de la prezentul alineat și în cel al articolului 19b activele sale suport sunt selectate, ponderate sau excluse astfel încât portofoliul de referință rezultat să se afle pe o traiectorie de decarbonizare; și
- (b) este construit în conformitate cu standardele stabilite în actele delegate menționate la articolul 19a alineatul (2);
- 23b. «indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris» înseamnă un indice de referință care este etichetat ca indice de referință aliniat la Acordul de la Paris îndeplinind următoarele cerințe:
- (a) în sensul punctului 1 litera (b) subpunctul (ii) de la prezentul alineat și în cel al actului delegat menționat la articolul 19c, activele sale suport sunt selectate, ponderate sau excluse astfel încât emisiile de carbon din portofoliul de referință rezultate să fie aliniate cu obiectivele Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice («Acordul de la Paris»), aprobat de către Uniune la 5 octombrie 2016 (*);
- (b) este construit în conformitate cu standardele minime stabilite în actele delegate menționate la articolul 19a alineatul (2); și
- (c) activitățile referitoare la activele sale suport nu afectează în mod semnificativ alte obiective de mediu, sociale și de guvernare (MSG);
- 23c. «traiectorie de decarbonizare» înseamnă o traiectorie măsurabilă, științifică și încadrată în timp în vederea alinierii la obiectivele Acordului de la Paris prin reducerea sferei de aplicare a emisiilor de carbon din categoriile 1, 2 și 3, astfel cum se menționează la punctul 1 litera (e) din anexa III.

(*) Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).”

2. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se adaugă următoarea literă:

„(d) o explicație a modului în care elementele-cheie ale metodologiei prevăzute la litera (a) reflectă factorii MSG pentru fiecare indice de referință sau familie de indici de referință, cu excepția indicilor de referință ai cursului de schimb și ai ratei dobânzii.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Administratorii de indici de referință respectă până la 30 aprilie 2020 cerința prevăzută la primul paragraf litera (d).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea conținutului minim al explicațiilor menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (d) din prezentul articol, precum și a formatului standard care trebuie utilizat.”

3. În titlul III se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 3A

Indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris

Articolul 19a

Indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris

(1) Cerințele prevăzute în anexa III se aplică furnizării de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris, și contribuției la aceștia, suplimentar cerințelor prevăzute la titlurile II, III și IV.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea standardelor minime privind indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris care să precizeze:

(a) criteriile de alegere a activelor-suport, inclusiv, dacă este cazul, orice criterii de excludere a activelor;

(b) criteriile și metoda de ponderare a activelor-suport în indicele de referință;

- (c) stabilirea traiectoriei de decarbonizare pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică.
- (3) Administratorii de indici de referință care furnizează un indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică sau un indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris se conformează prezentului regulament până la 30 aprilie 2020.

Articolul 19b

Cerințe pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică

Administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică trebuie să selecteze, să pondereze sau să excludă până la 31 decembrie 2022 activele suport emise de societăți care urmează o traiectorie de decarbonizare în conformitate cu următoarele cerințe:

- (i) societățile publică obiective cuantificabile de reducere a emisiilor de carbon care trebuie să fie îndeplinite până la termenele determinate;
- (ii) societățile publică reducerea emisiilor de carbon defalcată până la nivelul filialelor operaționale relevante;
- (iii) societățile publică informații anuale cu privire la progresele înregistrate în vederea îndeplinirii acestor obiective;
- (iv) activitățile legate de activele-suport nu afectează în mod semnificativ alte obiective MSG.

Articolul 19c

Excluderi de la indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris

- (1) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 49 pentru a completa prezentul regulament prin identificarea, în ceea ce privește indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris, sectoarele care urmează să fie excluse deoarece nu au obiective cuantificabile de reducere a emisiilor de carbon care trebuie să fie îndeplinite până la termenele determinate, aliniate cu obiectivele Acordului de la Paris. Comisia adoptă respectivul act delegat până la 1 ianuarie 2021 și îl actualizează la fiecare trei ani.
- (2) La elaborarea actelor delegate menționate la alineatul (1), Comisia ia în considerare activitatea TEG.

Articolul 19d

Eforturi de a furniza indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică

Până la 1 ianuarie 2022, administratorii care sunt localizați în Uniune și care furnizează indici de referință semnificativi stabiliți pe baza valorii unuia sau mai multor active-suport sau prețuri-suport depun eforturi pentru a furniza unul sau mai mulți indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică.”

4. La articolul 21 alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la sfârșitul perioadei respective, autoritatea competentă își reanalizează decizia de a-l obliga pe administrator să continue publicarea indicelui de referință. Dacă este necesar, autoritatea competentă poate să prelungească perioada cu o durată de timp adecvată care nu poate depăși 12 luni. Perioada maximă de administrare obligatorie nu depășește cinci ani.”
5. Articolul 23 se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (6), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Perioada maximă pentru contribuția obligatorie în temeiul literelor (a) și (b) de la primul paragraf nu depășește cinci ani.”;
 - (b) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) În cazul în care un indice de referință critic urmează să înceteze să fie furnizat, fiecare contribuitor supravegheat la indicele respectiv continuă să contribuie cu date de intrare pentru o perioadă de timp stabilită de autoritatea competentă, fără însă a depăși perioada de maximum cinci ani prevăzută la alineatul (6) al doilea paragraf.”
6. La articolul 27 se introduc următoarele alineate:

„(2a) Până la 30 aprilie 2020, pentru fiecare dintre cerințele menționate la alineatul (2), declarația privind indicii de referință conține o explicație a modului în care se reflectă factorii MSG în fiecare indice de referință sau pentru familia de indici de referință furnizați și publicați. Pentru indicii de referință sau familiile de indici de referință care nu

urmăresc obiective MSG este suficient ca administratorii de indici de referință să indice în mod clar în declarația privind indicii de referință faptul că nu urmăresc astfel de obiective.

În cazul în care niciun indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică sau niciun indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris nu este disponibil în portofoliul administratorului de indici de referință individual sau în care administratorul de indici de referință individual nu are indici de referință care urmăresc obiectivele MSG sau iau în considerare factorii MSG, acest lucru este menționat în declarațiile privind toți indicii de referință furnizați de administratorul respectiv. Pentru indicii de referință semnificativi pentru acțiuni și obligațiuni, precum și pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris, administratorii de indici de referință prezintă în declarația privind indicii de referință detalii privind dacă și în ce măsură este asigurat gradul de aliniere generală cu obiectivul de reducere a emisiilor de carbon sau de atingere a obiectivelor Acordului de la Paris, în conformitate cu normele de informare pentru produsele financiare de la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Până la 31 decembrie 2021, administratorii de indici de referință trebuie să includă în declarația lor privind indicii de referință pentru fiecare indice de referință sau, dacă există, pentru fiecare familie de indici de referință, cu excepția indicilor de referință ai ratei dobânzii și ai cursului de schimb valutar, o explicație a modului în care metodologia se aliniază la obiectivul de reducere a emisiilor de carbon sau atinge obiectivele Acordului de la Paris.

(2b) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 pentru a completa prezentul regulament precizând în detaliu informațiile care urmează să fie furnizate în declarația privind indicii de referință în temeiul alineatului (2a) din prezentul articol, precum și formatul standard care urmează a fi utilizat pentru trimerile la factorii MSG pentru a permite participanților la piață să facă alegeri în cunoștință de cauză și pentru a asigura fezabilitatea din punct de vedere tehnic pentru respectarea alineatului respectiv.

(*) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1)."

7. La articolul 42 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor de supraveghere care revin autorităților competente în conformitate cu articolul 41 și nici dreptului statelor membre de a stabili și aplica sancțiuni penale, statele membre asigură, în conformitate cu dreptul intern, competența autorităților competente de a aplica sancțiuni administrative adecvate și alte măsuri administrative cel puțin în ceea ce privește:

- (a) orice încălcare a articolului 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19a, 19b, 19c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 sau 34, atunci când se aplică; și
- (b) orice refuz de a coopera în cadrul unei investigații sau de a respecta o inspecție sau o solicitare care intră sub incidența articolului 41.”

8. Articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2a), articolul 19a alineatul (2), articolul 19c alineatul (1), articolul 20 alineatul (6), articolul 24 alineatul (2), articolul 27 alineatul (2b), articolul 33 alineatul (7), articolul 51 alineatul (6) și articolul 54 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 10 decembrie 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de 11 martie 2024. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2a), articolul 19a alineatul (2), articolul 19c alineatul (1), articolul 20 alineatul (6), articolul 24 alineatul (2), articolul 27 alineatul (2b), articolul 33 alineatul (7), articolul 51 alineatul (6) și articolul 54 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), articolului 13 alineatul (2a), articolului 19a alineatul (2), articolului 19c alineatul (1), articolului 20 alineatul (6), articolului 24 alineatul (2), articolului 27 alineatul (2b), articolului 33 alineatul (7), articolului 51 alineatul (6) sau al articolului 54 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”
9. Articolul 51 se modifică după cum urmează:
- (a) se introduc următoarele alineate:
- „(4a) Un furnizor de indici poate continua să furnizeze un indice de referință existent care a fost recunoscut ca indice critic printr-un act de punere în aplicare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 20, până la 31 decembrie 2021 sau, în cazul în care furnizorul de indici prezintă o cerere de autorizare sau înregistrare în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului și până în momentul în care autorizația sau înregistrarea respectivă este refuzată.
- (4b) Un indice de referință existent care a fost recunoscut ca indice critic printr-un act de punere în aplicare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 20 poate fi utilizat pentru instrumente financiare existente și noi, contracte financiare sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții până la 31 decembrie 2021 sau, în cazul în care furnizorul de indici prezintă o cerere de autorizare sau înregistrare în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului și până în momentul în care autorizația sau înregistrarea respectivă este refuzată.”;
- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
- „(5) Cu excepția cazului în care Comisia a adoptat o decizie de echivalare în sensul articolului 30 alineatul (2) sau (3) sau cu excepția cazului în care un administrator a fost recunoscut în temeiul articolului 32, sau un indice de referință a fost aprobat în temeiul articolului 33, utilizarea în Uniune de către entitățile supravegheate a unui indice de referință furnizat de un administrator situat într-o țară terță, atunci când indicele de referință este deja utilizat în Uniune ca referință pentru instrumente financiare, contracte financiare sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții este permisă numai pentru astfel de instrumente financiare, contracte financiare și măsurare a performanței unui fond de investiții care se raportează deja la indicele de referință respectiv în Uniune la 31 decembrie 2021 sau care adaugă o trimitere la un astfel de indice de referință înainte de această dată.”
10. La articolul 54 se adaugă următoarele alineate:
- „(4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia revizuieste standardele minime pentru indicii UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și pentru indicii UE de referință aliniați la Acordul de la Paris pentru a se asigura că selectarea activelor-suport este coerentă cu investițiile durabile din punctul de vedere al mediului, astfel cum sunt definite într-un cadru la nivelul Uniunii.
- (5) Înainte de 31 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind impactul prezentului regulament și fezabilitatea unui «indice de referință MSG», ținând seama de natura evolutivă a indicatorilor de durabilitate și de metodele utilizate pentru măsurarea acestora. Raportul respectiv este însoțit, atunci când este cazul, de o propunere legislativă.
- (6) Până la 1 aprilie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind impactul prezentului regulament în ceea ce privește funcționarea indicilor de referință din țările terțe în Uniune, inclusiv în ceea ce privește recursul administratorilor de indici de referință din țări terțe la avizare, recunoaștere sau echivalare, precum și asupra eventualelor deficiențe ale cadrului actual. Raportul analizează consecințele aplicării articolului 51 alineatele (4a), (4b) și (4c) în privința administratorilor de indici de referință din Uniune și din țări terțe, inclusiv în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile. Raportul respectiv analizează în special necesitatea de a modifica prezentul regulament și este însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul.”
11. Anexele se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

T. TUPPURAINEN

ANEXĂ

Se adaugă următoarea anexă:

„ANEXA III

Indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris

Metodologia aplicabilă indicilor UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică

1. Administratorul unui indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică oficializează, documentează și face publică orice metodologie utilizată pentru calcularea indicelui de referință, prezentând următoarele informații și asigurând în același timp confidențialitatea și protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale), astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului (*):
 - (a) lista principalelor componente ale indicelui de referință;
 - (b) toate criteriile și metodele, inclusiv factorii de selecție și ponderare, metrica și substituenții utilizați în metodologia de calculare a indicelui de referință;
 - (c) criteriile aplicate pentru a exclude activele sau întreprinderile care sunt asociate cu un nivel al amprentei de carbon sau cu un nivel al rezervelor de combustibili fosili incompatibil cu includerea în indicele de referință;
 - (d) criteriile pentru stabilirea traiectoriei de decarbonizare;
 - (e) tipul și sursa datelor utilizate pentru stabilirea traiectoriei de decarbonizare, pentru:
 - (i) emisiile de carbon din categoria 1, și anume emisiile generate din surse controlate de întreprindere care emite activele-suport;
 - (ii) emisiile de carbon din categoria 2, și anume emisiile provenite din consumul de electricitate cumpărată, de aburi sau alte surse de energie generate în amonte de întreprindere care emite activele-suport;
 - (iii) emisiile de carbon din categoria 3, și anume toate emisiile indirecte care nu sunt menționate la subpunctele (i) și (ii) care au loc în lanțul valoric al societății care efectuează raportarea, inclusiv emisiile din amonte și din aval, în special pentru sectoarele care au efecte semnificative asupra schimbărilor climatice și atenuării efectelor acestora;
 - (iv) dacă datele utilizează Metodele privind amprenta de mediu a produselor și a organizațiilor, astfel cum sunt definite la punctul 2 literele (a) și (b) din Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei sau standarde globale ca cele ale Grupului operativ al Consiliului pentru Stabilitate Financiară privind informațiile financiare legate de climă;
 - (f) expunerea totală legată de emisiile de carbon a portofoliului de indici;

În cazul în care un indice «mamă» este utilizat pentru construirea unui indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică, se face cunoscută eroarea de traiectorie între indicele UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și indicele «mamă».

Când un indice «mamă» este folosit pentru realizarea unui indice UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică, raportul dintre valoarea de piață a titlurilor de valoare care sunt incluse în indicele de referință pentru activitățile de tranziție climatică și valoarea de piață a titlurilor de valoare în indicele «mamă» se face cunoscut.

Metodologia aplicabilă indicilor UE de referință aliniați la Acordul de la Paris

2. În plus față de punctul 1 literele (a), (b) și (c), administratorul unui indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris specifică formula sau calculul care este utilizat pentru a stabili dacă emisiile sunt în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, asigurând în același timp confidențialitatea și protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale), astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2016/943.

Modificări aduse metodologiei

3. Administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris adoptă procedurile pentru introducerea de modificări metodologiei lor. Aceștia fac publice respectivele proceduri și orice propuneri de modificare substanțială a metodologiei lor precum și raționamentele care stau la baza acestor modificări. Aceste proceduri trebuie să fie în concordanță cu obiectivul imperativ potrivit căruia calculele indicelui de referință trebuie să fie în concordanță cu articolul 3 alineatul (1) punctele 23a și 23b. Aceste proceduri prevăd:

- (a) notificarea prealabilă într-un termen clar, care le oferă utilizatorilor de indici de referință suficiente posibilități de a analiza și de a formula observații cu privire la impactul acestor propuneri de modificări, având în vedere aprecierea administratorilor cu privire la circumstanțele globale;
 - (b) posibilitatea utilizatorilor de indici de referință de a formula observații cu privire la aceste modificări și a administratorilor de a răspunde la aceste observații, și accesibilitatea comentariilor respective după fiecare perioadă de consultare în parte, cu excepția cazului în care persoana care a formulat observația a solicitat confidențialitatea.
4. Administratorii de indici UE de referință pentru activitățile de tranziție climatică și de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris își examinează în mod regulat metodologiile cel puțin o dată pe an pentru a se asigura că indicii lor de referință reflectă în mod fiabil obiectivele declarate și prevăd o procedură pentru a lua în considerare opiniile tuturor utilizatorilor relevanți.”

(*) Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/2090 AL COMISIEI

din 19 iunie 2019

de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cazurile de neconformitate suspectată sau confirmată cu normele Uniunii aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor sau cu normele Uniunii aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active interzise sau neautorizate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) ⁽¹⁾, în special articolul 19 alineatul (2) literele (a) și (b),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2017/625 stabilește norme privind efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale de către autoritățile competente din statele membre pentru a verifica conformitatea cu legislația Uniunii, printre altele în domeniul siguranței alimentelor în toate stadiile producției, prelucrării și distribuției. El prevede norme specifice privind controalele oficiale care au drept obiect substanțele a căror utilizare poate avea ca rezultat apariția de reziduuri în alimente și în hrana pentru animale.
- (2) Articolele 137 și 138 din Regulamentul (UE) 2017/625 stabilesc obligațiile autorităților competente în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse în caz de suspiciune de neconformitate și, respectiv, enumeră acțiunile care trebuie întreprinse și măsurile care trebuie luate în cazul unei neconformități confirmate.
- (3) Regulamentul (UE) 2017/625 abrogă Directiva 96/23/CE a Consiliului ⁽²⁾ începând cu 14 decembrie 2019. Respectiva directivă stabilește în prezent măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora în animalele vii și în produsele obținute de la acestea și definește în mod specific măsurile de asigurare a respectării legislației care trebuie luate de autoritățile competente în cazurile de neconformitate suspectată sau confirmată cu regimul substanțelor și reziduurilor care intră în domeniul ei de aplicare.

⁽¹⁾ JO L 95, 7.4.2017, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora în animale vii și în produse de origine animală și de abrogare a Directivelor 85/358/CEE și 86/469/CEE și a Deciziilor 89/187/CEE și 91/664/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).

- (4) Normele stabilite în Directiva 96/23/CE asigură aplicarea armonizată a legislației UE în domeniul siguranței alimentare în ceea ce privește utilizarea și reziduurile substanțelor farmacologic active. Pentru a raționaliza și a simplifica cadrul legislativ general, normele aplicabile controalelor oficiale în domenii specifice ale legislației privind lanțul agroalimentar au fost integrate în cadrul stabilit pentru controalele oficiale definit de Regulamentul (UE) 2017/625. Pentru a asigura o aplicare continuă și armonizată, normele din Directiva 96/23/CE referitoare la acțiunile ulterioare stabilirii neconformităților ar trebui integrate în noul cadru juridic prevăzut de Regulamentul (UE) 2017/625.
- (5) Normele stabilite în prezentul regulament ar trebui să asigure, în cadrul Regulamentului (UE) 2017/625, o continuare a cerințelor privind monitorizarea cazurilor de neconformitate suspectată sau confirmată cu normele aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor sau cu normele Uniunii aplicabile utilizării sau reziduurilor substanțelor farmacologic active interzise sau neautorizate, în special astfel cum sunt prevăzute în:
- Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, care stabilește normele privind stabilirea limitelor aplicabile reziduurilor substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală și privind introducerea pe piață a produselor alimentare de origine animală care conțin reziduuri ale substanțelor farmacologic active;
 - Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei ⁽⁴⁾, care clasifică substanțele farmacologic active în funcție de interzicerea lor sau de limitele maxime aplicabile reziduurilor;
 - Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, care stabilește normele de autorizare a anumitor medicamente de uz veterinar ca aditivi pentru hrana animalelor și actele legislative adoptate în baza lor, definește condițiile de autorizare a substanțelor specifice și limitele maxime aplicabile reziduurilor acestora în alimentele de origine animală;
 - Regulamentul (CE) nr. 1950/2006 al Comisiei ⁽⁶⁾, care stabilește o listă de substanțe esențiale pentru tratamentul ecvideelor;
 - Regulamentul (CE) nr. 124/2009 al Comisiei ⁽⁷⁾, care stabilește limitele maxime pentru prezența coccidios-taticelor sau a histomonostaticelor în alimente în urma transferului inevitabil al acestor substanțe în hrana nevizată pentru animale ⁽⁸⁾, în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 315/93 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente ⁽⁹⁾.
 - Directiva 96/22/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾, care interzice utilizarea anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor.
- (6) În cazul în care, pe baza normelor Uniunii menționate la considerentul 5, substanțele interzise sau neautorizate sunt descoperite în posesia unor persoane neautorizate, creând astfel o suspiciune de tratament ilegal și un posibil impact asupra siguranței alimentare, ar trebui să se aplice măsurile privind reținerea oficială și anchetele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625 și în prezentul regulament.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 11).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei din 22 decembrie 2009 privind substanțele active din punct de vedere farmacologic și clasificarea lor în funcție de limitele reziduale maxime din produsele alimentare de origine animală (JO L 15, 20.1.2010, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1950/2006 al Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare, a unei liste a substanțelor esențiale pentru tratamentul ecvideelor și a substanțelor care prezintă un beneficiu clinic suplimentar (JO L 367, 22.12.2006, p. 33).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 124/2009 al Comisiei din 10 februarie 2009 de stabilire a limitelor maxime pentru prezența coccidios-taticelor sau a histomonostaticelor în alimente în urma transferului inevitabil al acestor substanțe în furajele nevizate (JO L 40, 11.2.2009, p. 7).

⁽⁸⁾ Nerespectarea acestor limite maxime este considerată neconformitate cu normele aplicabile utilizării și reziduurilor medicamentelor de uz veterinar.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente (JO L 37, 13.2.1993, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3).

- (7) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ stabilește cadrul de reglementare pentru introducerea pe piață, fabricarea, importul, exportul, aprovizionarea, distribuția, farmacovigilența, controlul și utilizarea medicamentelor de uz veterinar. Substanțele farmacologic active care nu sunt autorizate în medicamentele de uz veterinar nu se utilizează la animalele de la care se obțin produse alimentare, cu excepția utilizării substanțelor esențiale pentru tratamentul afecțiunilor ecvideelor, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1950/2006. Monitorizarea neconformităților confirmate sau suspectate legate de utilizarea medicamentelor de uz veterinar care au un impact suspectat sau confirmat asupra siguranței alimentare intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2017/625 și al prezentului regulament. Directiva 2001/82/CE a fost abrogată și înlocuită de Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului privind medicamentele de uz veterinar (noul regulament privind medicamentele de uz veterinar) ⁽¹²⁾, care se va aplica începând cu 28 ianuarie 2022 și care, printre altele, prevede restricții de utilizare la animale a medicamentelor antimicrobiene de uz veterinar.
- (8) Având în vedere faptul că practicile divergente de asigurare a aplicării normelor ar putea conduce la o protecție neuniformă a sănătății umane și animale, la perturbări ale pieței interne și la denaturarea concurenței, Regulamentul (UE) 2017/625 ar trebui să fie completat de norme specifice privind efectuarea controalelor oficiale care vizează animalele și bunurile în orice stadiu de producție, prelucrare, distribuție și utilizare în ceea ce privește neconformitățile suspectate sau confirmate legate de substanțele relevante și privind măsurile care trebuie luate în urma acestor controale oficiale.
- (9) Date fiind specificitățile acțiunilor și controalelor care trebuie întreprinse în caz de neconformitate suspectată sau confirmată cu normele Uniunii aplicabile utilizării substanțelor farmacologic active la animalele de la care se obțin produse alimentare și reziduurilor lor și pentru a se asigura o aplicare uniformă la nivelul Uniunii a acțiunilor de asigurare a respectării normelor, ar trebui specificate cazurile în care trebuie luate măsurile enumerate la articolele 137 și 138 din Regulamentul (UE) 2017/625, pentru a le adapta acestui sector.
- (10) În conformitate cu articolul 79 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/625, costurile generate de onorariile sau comisioanele obligatorii pentru controalele oficiale întreprinse în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie suportate de operatorul responsabil de animalele și produsele în cauză.
- (11) Articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ solicită statelor membre să notifice, prin intermediul rețelei instituite în acest scop, un risc direct sau indirect asupra sănătății umane care derivă din produse alimentare sau din hrana pentru animale. Neconformitățile legate de reziduurile substanțelor farmacologic active care constituie astfel de riscuri ar trebui, prin urmare, să fie notificate în mod corespunzător. În plus, în cazul în care se identifică neconformități în legătură cu animale sau produse de origine animală provenite dintr-un alt stat membru, autoritățile statului membru care au identificat neconformitatea și statul membru de origine ar trebui să utilizeze dispozițiile privind asistența prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625 și să ia măsurile subsecvente corespunzătoare, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.
- (12) Având în vedere că normele stabilite în Directiva 96/23/CE pentru monitorizarea cazurilor specifice de neconformitate confirmată sau suspectată legată de substanțele și reziduurile care intră în domeniul ei de aplicare vor fi abrogate începând cu 14 decembrie 2019, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu data respectivă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme privind cerințele specifice care vizează controalele oficiale și măsurile aplicabile în cazurile de neconformitate sau de suspiciune de neconformitate cu normele Uniunii aplicabile utilizării substanțelor farmacologic active autorizate, neautorizate sau interzise la animalele de la care se obțin produse alimentare, precum și reziduurilor acestora.

⁽¹¹⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile din Regulamentul (UE) 2017/625, din Directiva 2001/82/CE și din Regulamentul (CE) nr. 470/2009. Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

- (a) „substanță farmacologic activă” înseamnă orice substanță sau amestec de substanțe destinate pentru a fi utilizate la fabricarea unui medicament de uz veterinar și care, atunci când sunt utilizate în cadrul procesului de fabricație a acestuia, devin un ingredient activ al produsului respectiv;
- (b) „substanțe neautorizate” înseamnă substanțe farmacologic active care nu sunt incluse în tabelul 1 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010 sau substanțe care nu sunt autorizate ca aditivi pentru hrana animalelor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003, cu excepția substanțelor esențiale pentru tratamentul afecțiunilor ecvideelor și a substanțelor care aduc beneficii clinice suplimentare în comparație cu alte opțiuni de tratament disponibile pentru ecvidee, astfel cum au fost stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1950/2006;
- (c) „tratament ilegal” înseamnă utilizarea la animalele de la care se obțin produse alimentare a
 - substanțelor sau produselor interzise sau neautorizate sau
 - a substanțelor sau medicamentelor de uz veterinar autorizate în temeiul legislației Uniunii în alte scopuri sau în alte condiții decât cele prevăzute în legislația menționată sau, după caz, în legislația națională.

În sensul prezentului regulament, în cazul substanțelor sau al medicamentelor de uz veterinar autorizate în temeiul legislației Uniunii, nerespectarea perioadei de așteptare sau prezența unor reziduuri ale substanțelor farmacologic active care depășesc limita maximă aplicabilă reziduurilor sau nivelul maxim nu este considerată a fi tratament ilegal, cu condiția să se respecte toate celelalte cerințe privind utilizarea substanței sau a medicamentului de uz veterinar prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională;

- (d) „reziduuri ale substanțelor farmacologic active care depășesc limita maximă aplicabilă reziduurilor” înseamnă prezența reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în produsele de origine animală într-o concentrație care depășește limitele maxime aplicabile reziduurilor, stabilite în legislația Uniunii;
- (e) „reziduuri ale substanțelor farmacologic active care depășesc nivelul maxim” înseamnă prezența reziduurilor ale substanțelor farmacologic active în produsele de origine animală, rezultate din transferul inevitabil al acestor substanțe în hrana nevizată pentru animale, într-o concentrație care depășește nivelurile maxime stabilite în legislația Uniunii;
- (f) „lot de animale” înseamnă un grup de animale din aceeași specie și din același interval de vârstă, crescute în aceeași exploatare, în același timp și în aceleași condiții.

*Articolul 3***Acțiuni care trebuie întreprinse la abator în caz de neconformitate sau de suspiciune de neconformitate**

(1) Dacă medicul veterinar oficial care efectuează controale oficiale într-un abator sau personalul auxiliar oficial care îndeplinește anumite sarcini în cadrul acestor controale suspectează sau are dovezi că animalele au fost supuse unui tratament ilegal, medicul veterinar oficial se asigură că se iau următoarele măsuri:

- (a) se dispune ca operatorul să separe animalele în cauză de alte loturi de animale prezente sau care ajung la abator, în condiții care urmează să fie stabilite de autoritatea competentă;
- (b) se organizează sacrificarea animalelor separat de alte loturi de animale prezente în abator;
- (c) se dispune ca operatorul să separe carcasele, carnea, organele comestibile și subprodusele de la animalele în cauză, ca acestea să fie identificate imediat și păstrate separat de alte produse de origine animală și ca aceste produse să nu fie mutate, prelucrate sau eliminate fără autorizarea prealabilă a autorității competente;
- (d) se dispune prelevarea probelor necesare pentru detectarea prezenței substanțelor interzise sau neautorizate sau a substanțelor autorizate, în cazul utilizării suspectate sau confirmate în alte condiții decât cele prevăzute în legislație.

(2) În cazul în care se confirmă un tratament ilegal, autoritatea competentă ordonă operatorului să elimine carcasele, carnea, organele comestibile și subprodusele de origine animală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾, fără despăgubiri sau compensații.

(3) În cazul în care medicul veterinar oficial care efectuează controale oficiale într-un abator sau personalul auxiliar oficial care îndeplinește anumite sarcini în cadrul acestor controale suspectează că animalele prezente în abator au fost tratate cu un medicament de uz veterinar autorizat, dar că perioada de așteptare menționată în Directiva 2001/82/CE nu a fost respectată, medicul veterinar oficial dispune ca animalele în cauză să fie separate de alte loturi de animale prezente sau care ajung la abator, în condiții care urmează să fie stabilite de autoritatea competentă. De asemenea, medicul veterinar oficial:

- amână sacrificarea, pe cheltuiala operatorului, până la încheierea perioadei de așteptare sau
- emite un ordin de sacrificare a animalelor separat și, în așteptarea rezultatului unei anchete, dispune identificarea și separarea imediată a carcaselor, a cărnii, a organelor comestibile și a subproduselor provenite de la animalele în cauză de alte produse de origine animală.

Sacrificarea poate fi amânată doar temporar, cu condiția ca medicul veterinar oficial să fi verificat respectarea legislației Uniunii în materie de bunăstare a animalelor și ca animalele în cauză să poată fi ținute separat de celelalte animale.

(4) În cazul în care sacrificarea este amânată în conformitate cu alineatul (3), perioada de așteptare nu este în niciun caz mai scurtă decât:

- perioada de așteptare prevăzută în rezumatul caracteristicilor produselor din autorizația de comercializare pentru medicamentele de uz veterinar;
- perioada de așteptare stabilită în temeiul regulamentului de autorizare a utilizării unei anumite substanțe farmacologic active ca aditiv pentru hrana animalelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1831/2003;
- perioada de așteptare dispusă de medicul veterinar pentru utilizări în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2001/82/CE sau, dacă nu este prevăzută o perioadă de așteptare pentru astfel de utilizări, perioada de așteptare minimă prevăzută la articolul 11 din Directiva 2001/82/CE.

După amânarea sacrificării, autoritatea competentă poate preleva probe pe cheltuiala operatorului pentru a verifica respectarea limitelor maxime aplicabile reziduurilor odată ce animalele au fost sacrificate după expirarea perioadei de așteptare.

(5) În cazul în care medicul veterinar oficial care efectuează controale oficiale într-un abator sau personalul auxiliar oficial care îndeplinește anumite sarcini în cadrul acestor controale are dovezi că animalele prezente în abator au fost tratate cu un medicament de uz veterinar autorizat, dar că perioada de așteptare menționată în Directiva 2001/82/CE nu a fost respectată, medicul veterinar oficial dispune ca animalele în cauză să fie separate de alte loturi de animale prezente sau care ajung la abator, în condiții care urmează să fie stabilite de autoritatea competentă. De asemenea, medicul veterinar oficial:

- amână sacrificarea pe cheltuiala operatorului, în condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf și la articolul 3 alineatul (4), până la încheierea perioadei de așteptare sau
- emite un ordin ca operatorul să sacrifice animalele separat. În acest caz, medicul veterinar oficial declară aceste animale improprii pentru consumul uman, luând toate măsurile de precauție necesare pentru a proteja sănătatea animală și publică.

(6) În cazul în care operatorul nu ia toate măsurile necesare pentru a se conforma ordinelor medicului veterinar oficial sau ale autorității competente în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și (6) din prezentul regulament, medicul veterinar oficial sau autoritatea competentă ia măsuri care au același efect, pe cheltuiala operatorului.

Articolul 4

Ancheta

(1) În cazul în care limitele maxime ale reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor, stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 470/2009 și al Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 sau în cazul în care nivelurile maxime aferente reziduurilor substanțelor farmacologic active care rezultă din transferul inevitabil al acestor substanțe în hrana nevizată pentru animale, stabilite în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 315/93, au fost depășite, confirmând astfel neconformitatea, autoritatea competentă:

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

- (a) ia orice măsură sau efectuează orice anchetă necesară, pe care o consideră adecvată în legătură cu constatarea în cauză. Aceasta poate include orice anchetă în ferma de origine sau de plecare a animalelor, inclusiv controale vizând animalele sau loturile de animale în fermele lor de origine sau la punctul de plecare, pentru a determina amploarea și originea neconformității și pentru a stabili gradul de responsabilitate a operatorului;
- (b) solicită deținătorului de animale sau medicului veterinar responsabil să furnizeze evidențele cu prescripții și tratamente și orice documentație care justifică natura tratamentului.
- (2) În cazul în care sunt identificate reziduuri în concentrații sub limitele maxime aplicabile reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor, dar prezența acestor reziduuri este incompatibilă cu informațiile din lanțul alimentar, creând astfel suspiciuni de neconformitate sau de tratament ilegal, autoritatea competentă ia orice măsură pe care o consideră adecvată pentru efectuarea unei anchete cu privire la sursa acestor reziduuri sau la deficiențele informațiilor despre lanțul alimentar.
- (3) În cazul în care se suspectează prezența reziduurilor la niveluri care depășesc limitele maxime aplicabile reziduurilor sau nivelurile maxime pentru substanțele farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor, stabilite în temeiul legislației Uniunii, autoritatea competentă ia orice măsură pe care o consideră adecvată pentru efectuarea unei anchete.
- (4) În cazul în care se suspectează sau se confirmă un tratament ilegal sau se descoperă substanțe care intră în domeniul de aplicare al Directivei 96/22/CE în posesia unor persoane sau operatori neautorizați sau în cazul în care se descoperă substanțe interzise sau produse neautorizate în posesia unor persoane sau operatori neautorizați, autoritatea competentă:
- (a) plasează imediat animalele și produsele vizate de anchetă în rețineră oficială;
- (b) în timpul reținerii oficiale, autoritatea competentă:
- dispune ca animalele vizate de anchetă să nu fie deplasate fără autorizarea prealabilă a autorității competente, această dispoziție fiind aplicabilă pe întreaga durată a anchetei;
 - dispune ca toate carcasele, carnea, organele comestibile, subprodusele, laptele, ouăle și mierea de la aceste animale să nu părăsească ferma sau unitatea de origine și să nu fie predate altei persoane fără autorizarea prealabilă a autorității competente;
 - dispune, după caz, ca hrana pentru animale, apa sau orice alt produs în cauză să fie ținute separat și să nu fie scoase din fermă sau din unitatea de origine;
 - se asigură că animalele vizate de anchetă poartă o marcă oficială sau alte mijloace de identificare sau, în cazul păsărilor, peștilor și albinelor, că acestea sunt ținute într-un spațiu sau stup marcat;
 - ia măsurile de precauție corespunzătoare în funcție de natura substanței sau a substanțelor identificate;
- (c) solicită deținătorului de animale și medicului veterinar responsabil să furnizeze orice document care justifică natura tratamentului;
- (d) efectuează orice alt control oficial vizând animalele sau loturile de animale la ferma de origine sau la locul de plecare a animalelor, necesar pentru a se verifica utilizarea în cauză;
- (e) efectuează orice alt control oficial necesare pentru a verifica achiziționarea și prezența substanțelor neautorizate sau interzise;
- (f) efectuează orice alt control oficial considerat necesar pentru a clarifica originea substanțelor sau a produselor interzise sau neautorizate sau a animalelor tratate.
- (5) Controalele oficiale menționate în prezentul articol pot include, de asemenea, controale vizând producători, distribuitori, transportatori, locuri de producție a substanțelor farmacologic active și a medicamentelor de uz veterinar, farmacii, toți actorii relevanți din lanțul de aprovizionare și orice alt amplasament vizat de anchetă.
- (6) Controalele oficiale menționate în prezentul articol pot include, de asemenea, prelevarea oficială de probe, inclusiv din apă, din hrana pentru animale, din carne, organe comestibile, sânge, din subprodusele de origine animală, din păr, urină, fecale și din alte matrice de origine animală. Autoritatea competentă prelevează orice număr de probe pe care îl consideră necesar pentru a investiga neconformitatea sau tratamentul ilegal suspectat sau confirmat. În cazul animalelor de acvacultură pot fi necesare probe din apele în care sunt crescute sau capturate, iar în cazul albinelor melifere, probe din stupi.

*Articolul 5***Măsuri subsecvente depistării de reziduuri ale substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor care depășesc limitele maxime aplicabile sau nivelurile maxime aplicabile**

(1) În cazul în care limitele maxime aplicabile reziduurilor substanțelor farmacologic active autorizate în medicamentele de uz veterinar sau ca aditivi pentru hrana animalelor, stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 470/2009 și al Regulamentului (CE) nr. 1831/2003, au fost depășite sau, în cazul în care nivelurile maxime de reziduuri ale substanțelor farmacologic active care rezultă din transferul inevitabil al acestor substanțe în hrana nevizată pentru animale, stabilite în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 315/93, au fost depășite, autoritatea competentă:

- declară carcasele și produsele afectate de neconformitate ca fiind improprii consumului uman și ordonă operatorului să elimine toate produsele ca materiale de categoria 2, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;
- ia orice altă măsură necesară pentru a proteja sănătatea publică, care poate include interdicția ca animalele să părăsească ferma în cauză sau ca produsele să părăsească ferma sau unitatea în cauză pentru o perioadă stabilită;
- ordonă operatorului să ia măsurile corespunzătoare pentru a remedia cauzele neconformității;
- efectuează controale oficiale suplimentare pentru a verifica dacă acțiunile întreprinse de operator pentru a remedia cauza neconformității sunt eficace. Aceste măsuri pot include prelevarea subsecventă a numărului necesar de probe de la animalele sau produsele din aceeași fermă sau unitate în vederea monitorizării.

(2) În cazul neconformității repetate din partea aceluiași operator, autoritatea competentă efectuează controale oficiale suplimentare periodice, inclusiv eșantionare și analiză, vizând animalele și produsele operatorului în cauză, pentru o perioadă de cel puțin șase luni de la data la care a fost constatată a doua neconformitate. De asemenea, autoritatea competentă ordonă operatorului să se asigure că animalele vizate și carcasele, carnea, organele comestibile, subprodusele, laptele, ouăle și mierea de la aceste animale sunt ținute separat de alte animale, că nu părăsesc ferma sau unitatea de origine și că nu sunt predate altei persoane fără autorizarea prealabilă a autorității competente.

(3) În cazul în care operatorul nu ia toate măsurile necesare pentru a respecta ordinele autorității competente în conformitate cu prezentul articol, autoritatea competentă ia măsuri care au același efect, pe cheltuiala operatorului.

*Articolul 6***Măsuri subsecvente tratamentelor ilegale și deținerii de substanțe sau de produse interzise sau neautorizate**

(1) În cazul în care se descoperă substanțe care intră sub incidența Directivei 96/22/CE, substanțe sau produse interzise sau neautorizate aflate în posesia unor persoane neautorizate, creându-se astfel o suspiciune de tratament ilegal, respectivele substanțe sau produse sunt plasate sub reținere oficială până când autoritatea competentă ia măsurile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) ale prezentului articol, fără a se aduce atingere distrugerii ulterioare a produselor și posibilei sancționări a contravenientului (contravenienților).

(2) În cazul în care se constată un tratament ilegal sau se descoperă substanțe care intră sub incidența Directivei 96/22/CE, substanțe sau produse interzise sau neautorizate aflate în posesia unor operatori sau persoane neautorizate, autoritatea competentă:

- plasează sau păstrează în reținere oficială animalele și carcasele, carnea, organele comestibile și subprodusele obținute de la animalele care fac obiectul tratamentului ilegal împreună cu laptele, ouăle și mierea provenite de la animalele respective, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (4) litera (b);
- prelevează probe de la toate loturile relevante de animale deținute de fermă;
- ordonă operatorului să sacrifice animalul sau animalele în cazul căruia (căroră) s-a constatat un tratament ilegal și să le elimine în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;
- declară toate carcasele sau produsele care fac obiectul tratamentului ilegal improprii pentru consumul uman și ordonă operatorului să le elimine în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1069/2009.

(3) În sensul alineatului (2):

- toate animalele din lotul sau loturile din care s-a confirmat că unul sau mai multe animale au fost supuse unui tratament ilegal cu substanțe interzise sau neautorizate sunt considerate a fi fost supuse, de asemenea, unui tratament ilegal, cu excepția cazului în care autoritatea competentă, la cererea și pe cheltuiala operatorului, acceptă să efectueze controale oficiale suplimentare vizând toate animalele din lotul sau loturile în cauză pentru a verifica faptul că nu a fost aplicat niciun tratament ilegal acestor animale;
- toate animalele din lotul sau loturile din care s-a confirmat că unul sau mai multe animale au fost supuse unui tratament ilegal prin utilizarea, la animale de la care se obțin produse alimentare, a unor substanțe sau medicamente de uz veterinar autorizate în temeiul legislației Uniunii pentru alte scopuri sau în alte condiții decât cele stabilite în legislația Uniunii sau, după caz, în legislația națională, sunt considerate a fi fost supuse, de asemenea, unui tratament ilegal, cu excepția cazului în care autoritatea competentă, la cererea și pe cheltuiala operatorului, acceptă să efectueze controale oficiale suplimentare vizând animalele din lotul sau loturile în cauză care sunt suspectate că au fost supuse unui tratament ilegal, pentru a verifica faptul că nu a fost aplicat niciun tratament ilegal acestor animale.

(4) În caz de tratament ilegal confirmat în acvacultură, se prelevează probe din toate iazurile, țarcurile și cuștile relevante. În cazul în care se confirmă tratamentul ilegal în domeniul acvaculturii, dacă proba prelevată dintr-un anumit iaz, țarc sau cușcă este neconformă, toate animalele din iaz, țarc sau cușcă se consideră a fi fost supuse unui tratament ilegal.

(5) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale suplimentare periodice la ferma sau fermele aflate sub responsabilitatea aceluiași operator și care vizează animalele și produsele deținute de ferma sau fermele în cauză, timp de cel puțin 12 luni de la data la care s-a constatat neconformitatea.

(6) Fermele sau unitățile care aprovizionează exploatarea afectată de neconformitate, precum și toate fermele din același lanț de aprovizionare cu animale și cu hrană pentru animale ca și ferma de origine sau de plecare pot face obiectul unor controale oficiale pentru a se determina originea substanței în cauză:

- în timpul transportului, distribuției și vânzării sau achiziționării de substanțe farmacologic active;
- în orice punct al lanțului de producție și distribuție a hranei pentru animale;
- de-a lungul întregului lanț de producție al animalelor și al produselor de origine animală.

(7) În cazul în care operatorul nu ia toate măsurile necesare pentru a respecta ordinea autorității competente în conformitate cu prezentul articol, autoritatea competentă ia măsuri care au același efect, pe cheltuiala operatorului.

Articolul 7

Cerințe privind metodele analitice și eșantionarea

Toate probele menționate în prezentul regulament se prelevă și se analizează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625, cu Decizia 1998/179/CE a Comisiei ⁽¹⁵⁾ și cu Decizia 2002/657/CE a Comisiei ⁽¹⁶⁾.

Articolul 8

Acțiuni privind măsurile de înregistrare, autorizare și aprobare oficială

În cazul în care se confirmă deținerea, utilizarea sau fabricarea de substanțe sau produse neautorizate, toate facilitățile de înregistrare, de autorizare sau de aprobare oficială de care beneficiază unitatea sau operatorul în cauză se suspendă pentru o perioadă stabilită de autoritatea competentă.

În cazul unei încălcări repetate, autoritatea competentă retrage aceste facilități. În cazul retragerii, operatorul este obligat să depună o nouă cerere de înregistrare, autorizare sau aprobare oficială și să demonstreze că respectă cerințele relevante în acest sens.

⁽¹⁵⁾ Decizia 1998/179/CE Comisiei din 23 februarie 1998 de stabilire a normelor detaliate privind prelevarea oficială de probe în vederea monitorizării anumitor substanțe și a reziduurilor acestora din animalele vii și produsele animale (JO L 65, 5.3.1998, p. 31).

⁽¹⁶⁾ Decizia 2002/657/CE Comisiei din 14 august 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 96/23/CE a Consiliului privind funcționarea metodelor de analiză și interpretarea rezultatelor (JO L 221, 17.8.2002, p. 8).

*Articolul 9***Asistență administrativă**

În cazul în care se constată neconformitatea menționată la articolele 5 și 6 cu privire la animale sau produse de origine animală care provin dintr-un alt stat membru, autoritatea competentă care efectuează ancheta notifică neconformitatea constatată în conformitate cu articolele 105 și 106 din Regulamentul (UE) 2017/625 și, dacă este necesar, adresează o cerere de asistență administrativă autorității competente a statului membru de origine, în conformitate cu articolul 104 din regulamentul menționat. Autoritatea competentă din statul membru de origine aplică articolele 5 și 6 din prezentul regulament fermei sau unității de origine sau de plecare.

*Articolul 10***Trimiteri**

Trimiterile la articolul 13, articolul 15 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), articolul 16 alineatul (3), articolul 17, articolul 18 și articolele 22-25 din Directiva 96/23/CE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

*Articolul 11***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 14 decembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 iunie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

TABELUL DE CORESPONDENȚĂ MENȚIONAT LA ARTICOLUL 10

Directiva 96/23/CE	Prezentul regulament
Articolul 13	Articolul 4
Articolul 15 alineatul (3)	Articolele 4, 5, 6 și 9
Articolul 16 alineatul (2)	Articolele 4, 5 și 6
Articolul 17	Articolul 6
Articolul 18	Articolul 5
Articolul 22	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 23 alineatele (2), (3), (4) și (5)	Articolul 6
Articolul 24	Articolul 3
Articolul 25	Articolul 8

**REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2091 AL COMISIEI
din 28 noiembrie 2019**

**de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2197 în ceea ce privește valutele
strâns corelate, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al
Consiliului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 354 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Pentru a se asigura faptul că perechile de valute menționate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2197 al Comisiei ⁽²⁾ continuă să reflecte corelarea reală între monedele relevante, este necesar să se actualizeze lista de valute strâns corelate.
- (2) Lista utilizează data de 31 martie 2018 drept dată de încheiere în sensul calculării seriilor de date de trei și de cinci ani care sunt necesare pentru a evalua perechile de valute în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare transmise Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană (ABE).
- (4) Având în vedere că modificările necesare ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2197 nu presupun schimbări semnificative din punctul de vedere al conținutului, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, ABE nu a efectuat nicio consultare publică deschisă, considerând că aceasta ar fi disproporționată în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză.
- (5) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2197 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2197 se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2197 al Comisiei din 27 noiembrie 2015 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește valutele strâns corelate, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 313, 28.11.2015, p. 30).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2197 al Comisiei se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXĂ

Lista de valute strâns corelate*Partea 1 – Lista valutilor strâns corelate cu euro (EUR)*

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), coroana suedeză (SEK).

Partea 2 – Lista valutilor strâns corelate cu dirhamul din Emiratele Arabe (AED)

Yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 3 – Lista valutilor strâns corelate cu lekul albanez (ALL)

Marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), dirhamul marocan (MAD), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 4 – Lista valutilor strâns corelate cu marca din Bosnia și Herțegovina (BAM)

Lekul albanez (ALL), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), coroana suedeză (SEK), euro (EUR).

Partea 5 – Lista valutilor strâns corelate cu leva bulgărească (BGN)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), coroana suedeză (SEK), euro (EUR).

Partea 6 – Lista valutilor strâns corelate cu francul elvețian (CHF)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), dirhamul marocan (MAD), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 7 – Lista valutilor strâns corelate cu yuanul chinezesc (CNY)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), lira libaneză (LBP), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 8 – Lista valutilor strâns corelate cu coroana cehă (CZK)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 9 – Lista valutilor strâns corelate cu coroana daneză (DKK)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), coroana suedeză (SEK).

Partea 10 – Lista valutilor strâns corelate cu dolarul din Hong Kong (HKD)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 11 – Lista valutilor strâns corelate cu kuna croată (HRK)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 12 – Lista valutilor strâns corelate cu forintul maghiar (HUF)

Marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), dirhamul marocan (MAD), zlotul polonez (PLN), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 13 – Lista valutilor strâns corelate cu shekelul nou israelian (ILS)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul american (USD).

Partea 14 – Lista valutilor strâns corelate cu rupia indiană (INR)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), dolarul din Hong Kong (HKD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), bahtul thailandez (THB), dolarul american (USD).

Partea 15 – Lista valutilor strâns corelate cu wonul sud-coreean (KRW)

Dolarul singaporez (SGD).

Partea 16 – Lista valutilor strâns corelate cu lira libaneză (LBP)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 17 – Lista valutilor strâns corelate cu dirhamul marocan (MAD)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), dolarul din Hong Kong (HKD), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), shekelul nou israelian (ILS), denarul din Macedonia de Nord (MKD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul american (USD), euro (EUR).

Partea 18 – Lista valutilor strâns corelate cu denarul din Macedonia de Nord (MKD)

Marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), dirhamul marocan (MAD), leul românesc (RON), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 19 – Lista valutilor strâns corelate cu pataca din Macao (MOP)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 20 – Lista valutilor strâns corelate cu pesoul filipinez (PHP)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 21 – Lista valutilor străns corelate cu zlotul polonez (PLN)

Marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), forintul maghiar (HUF), euro (EUR).

Partea 22 – Lista valutilor străns corelate cu leul românesc (RON)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), dinarul sârbesc (RSD), euro (EUR).

Partea 23 – Lista valutilor străns corelate cu dinarul sârbesc (RSD)

Lekul albanez (ALL), marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), francul elvețian (CHF), coroana cehă (CZK), coroana daneză (DKK), kuna croată (HRK), forintul maghiar (HUF), dirhamul marocan (MAD), denarul din Macedonia de Nord (MKD), leul românesc (RON), euro (EUR).

Partea 24 – Lista valutilor străns corelate cu coroana suedeză (SEK)

Marca din Bosnia și Herțegovina (BAM), leva bulgărească (BGN), coroana daneză (DKK), euro (EUR).

Partea 25 – Lista valutilor străns corelate cu dolarul singaporez (SGD)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), wonul sud-coreean (KRW), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 26 – Lista valutilor străns corelate cu bahtul thailandez (THB)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), dolarul taiwanez (TWD), dolarul american (USD).

Partea 27 – Lista valutilor străns corelate cu dolarul taiwanez (TWD)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), lira libaneză (LBP), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul american (USD).

Partea 28 – Lista valutilor străns corelate cu dolarul american (USD)

Dirhamul din Emiratele Arabe (AED), yuanul chinezesc (CNY), dolarul din Hong Kong (HKD), shekelul nou israelian (ILS), rupia indiană (INR), lira libaneză (LBP), dirhamul marocan (MAD), pataca din Macao (MOP), pesoul filipinez (PHP), dolarul singaporez (SGD), bahtul thailandez (THB), dolarul taiwanez (TWD).”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2092 AL COMISIEI**din 28 noiembrie 2019****de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Indonezia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 15,

întrucât:

1. PROCEDURĂ**1.1. Deschiderea procedurii**

- (1) La 6 decembrie 2018, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o anchetă antisubvenție în ceea ce privește importurile în Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) de biomotorină originară din Indonezia în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază.
- (2) Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾ (denumit în continuare „avizul de deschidere”).
- (3) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 22 octombrie 2018 de către Comitetul european pentru biomotorină (denumit în continuare „reclamantul” sau „CEB”) în numele unor producători care reprezintă 32 % din producția totală a Uniunii.

1.2. Măsuri provizorii

- (4) La 14 august 2019, Comisia a instituit, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1344 al Comisiei ⁽³⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”), taxe compensatorii provizorii asupra importurilor în Uniune de biomotorină originară din Indonezia.
- (5) Astfel cum se menționează la considerentul 13 din regulamentul provizoriu, ancheta privind subvenționarea și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2017 și 30 septembrie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”), iar examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

1.3. Procedura ulterioară

- (6) În urma comunicării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora au fost instituite taxele compensatorii provizorii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), CEB, Guvernul Indoneziei (denumit în continuare „GI”) și toți cei patru producători-exportatori din Indonezia au depus observații scrise, făcându-și cunoscute opiniile cu privire la constatările provizorii.
- (7) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au primit permisiunea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu CEB, GI și toți cei patru producători-exportatori din Indonezia.
- (8) Comisia a analizat observațiile prezentate de părțile interesate, abordându-le în detaliu în prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 55.⁽²⁾ JO C 439, 6.12.2018, p. 16.⁽³⁾ JO L 212, 13.8.2019, p. 1.

- (9) Comisia a comunicat tuturor părților interesate faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor în Uniune de biomotorină originară din Indonezia (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”).
- (10) În urma comunicării constatărilor provizorii, CEB, GI și trei din cei patru producători-exportatori din Indonezia au depus observații scrise, făcându-și cunoscute opiniile cu privire la constatările definitive. Comisia a remarcat că observațiile depuse de GI și de doi producători-exportatori au fost aceleași în toate privințele și, în prezentul regulament, aceste observații privind comunicarea constatărilor finale vor fi sintetizate ca observații ale GI.
- (11) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au primit permisiunea de a fi audiate. După comunicarea constatărilor finale au avut loc audieri cu CEB, GI și doi din cei patru producători-exportatori din Indonezia.
- (12) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, GI și doi dintre producătorii-exportatori au afirmat că drepturile lor la apărare nu au fost respectate, în special în ceea ce privește calcularea subcotării și comunicarea către părțile interesate a numerelor de control al produsului (denumite în continuare „NCP”) ale industriei Uniunii utilizate la calcule, a materiilor prime utilizate în amestecurile industriei Uniunii și a punctului de colmatare a filtrului la temperaturi scăzute (denumit în continuare „CFPP”) ⁽⁴⁾ din vânzările industriei din Uniune.
- (13) GI și doi din cei patru producători-exportatori din Indonezia au solicitat o audiere în prezența consilierului-auditor și această audiere a avut loc la 14 octombrie 2019.
- (14) Toate aceste puncte au fost tratate deja în comunicarea constatărilor finale și au fost explicate Guvernului Indoneziei în cursul audierilor care au avut loc după ce a fost transmisă comunicarea constatărilor finale.
- (15) Comisia a analizat observațiile prezentate de părțile interesate în urma comunicării constatărilor finale și le-a abordat astfel cum se detaliază în prezentul regulament.

1.4. Perioada de anchetă și perioada examinată

- (16) În lipsa observațiilor referitoare la perioada de anchetă și la perioada examinată, a fost confirmat considerentul 13 din regulamentul provizoriu.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Afirmații cu privire la definiția produsului

- (17) După publicarea regulamentului provizoriu, Grupul Wilmar (denumit în continuare „Wilmar”), un producător-exportator din Indonezia, a făcut o afirmație potrivit căreia exporturile sale de esteri metilici fracționați nu ar trebui să fie considerate exporturi de produs în cauză. Wilmar a remarcat că această afirmație fusese făcută în termenul prevăzut, astfel cum urma să se constate în anexa I la formularul său de eșantionare.
- (18) Totuși, afirmația nu a fost făcută în mod separat și, prin urmare, alte părți interesate nu au luat act de aceasta până la primirea observațiilor cu privire la regulamentul provizoriu.
- (19) Comisia a observat că aceeași afirmație a fost făcută pe durata anchetei antidumping anterioare cu privire la importurile de biomotorină din Indonezia de către același producător-exportator pe baza acelorași informații și a fost respinsă atât în regulamentul provizoriu ⁽⁵⁾, cât și în regulamentul definitiv ⁽⁶⁾ (denumită în continuare „ancheta inițială”).
- (20) În cadrul prezentei anchete, Comisia a respins din nou cererea de excludere a produselor din aceleași trei motive prevăzute în regulamentul antidumping anterior, după cum urmează.

⁽⁴⁾ CFPP este temperatura cea mai scăzută la care un volum dat de (bio)motorină poate să treacă printr-un filtru standard. Acesta oferă o estimare a limitei inferioare de temperatură pentru utilizarea (bio)motorinei.

⁽⁵⁾ JO L 141, 28.5.2013, p. 6, considerentele 35 și 36.

⁽⁶⁾ JO L 315, 26.11.2013, p. 2, considerentele 17-21.

- (21) În primul rând, esterii metilici fracționați sunt esteri metilici ai acizilor grași și pot fi utilizați pentru biomotorină. În acest sens, biomotorina declarată pentru alte utilizări decât pentru combustibil poate fi utilizată drept combustibil deoarece are aceleași proprietăți fizice și tehnice.
- (22) În al doilea rând, este dificil să se realizeze o distincție între diferiții esteri metilici ai acizilor grași la portul de import fără a efectua o analiză chimică.
- (23) În al treilea rând, deși esterii metilici fracționați nu respectă standardul european (EN 14214), aceștia pot fi amestecați cu alte biomotorine pentru a produce un amestec care să respecte standardul.
- (24) Wilmar a solicitat, de asemenea, confirmarea de către Comisie a faptului că, în principiu, esterii metilici fracționați pot să beneficieze de regimul vamal de destinație finală, în care aceștia sunt scutiți de taxe, cu condiția ca societatea să poată dovedi autorității vamale naționale că destinația finală a esterului metilic fracționat nu este combustibilul.
- (25) Comisia a observat că s-a acordat suspendarea taxelor care face obiectul supravegherii vamale cu privire la destinația finală asupra unor importuri de esteri metilici fracționați, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2018/2069 al Consiliului (⁷). Totuși, această scutire se referă doar la taxele vamale autonome prevăzute în Tariful vamal comun și nu aduce atingere aplicării taxelor compensatorii. Prin urmare, Comisia a respins cererea de scutire referitoare la destinația finală în ceea ce privește aplicarea taxelor compensatorii.
- (26) În urma comunicării constatrilor finale, Wilmar și-a reiterat afirmația privind scutirea referitoare la destinația finală cu privire la taxele compensatorii pentru exporturile sale de esteri metilici fracționați. Nu au fost furnizate informații noi sau motive pentru care scutirea referitoare la destinația finală ar trebui extinsă pentru a oferi scutire de la taxele compensatorii și, prin urmare, afirmația a fost respinsă. Comisia nu a găsit niciun motiv valabil pentru a exclude esterii metilici fracționați din definiția produsului. Simplul fapt că esterii metilici fracționați pot fi utilizați de Wilmar în alte scopuri decât pentru combustibil nu înseamnă că acest tip de produse trebuie să fie exclus din domeniul de aplicare al acestei anchete.
- (27) În absența oricăror altor observații privind definiția produsului, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 31-37 din regulamentul provizoriu.

3. SUBVENȚIONAREA

3.1. Furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, constând în transferul direct de fonduri prin Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei (*Oil Palm Plantation Fund*)

3.1.1. Contribuția financiară

- (28) În urma comunicării constatrilor provizorii, GI a afirmat că Comisia nu a dovedit existența unei contribuții financiare în favoarea producătorilor-exportatori.
- (29) GI, precum și toți producătorii-exportatori au afirmat că Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei (denumit în continuare „OPPF”) este finanțat în mod exclusiv de colectarea impunerii la export pentru uleiul de palmier brut (denumit în continuare „UPB”) și produsele derivate și, în mare parte, chiar de producătorii de biomotorină. În plus, GI a afirmat că impunerea la export este plătită direct de către producătorii-exportatori în OPPF înainte de exportul mărfurilor. Prin urmare, potrivit GI, din bugetul general al statului nu se retrage nicio sumă și, așadar, nu există nicio contribuție financiară.
- (30) În această privință, Comisia a reiterat că, astfel cum se menționează în considerentele 56-61 din regulamentul provizoriu, Agenția de administrare a fondului pentru plantații de palmieri pentru ulei (denumită în continuare „agenția de administrare”) acționează în calitate de organism public în sensul articolului 2 litera (b) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din regulamentul de bază și în conformitate cu jurisprudența relevantă a OMC. Prin urmare, fondurile utilizate de agenția de administrare constituie bani publici.

(⁷) JO L 331, 28.12.2018, p. 4.

- (31) În plus, în cursul vizitei de verificare efectuate la sediul GI, Comisia a încercat să obțină și să verifice elemente de probă în sprijinul afirmației GI potrivit căreia fondurile din OPPF nu fac parte din bugetul de stat. Totuși, GI nu a putut să furnizeze astfel de elemente de probă.
- (32) În schimb, GI a furnizat elemente de probă care indică faptul că producătorii-exportatori au plătit într-adevăr impunerea la export înainte de a-și exporta mărfurile. Totuși, GI nu a putut să ofere indicii că aceste plăți sunt efectuate într-un cont specific al OPPF care ar fi diferit de bugetul general al statului și ar împiedica, astfel, ca plățile colectate din impunerea la export pentru UPB și pentru produsele sale derivate să ajungă la bugetul general al statului și să fie utilizate în orice alt scop pe care GI îl consideră adecvat. În plus, nu există indicii că OPPF are conturi separate pentru colectarea impunerilor la export derivate din biomotorină și alte produse (inclusiv UPB). Acest lucru presupune că fondurile disponibile pentru agenția de administrare nu depind de plata, mai întâi, a impunerii de către producătorii-exportatori de biomotorină, deoarece GI poate să fi colectat deja venituri publice prin instituirea de impuneri la export pentru alte produse. Astfel, în lipsa altor elemente de probă în sens contrar, Comisia a confirmat constatările formulate la considerentul 64 din regulamentul provizoriu.
- (33) Comisia a observat, de asemenea, că respectiva calificare a OPPF ca organism public nu a fost contestată nici de GI și nici de vreunul dintre producătorii-exportatori. Așadar, și având în vedere faptul că GI nu a furnizat elemente de probă convingătoare în sens contrar, fondurile disponibile pentru OPPF vor fi considerate fonduri publice și, prin urmare, vor fi retrase din resursele guvernului (cum ar fi impunerea la export obligatorie).
- (34) În plus, GI și toți producătorii-exportatori au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a analizat plățile OPPF în mod izolat și nu ca parte a plății efectuate de GI la achiziția biomotorinei. De asemenea, GI și toți producătorii-exportatori au afirmat că Comisia a caracterizat în mod greșit sistemul ca fiind un grant, când acesta ar trebui să fie calificat cel mult ca o achiziție de mărfuri efectuată de guvern în schimbul unei remunerații mai mari decât cea adecvată.
- (35) Din motivele expuse în continuare, Comisia a respins afirmația potrivit căreia Comisia a examinat plățile efectuate din OPPF în mod izolat și programul ar trebui să fie considerat o achiziție de mărfuri (biomotorină) efectuată de GI.
- (36) Comisia a observat că GI nu achiziționează biomotorina, care, în schimb, este achiziționată de producătorii de amestecuri selectați (Pertamina și AKR). GI, prin intermediul OPPF, nu are nicio relație contractuală de achiziție cu producătorii de biomotorină și nu primește nimic în schimbul sumelor pe care le plătește producătorilor de biomotorină. De asemenea, niciuna dintre părțile interesate nu a afirmat pe durata anchetei că GI are vreo relație contractuală cu producătorii de biomotorină.
- (37) Legislația aplicabilă obligă furnizorii de biomotorină care doresc să participe la acest program să furnizeze ester metilic de palmier (denumit în continuare „EMP”) entităților Petrofuel (a se vedea considerentele 45 și 46 din regulamentul provizoriu), Pertamina sau AKR, care apoi îl vor amesteca cu motorină minerală pentru a obține motorină B20. Legislația aplicabilă acordă producătorilor de biomotorină care participă la acest program dreptul de a primi: (a) plata pentru biomotorina de la producătorii de amestecuri; și (b) sumele suplimentare de la OPPF. Producătorii de biomotorină nu au nicio obligație contractuală față de GI sau OPPF în afară de obligația de a respecta mandatul primit în conformitate cu normele relevante și pentru care aceștia primesc o compensație. Prin urmare, în lipsa oricărei obligații contractuale reciproce, sumele plătite din OPPF nu fac parte dintr-un contract cu titlu oneros (cum ar fi achiziția de biomotorină de către guvern în schimbul unui preț). Cu alte cuvinte, GI împuternicește fiecare producător de biomotorină care participă la program să vândă cantități specifice de biomotorină către Pertamina sau AKR la un preț dat (prețul de referință pentru motorină minerală) și GI acordă fonduri suplimentare în mod direct producătorilor de biomotorină. În timp ce scopul și contextul programului constau în stimularea utilizării de biomotorină pe piața națională, GI nu achiziționează biomotorină în mod direct și apoi o utilizează în scopuri guvernamentale sau o revinde pe piață. Mai degrabă, GI sprijină vânzările de biomotorină acordând fonduri suplimentare producătorilor de biomotorină și în tranzacții în care sunt implicați operatori privați (precum AKR). Nici GI, nici producătorii-exportatori nu au furnizat elemente de probă care să arate că Pertamina și AKR sunt organisme publice în această privință. Aceste societăți sunt operatori care participă în mod voluntar la acest program.

- (38) Prin urmare, Comisia a examinat programul în acest context și a constatat că plățile efectuate din OPPF în favoarea producătorilor de biomotorină nu se pot califica drept plăți datorate în cadrul unui contract de achiziție între GI și producătorii de biomotorină, ci constituie un transfer direct de fonduri, astfel cum se concluzionează în considerentul 69 din regulamentul provizoriu.
- (39) În urma comunicării constatărilor finale, GI, Wilmar, PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (denumite în continuare în mod colectiv „Grupul Permata”) și PT Ciliandra Perkasa au afirmat că plățile din OPPF nu pot fi considerate o contribuție financiară. Potrivit GI, aceasta este urmarea faptului că OPPF este finanțat prin colectarea impunerii la export pentru uleiul de palmier și produsele derivate și, prin urmare, ar trebui să se considere că OPPF este finanțat din surse private.
- (40) Comisia a observat că această afirmație a fost făcută deja de GI după măsurile provizorii și a fost analizată de Comisie (considerentele 30-33 de mai sus). Părțile nu au prezentat elemente noi de probă în sprijinul argumentelor lor repetate. În consecință, Comisia a confirmat concluziile formulate în respectivele considerente și, prin urmare, a respins această afirmație.
- (41) În plus, GI, PT Ciliandra Perkasa și Grupul Permata au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a confirmat constatările potrivit cărora fondurile OPPF sunt bani publici și nu provin din surse private din motivele expuse în considerentul 32. Potrivit GI, acest lucru este determinat de faptul că dispozițiile aplicabile ale Regulamentului Ministrului Finanțelor nr. 133/2015 și ale Regulamentului prezidențial nr. 66 din 2018 impun: 1. ca OPPF să fie finanțat în mod exclusiv din colectarea impunerii la export; și 2. ca aceste fonduri să fie utilizate numai pentru plățile specifice, inclusiv pentru plata granturilor către producătorii de biomotorină.
- (42) Astfel cum s-a explicat la considerentul 31 de mai sus, în cursul vizitei de verificare, Comisia a solicitat GI să furnizeze elemente de probă privind modul în care plățile impunerii la export sunt contabilizate în buget. GI nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul afirmației sale potrivit căreia fondurile OPPF nu fac parte din bugetul de stat.
- (43) În orice caz, cele menționate mai sus sunt irelevante pentru concluzia că fondurile OPPF constituie fonduri publice, astfel cum se explică la considerentul 63 din regulamentul provizoriu. Fondurile sunt colectate în conformitate cu o impunere la export obligatorie. Astfel, spre deosebire de situația în care operatorii privați decid în mod liber să colecteze fonduri private pentru o anumită utilizare, în cazul de față, GI impune o obligație pentru unii producători (inclusiv, dar nu numai, pentru producătorii de biomotorină) de a plăti impunerea la export.
- (44) În urma comunicării constatărilor finale, GI, PT Ciliandra Perkasa, Grupul Permata și Wilmar au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a clasificat plățile OPPF ca fiind un grant, deși acestea ar trebui să fie calificate ca fiind o achiziție de biomotorină. Potrivit respondenților, Comisia a săvârșit o eroare și atunci când a afirmat că nu există nicio relație contractuală între producătorii de biomotorină și OPPF. În sprijinul acestei afirmații, Wilmar a prezentat și copii ale acordurilor sale cu OPPF. Potrivit GI, plățile OPPF ar trebui considerate o contraprestație pentru achiziția de mărfuri (și anume, biomotorină), deoarece Pertamina este o întreprindere deținută de stat și, prin urmare, ar trebui să fie tratată ca un operator economic unic cu GI, care este cumpărătorul final al biomotorinei.
- (45) Comisia a considerat că contractele ar fi trebuit prezentate în prealabil, pentru o verificare corespunzătoare. Chiar dacă recunoaște că există contracte în vigoare între OPPF și producătorii de biomotorină, Comisia a observat că, potrivit informațiilor furnizate de GI, aceste contracte nu creează o obligație contractuală a producătorilor de biomotorină față de OPPF. Mai degrabă, astfel cum a explicat GI, aceste contracte reafirmă pur și simplu obligația legală a OPPF de a plăti diferența dintre prețul plătit de producătorii de amestecuri și prețul de referință pentru biomotorină după ce producătorul de biomotorină relevant furnizează biomotorina către Pertamina. Este important faptul că nicăieri în aceste contracte nu se afirmă că GI achiziționează biomotorină și că plățile se fac pentru acest motiv. Dimpotrivă, contractul în vigoare între OPPF și producătorii de biomotorină nu se referă la nicio achiziție de biomotorină efectuată de GI, ci mai degrabă conține condițiile în care GI acordă așa-numitele „fonduri de finanțare pentru biomotorină” producătorilor acestui produs. Mai exact, contractele prevăd că OPPF oferă finanțare producătorilor de biomotorină după ce aceștia din urmă au livrat biomotorina către unul dintre producătorii de amestecuri și că livrarea trebuie să fie verificată.
- (46) Comisia a observat că existența contractelor în vigoare între OPPF și producătorii de biomotorină nu schimbă concluzia la care a ajuns Comisia, potrivit căreia plățile OPPF constituie un grant. Acest lucru se datorează faptului că doar contractele cu obligații reciproce (și anume, furnizarea de mărfuri și plata prețului) sunt cele în vigoare între Pertamina și furnizorii de biomotorină. În consecință, Comisia a respins această afirmație.

- (47) Din motivele expuse în continuare, Comisia a considerat, de asemenea, că nu poate fi acceptată afirmația potrivit căreia Pertamina și GI ar trebui considerate un operator economic unic.
- (48) Astfel cum s-a menționat la considerentele 53 și 54, în afară de faptul că este o întreprindere deținută de stat, nu există alte dovezi că Pertamina ar fi un organism public și, prin urmare, că ar face parte din aparatul de administrație publică. În plus, GI nu a menționat în declarația sa că Pertamina nu este singurul producător de amestecuri supus obligației de amestec, ci că, în cursul perioadei de anchetă, AKR a fost supusă, de asemenea, aceleiași obligații. În același timp, AKR, astfel cum se explică la considerentul 37 de mai sus, este o societate privată. Atât AKR, cât și Pertamina îndeplinesc obligația de amestec în temeiul aceluiași instrumente juridice și în cadrul aceluiași sistem. Prin urmare, în conformitate cu obligația de amestec, GI nu achiziționează biomotorina decât dacă GI consideră, de asemenea, că AKR ar trebui să fie considerată ca făcând parte din cadrul aceluiași operator economic.
- (49) Având în vedere cele de mai sus, Comisia și-a menținut concluzia că, în ciuda faptului că este o întreprindere deținută de stat, Pertamina acționează ca operator al pieței, care achiziționează biomotorină de la producătorii de biomotorină în vederea amestecării acesteia cu motorină minerală și vinderii ulterioare a amestecului.
- (50) Prin urmare, Comisia și-a menținut concluzia că plățile efectuate de Agenția de administrare din OPPF constituie un grant. Astfel cum a explicat GI, nu există obligații reciproce nici în legislația aplicabilă, nici în contractele dintre OPPF și producătorii de amestecuri. Mai degrabă, în întreaga structură a obligației de amestec, singurele obligații reciproce sunt între producătorii de biomotorină (care au obligația de a furniza biomotorina) și producătorii de amestecuri (care au obligația de a plăti un preț). Prin urmare, în opinia Comisiei, Agenția de administrare a OPPF plătește sumele de bani fără să aștepte nimic în schimb. Așadar, plățile din OPPF se califică drept granturi.
- (51) În plus, Wilmar, Grupul Permata și PT Ciliandra Perkasa au afirmat că Pertamina, fiind deținută în întregime de stat, ar trebui considerată organism public. Niciunul dintre respondenți nu a furnizat dovezi în sprijinul acestei afirmații.
- (52) Comisia a observat că, dacă Pertamina ar fi trebuit să fie considerată organism public în sensul prezentei anchete (achiziționând biomotorină împreună cu Agenția de administrare a OPPF), GI ar fi trebuit să formuleze această observație într-o fază incipientă a procesului de anchetă și ar fi trebuit să solicite societății Pertamina să coopereze și să participe la anchetă.
- (53) Comisia a considerat că deținerea în proprietate de către stat, în sine, nu este echivalentă cu noțiunea de „organism public”. Astfel cum s-a explicat deja la considerentul 55 din regulamentul provizoriu, Organul de apel al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a constatat în cadrul Raportului privind taxele antidumping și compensatorii din SUA (China) că termenul „organism public” înseamnă o entitate care „deține, exercită sau este investită cu autoritate guvernamentală” ⁽⁸⁾. Simplele indicii formale ale controlului (cum ar fi deținerea în proprietate de către stat) nu sunt suficiente pentru o constatare a caracterului de organism public ⁽⁹⁾.
- (54) Niciuna dintre părți nu și-a argumentat afirmațiile detaliind modul în care Pertamina este investită cu autoritate guvernamentală. Comisia a observat că Pertamina, la fel ca AKR, trebuie să îndeplinească obligațiile care decurg din obligația de amestec. Totuși, îndeplinirea unei obligații legale nu înseamnă că entitatea în cauză este investită cu autoritate publică. În plus, Pertamina (la fel ca AKR) doar achiziționează biomotorina și nu are niciun rol în plata grantului în favoarea producătorilor de biomotorină.
- (55) În cele din urmă, Comisia a observat că AKR, o societate privată, participă, de asemenea, la aceeași obligație și are aceleași obligații ca Pertamina. Dacă s-ar urmări afirmațiile respondentului, Comisia nu ar avea altă alternativă decât să constate că AKR este, de asemenea, un organism public, investit cu autoritate guvernamentală. Totuși, în contradicție cu propriul lor raționament, niciunul dintre respondenți nu a prezentat o astfel de afirmație. De fapt, părțile nu menționează modul în care afirmația lor privind achiziția de biomotorină în comun de către Pertamina și OPPF este compatibilă cu sistemul aplicabil pentru societatea privată AKR. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

⁽⁸⁾ Raportul Organului de apel, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), WT/DS379/AB, 11 martie 2011, punctul 317. A se vedea, de asemenea, Raportul Organului de apel, Statele Unite ale Americii – Măsuri compensatorii privind anumite produse din China (*Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), WT/DS437/AB/RW, adoptat la 16 iulie 2019, punctul 5.96.

⁽⁹⁾ Raportul Organului de apel, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), WT/DS379/AB, 11 martie 2011, punctul 318.

- (56) În plus, Wilmar a afirmat că, chiar dacă Pertamina nu este considerată organism public, producătorii de amestecuri sunt însărcinați sau primesc ordine de la GI să achiziționeze biomotorină în numele guvernului și/sau furnizorii de biomotorină sunt însărcinați sau primesc ordine să vândă biomotorină producătorilor de amestecuri. Wilmar nu a furnizat dovezi în sprijinul acestei afirmații. În fapt, dovezile disponibile arată mai degrabă că, în perioada de anchetă, exista un program la care producătorii de amestecuri și producătorii de biomotorină participau în mod voluntar, în contextul în care GI impunea anumite cerințe privind amestecul și intervenea financiar pentru a reduce sarcina impusă de obligația de amestec.
- (57) Comisia a observat că simpla existență a unei obligații de amestec instituie o obligație legală de a achiziționa biomotorină, dar nu implică achiziția de către GI de biomotorină de pe piață. GI impune pur și simplu procentul de EMP care să fie amestecat cu motorină minerală. GI nu achiziționează EMP și nici nu are intenția de a achiziționa acest produs.
- (58) Așadar, Comisia a respins, de asemenea, această afirmație.

3.1.2. Avantaj

- (59) Toți producătorii-exportatori au afirmat că, deși Comisia a calificat în mod corect plățile primite de OPPF ca fiind un grant, aceasta a săvârșit o eroare atunci când a considerat că există un avantaj.
- (60) Rezumând, producătorii-exportatori au afirmat că, de vreme ce OPPF este finanțat în mod exclusiv din impunerea la export plătită, printre alții, de producătorii-exportatori de biomotorină, aceștia din urmă nu primesc un avantaj, deoarece contribuie la fond cu sume mai mari decât cele pe care le primesc din fond. Potrivit producătorilor-exportatori, OPPF este finanțat din surse private și, prin urmare, Comisia ar fi trebuit să deducă sumele plătite către OPPF la nivel de grup. În plus, producătorii-exportatori au afirmat că Comisia ar fi trebuit să deducă suma impunerii plătite la exportul fiecărui produs care face obiectul acesteia, și nu doar suma impunerii plătite pentru exportul de biomotorină.
- (61) Din motivele expuse în continuare, Comisia nu a fost de acord cu această afirmație.
- (62) În primul rând, Comisia a observat că toate societățile implicate în lanțul valoric UPB, inclusiv producătorii de biomotorină, sunt obligate să plătească impunerea conform regulamentului. La fel ca în cazul impozitării generale, întreprinderile active în cadrul lanțului valoric UPB nu au libertatea de a hotărî dacă să contribuie sau nu la OPPF și, prin urmare, nu este adecvat să se afirme că acesta din urmă este finanțat din surse private. Mai degrabă, OPPF este finanțat prin activitatea normală a GI de colectare a veniturilor fiscale și publice. De fapt, GI nu a furnizat elemente de probă care să arate că veniturile colectate prin impunerea la export sunt contabilizate direct într-un cont specific al OPPF, spre deosebire de bugetul general al statului. Astfel, deducerea impunerilor la export plătite de producătorii de biomotorină pentru a stabili existența avantajului ar fi la fel de inadecvată ca deducerea tuturor impozitelor plătite de beneficiari.
- (63) În al doilea rând, Comisia a observat că, în orice caz, afirmația potrivit căreia producătorii de biomotorină au contribuit la OPPF cu sume mai mari decât cele pe care le-au primit este eronată din punct de vedere factual. De fapt, această afirmație se bazează pe impunerea totală la export plătită la nivel de grup și pentru toate produsele care fac obiectul impunerii la export. Totuși, luând în considerare doar impunerea plătită de producătorii-exportatori (în mod individual, nu de grupul acestora) pentru biomotorină, sumele cu care se contribuie la OPPF sunt mai mici decât sumele care au fost primite prin plățile de granturi de către OPPF.
- (64) GI și producătorii-exportatori Wilmar, Grupul Permata și PT Ciliandra Perkasa au afirmat, de asemenea, că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a constatat că acest program acordă un avantaj în favoarea producătorilor de biomotorină. Motivul este acela că, în lipsa plăților OPPF, producătorii de amestecuri ar fi forțați să achiziționeze biomotorina la prețul de referință pentru biomotorină. Așadar, producătorii de biomotorină ar primi aceeași sumă de bani pe care o primesc în prezent și, prin urmare, nu sunt mai avantajați decât ar fi în caz contrar.

- (65) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Comisia a concluzionat că scenariul contrafactual corect nu este acela că, în lipsa OPPF, producătorii de amestecuri ar plăti prețul de referință pentru biomotorină. Unul dintre obiectivele de politică ale OPPF și însuși scopul obligațiilor de amestec este încurajarea utilizării biomotorinei în Indonezia (spre deosebire de utilizarea motorinei minerale). Deoarece prețul motorinei minerale este, în mod normal, mai mic decât prețul biomotorinei, GI intervine pentru a facilita vânzarea de biomotorină de către producătorii de biomotorină. În același timp, aceste plăți contribuie la îndeplinirea cerințelor obligatorii privind amestecul. Simpla existență a programului OPPF arată că condițiile normale de piață nu ar sprijini prețul de referință pentru biomotorină, care este utilizat pentru a completa tranzacțiile dintre Pertamina/AKR și producătorii de biomotorină. Astfel, fără obligația de amestec, producătorii de amestecuri nu ar avea niciun interes să achiziționeze biomotorină. În lipsa OPPF și a plăților din cadrul acestuia, nu ar exista deloc vânzări interne de biomotorină. Producătorii de biomotorină ar trebui să concureze cu producătorii de motorină minerală. În absența OPPF și a programului instituit de GI, producătorii de biomotorină nu ar primi fondurile suplimentare la nivelul prețului de referință pentru biomotorină stabilit de GI.
- (66) În opinia Comisiei, în scenariul contrafactual corect, producătorii de biomotorină ar fi mai dezavantajați decât în perioada de anchetă sau după aceasta. Pentru producătorii de biomotorină, obligația de amestec înseamnă în mod efectiv că au o sursă previzibilă și sigură de venit prin intermediul vânzărilor garantate. În plus, veniturile totale provenite din vânzările interne, și anume suma plătită de producătorii de amestecuri plus grantul plătit din OPPF, sunt stabilite *ex ante* de către GI, protejând în mod efectiv furnizorii de biomotorină de fluctuațiile normale ale prețurilor cu care s-ar confrunta, altfel, pe o piață liberă, presupunând că ar exista o astfel de piață.
- (67) În această privință, Comisia a considerat, de asemenea, că calculul prețului de referință pentru biomotorină plătit furnizorilor independenți nu reflectă cererea și oferta în condiții normale de piață fără intervenția guvernului. De fapt, Pertamina, indiferent dacă a primit sau nu un avantaj, nu a dorit să plătească biomotorina la prețul de referință, ci doar la un preț mai mic. Această constatare a fost confirmată, de asemenea, de GI în cursul vizitei de verificare, când a explicat că, dacă Pertamina ar achiziționa biomotorină la prețul de referință pentru biomotorină, aceasta ar înregistra pierderi. Această afirmație a dovedit că, în condiții de piață nenedaturate, prețul pieței pentru biomotorină ar fi semnificativ mai mic decât prețul de referință pentru biomotorină stabilit în prezent de GI.
- (68) Din afirmația GI, Comisia a dedus că niciun cumpărător – precum Pertamina – nu ar putea să își desfășoare activitatea în mod profitabil dacă prețul biomotorinei ar fi prețul de referință stabilit de GI. Așadar, fie nu s-ar vinde biomotorină deloc în Indonezia și, prin urmare, producătorii de biomotorină nu ar încasa venituri, fie prețurile biomotorinei ar fi mai mici decât nivelul stabilit de GI. Deoarece în Indonezia GI stabilește și pune în aplicare o obligație de a realiza un amestec (a se vedea considerentele 49 și 50 din regulamentul provizoriu), este foarte puțin probabil ca primul scenariu să aibă loc. Așadar, Comisia a considerat că – în lipsa sistemului care face obiectul analizei – cel mai probabil scenariu contrafactual este acela că prețurile biomotorinei ar fi mai mici.
- (69) În special, Comisia a observat că prețurile de referință utilizate de GI pentru a stabili cuantumul grantului plătit din OPPF nu indică un preț al pieței, deoarece formula de calcul al acestora nu se bazează pe o realitate a pieței nenedaturată. Acest lucru este, pe de o parte, urmarea faptului că întreaga piață, din amonte și din aval, este denaturată și, prin urmare, nu poate fi reprezentativă pentru condiții de piață normale, competitive. Pe de altă parte, Comisia a considerat că suma costurilor de transformare, calculată de GI ca parte a formulei utilizate pentru a calcula prețul de referință pentru biomotorină (prețul intern mediu pentru UPB și o taxă de transformare de 100 USD pe tonă adăugată la acesta) este excesivă. Comisia a verificat costurile reale de transformare ale unora dintre producătorii-exportatori și a observat că calculul GI supraestimează aceste costuri. În cursul perioadei de anchetă ⁽¹⁰⁾, costurile reale de transformare s-au ridicat, în medie, la o sumă cuprinsă între 60 USD și 80 USD pe tonă.
- (70) Prin urmare, chiar dacă Comisia ar accepta afirmația că plățile combinate ale producătorilor de amestecuri și ale OPPF constituie plata prețului biomotorinei, *quod non*, Comisia ar fi nevoită, totuși, să concluzioneze că „prețul” plătit furnizorilor de biomotorină ar fi excesiv.

⁽¹⁰⁾ Comisia a observat că un producător-exportator a raportat costuri de transformare mai mari pentru una dintre uzinele sale. Producătorul în cauză a explicat că acest lucru este determinat de faptul că uzina este nouă și deprecierea are un impact semnificativ asupra costurilor. Totuși, acesta a explicat, de asemenea, că sunt mai reprezentative costurile celorlalte uzine ale sale. Aceste costuri se încadrează în categoria raportată mai sus. Având în vedere acest lucru, Comisia nu a luat în considerare costul respectiv, care este totuși mai mic decât costurile de transformare calculate de GI.

- (71) Astfel, Comisia a concluzionat că existența programului pune producătorii de biomotorină într-o situație mai bună decât cea în care s-ar fi aflat altfel și, așadar, le conferă un avantaj.
- (72) GI și toți producătorii-exportatori au afirmat, de asemenea, că, chiar dacă ar exista un avantaj, acesta ar fi transferat integral producătorilor de amestecuri (Pertamina și AKR). Motivul este acela că se presupune că producătorii de biomotorină obțin prețul pieței pentru biomotorină, în timp ce producătorii de amestecuri beneficiază de achiziționarea acesteia la un preț mai mic (și anume, prețul de referință pentru motorina minerală).
- (73) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Astfel cum s-a discutat deja la considerentele 195-201 din regulamentul provizoriu, precum și la considerentul 67, Comisia a considerat că, în Indonezia, nu există un preț real al pieței pentru biomotorină, deoarece GI reglementează și denaturează întregul lanț valoric al UPB-biomotorinei. În orice caz, Comisia a observat că singurul preț existent pe piață este cel care a fost plătit de producătorii de amestecuri (și anume, prețul de referință pentru motorina minerală).
- (74) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia avantajul programului le revine producătorilor de amestecuri, care, în cele din urmă, plătesc un preț mai mic pentru biomotorina pe care o achiziționează, Comisia a remarcat că dacă Pertamina sau AKR beneficiază (de asemenea) de acest program nu este o chestiune care face obiectul prezentei anchete, deoarece acestea nu sunt producători-exportatori ai produsului în cauză.
- (75) În urma comunicării constatărilor finale, GI, PT Ciliandra Perkasa, Grupul Permata și Wilmar au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a constatat că OPPF acordă un avantaj producătorilor de biomotorină deoarece:
- (a) scenariul contrafactual identificat de Comisie este incorect în măsura în care constată că, în lipsa OPPF, producătorii de biomotorină ar primi un preț mai mic pentru biomotorina lor. Potrivit GI, în lipsa OPPF și a oricărei obligații legale a producătorilor de a vinde biomotorină pe piața internă, producătorii de biomotorină pur și simplu și-ar maximiza profitul și ar vinde pe piața de export; și
 - (b) costul de transformare utilizat de GI în formulă pentru a calcula prețul de referință pentru biomotorină nu este excesiv, deoarece justifică costurile VAG și profitul.
- (76) Comisia a luat în considerare scenariul contrafactual prezentat în comunicarea constatărilor finale și explicat în considerentul 65 de mai sus. Totuși, Comisia a considerat că afirmația prezentată de GI confirmă, de asemenea, faptul că OPPF acordă un avantaj producătorilor de biomotorină. Argumentul GI se bazează pe două elemente principale: 1. nu există nicio obligație legală pentru producătorii de biomotorină să vândă biomotorină pe piața internă; și 2. producătorii de biomotorină sunt operatori economici raționali, care fac tot posibilul să își maximizeze profitul.
- (77) Comisia nu a contestat cele două elemente prezentate de GI. În opinia Comisiei, faptul că, în ciuda lipsei unei obligații legale în acest sens, operatorii economici raționali cum sunt producătorii de biomotorină decid să participe la sistemul OPPF constituie elemente de probă empirice și incontestabile pentru faptul că aceasta este cea mai bună opțiune a lor de a-și desfășura activitatea.
- (78) În cazul în care, astfel cum a afirmat GI și Comisia nu are niciun motiv să conteste, „producătorii privați de biomotorină (dintre care mulți fac parte din grupuri multinaționale) urmăresc să maximizeze profitabilitatea” ⁽¹¹⁾, atunci înseamnă că participarea la sistemul OPPF este modalitatea cea mai profitabilă de care aceștia dispun pentru a-și desfășura activitatea. Așadar, în orice scenariu contrafactual, producătorii de biomotorină ar fi mai dezavantajați. Dacă situația ar fi diferită, un operator economic rațional, lipsit de orice constrângeri juridice, ar fi ales o opțiune mai profitabilă în loc să aleagă să facă parte din sistem.
- (79) Așadar, Comisia a concluzionat că producătorii de biomotorină sunt mai avantajați în cadrul acestui sistem, indiferent de scenariul contrafactual alternativ. În consecință, Comisia a confirmat concluzia sa că OPPF acordă un avantaj producătorilor de biomotorină.
- (80) În ceea ce privește afirmația GI potrivit căreia costurile de transformare utilizate în formula de calcul al prețului de referință pentru biomotorină nu sunt excesive, Comisia a observat că a considerat că plățile OPPF către producătorii de biomotorină constituie un grant și nu fac parte din contraprestația pentru achiziția de biomotorină. Prin urmare, în opinia Comisiei, dacă aceste costuri de transformare sunt sau nu excesive a fost irrelevant pentru stabilirea existenței unui avantaj.

⁽¹¹⁾ Observații privind documentul general de comunicare a constatărilor finale în numele Guvernului Republicii Indonezia, 14 octombrie 2019, punctul 16.

- (81) În orice caz, chiar dacă Comisia ar accepta raționamentul GI potrivit căruia nu există niciun avantaj în acest caz deoarece plățile OPPF reprezintă contraprestația pentru achiziția de biomotorină, Comisia a observat că valoarea costurilor de transformare nu se modifică periodic și a fost stabilită la 100 USD/tonă din 21 martie 2016. Comisia a recunoscut faptul că GI a susținut, în timpul vizitei de verificare, că costurile de transformare sunt revizuite anual. Cu toate acestea, Comisia a considerat că rezultatul unui astfel de proces de revizuire nu reflectă realitatea pieței, deoarece valoarea costurilor de transformare depășește costurile reale suportate de producătorii de biomotorină, astfel cum se explică la considerentul 69.
- (82) GI a afirmat, de asemenea, că, în opinia sa, intervalul de costuri de transformare colectate de Comisie nu este reprezentativ. În această privință, Comisia a observat, în primul rând, că GI nu a furnizat niciun element de probă concret în sprijinul afirmației sale. În al doilea rând, Comisia a observat că a verificat aceste costuri în cursul vizitelor de verificare efectuate la sediile unora dintre producătorii de biomotorină. Din motive de claritate, pentru a obține aceste costuri, Comisia a dedus valoarea glicerinei generate în procesul de rafinare de la UPB la biomotorină ⁽¹²⁾.
- (83) Având în vedere cele de mai sus, chiar dacă Comisia ar accepta afirmația GI potrivit căreia plățile OPPF reprezintă contraprestația pentru achiziția de biomotorină, *quod non*, ar exista totuși un avantaj în favoarea producătorilor de biomotorină. Chiar dacă obligația de amestec nu ar exista, producătorii de biomotorină nu ar obține compensația integrală oferită de OPPF.
- (84) Wilmar a susținut, de asemenea, că prețul de referință stabilit pentru biomotorina autohtonă din Indonezia reflectă și urmează îndeaproape dinamica pieței nedenaturate. Comisia a observat că piața internă a biomotorinei din Indonezia este reglementată integral, de la prețul UPB până la prețul și cererea de biomotorină. Furnizorii de biomotorină trebuie să vândă cantități specifice la un preț specific, calculat după o formulă prestabilită și bazată pe elemente care nu țin de realitatea pieței. Prin urmare, Comisia și-a menținut concluzia că prețul de referință stabilit de GI nu reflectă nivelul pe care l-ar avea prețul în condiții de piață nedenaturate. Acest lucru este, în special, urmarea faptului că Comisia a considerat că singura aproximare fiabilă a ceea ce ar reprezenta un preț intern nedenaturat este cel pe care îl plătesc producătorii de amestecuri. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (85) În urma comunicării constatărilor finale, GI și Wilmar au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a considerat irelevant faptul că OPPF acordă un avantaj și producătorilor de amestecuri. Potrivit GI, însuși faptul că, dat fiind că OPPF are ca scop să sprijine producătorii de amestecuri, înseamnă (și) că acest sprijin nu poate fi calificat ca fiind un grant.
- (86) Astfel cum se explică la considerentele 64-74, Comisia a considerat că nu este relevant pentru scopul prezentei anchete dacă producătorii de amestecuri au obținut un avantaj din programul în cauză. Nu se contestă faptul că OPPF oferă un grant în favoarea producătorilor de biomotorină, grant care nu ar exista în absența programului. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

3.1.3. Metodologia utilizată pentru calcularea valorii totale a avantajului

- (87) Toți producătorii-exportatori au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a calculat valoarea avantajului primit de producătorii-exportatori, deoarece aceasta a inclus suma de bani plătită din OPPF ca rambursare a costurilor de transport. Potrivit producătorilor-exportatori, această sumă de bani constituie doar o rambursare a costurilor suportate deja de către aceștia și, prin urmare, nu este un avantaj. În plus, un producător-exportator a afirmat că aceste costuri sunt considerate costuri suportate pentru a deveni eligibile pentru sistemul de subvenții și, prin urmare, sunt excluse în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

⁽¹²⁾ Reacția chimică folosită în procesul de rafinare produce glicerină ca subprodus. Glicerina este apoi vândută pe piață și, prin urmare, nu reprezintă un cost.

- (88) Din motivele expuse în continuare, Comisia nu a fost de acord cu această afirmație, deoarece nu consideră costurile de transport suportate de producătorii de biomotorină ca fiind „orice taxe de înscriere și alte costuri suportate, în mod necesar, pentru a avea drept la subvenție sau pentru a beneficia de aceasta”.
- (89) În primul rând, Comisia a observat că Orientările privind calculul valorii subvenției în cadrul anchetelor de stabilire a taxelor compensatorii (denumite în continuare „orientările”) clarifică faptul că „singurele taxe sau costuri care pot fi deduse în mod normal sunt cele plătite în mod direct guvernului în perioada de anchetă. Trebuie să se demonstreze faptul că această plată este obligatorie pentru a primi subvenția. Astfel, plățile către părți private, de exemplu, avocați, contabili, efectuate pentru solicitarea subvențiilor, nu sunt deductibile”⁽¹³⁾.
- (90) Spre deosebire de ceea ce se prevede în orientări, costurile de transport în cauză nu sunt plătite în mod direct către GI, ci către societăți private. De asemenea, nici producătorul-exportator nu a explicat modul în care sunt „obligatorii” aceste costuri de transport pentru a primi subvenția.
- (91) În al doilea rând, Comisia a considerat că costurile de transport sunt, mai degrabă, costuri suportate în mod normal de producătorii de biomotorină în cadrul tranzacțiilor lor comerciale cu producătorii de amestecuri. În mod normal, costurile de transport ar face parte din prețul de achiziție/contract și, prin urmare, Comisia nu vede nicio justificare obiectivă pentru rambursarea acestora. În consecință, suma de bani plătită din OPPF ca rambursare pentru costurile de transport constituie un avantaj.
- (92) Având în vedere cele de mai sus, această afirmație a fost respinsă, iar Comisia a concluzionat că rambursarea costurilor de transport suportate de producătorii de biomotorină nu va fi dedusă din calculul avantajului. Fondurile acordate de Agenția de administrare producătorilor de biomotorină nu acoperă numai diferența dintre prețul de referință al motorinei minerale și prețul de referință pentru biomotorină, ci și costurile de transport, ca parte a aceluiași grant.
- (93) Producătorii-exportatori au afirmat, de asemenea, că suportă costuri de credit legate de plățile OPPF. Potrivit producătorilor de biomotorină, acest lucru este urmarea faptului că OPPF efectuează plata grantului la câteva luni de la data la care producătorii au emis factura pentru producătorul de amestecuri relevant.
- (94) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație, deoarece și-a menținut concluzia că plățile OPPF constituie un grant, și nu o plată pentru achiziția de mărfuri. Prin urmare, Comisia a considerat că producătorii-exportatori nu ar fi trebuit să primească acele granturi de la bun început și că acestor granturi nu li se poate atașa niciun fel de cost de credit.
- (95) Având în vedere cele de mai sus, această afirmație a fost respinsă, iar Comisia a concluzionat că presupusele costuri de credit suportate de producătorii de biomotorină nu vor fi deduse din calculul avantajului.
- (96) În consecință, Comisia și-a menținut constatările potrivit cărora sprijinul acordat de GI industriei biomotorinei prin transferul direct de fonduri prin „Fondul de subvenții pentru biomotorină” (*Biodiesel Subsidy Fund*) a constituit o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii, astfel cum s-a concluzionat la considerentele 80-83 din regulamentul provizoriu.
- (97) În urma comunicării constatărilor finale, GI, PT Ciliandra Perkasa, Grupul Permata și Wilmar au susținut că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a respins afirmația producătorilor-exportatori potrivit căreia Comisia ar fi trebuit să deducă costurile de transport și costurile de credit din calculul avantajului. Potrivit GI, acest lucru se datorează faptului că aceste costuri sunt suportate în mod obligatoriu pentru a obține plățile cu titlu de grant.
- (98) Comisia a discutat deja această afirmație în considerentul 89 de mai sus. În plus față de cele explicate deja în considerentul 91 de mai sus, Comisia a observat că, în conformitate cu orientările, „singurele taxe sau costuri care pot fi deduse în mod normal sunt cele plătite în mod direct guvernului în perioada de anchetă”. În acest caz, costurile de transport nu sunt plătite guvernului, ci sunt plătite părților private și apoi rambursate de GI. Prin urmare, Comisia își menține concluzia potrivit căreia costurile de transport nu se califică drept costuri care pot fi deduse în conformitate cu orientările. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

⁽¹³⁾ JO C 394, 17.12.1998, p. 13.

- (99) În urma comunicării constatărilor finale, GI a afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când nu a dedus contribuțiile la OPPF la calcularea avantajului primit în cadrul acestui sistem. Cu toate acestea, contribuțiile respective au fost legate de plata impunerilor la export stabilite de GI pentru diverse produse bazate pe UPB exportate din Indonezia. Prin urmare, aceste taxe au fost colectate pentru multe alte produse, nu doar pentru produsul care face obiectul anchetei. Astfel cum se explică în considerentul 64 din regulamentul provizoriu și, suplimentar, în considerentul 62 de mai sus, aceste taxe constituie resurse publice. Această constatare este corectă indiferent de organismul guvernamental care a fost responsabil pentru colectarea lor. Prin urmare, s-a concluzionat că nu este adecvat să se deducă contribuțiile la OPPF din avantajul primit. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (100) Tot în urma comunicării constatărilor finale, GI a susținut că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a folosit cifra de afaceri corespunzătoare biomotorinei la determinarea valorii subvenției. S-a afirmat că ar fi trebuit să se utilizeze cifra de afaceri totală a producătorilor de biomotorină (și, prin urmare, să se includă și alte produse decât biomotorina). Cu toate acestea, subvențiile acordate din OPPF s-au întemeiat doar pe faptul că producătorii au vândut biomotorină. În consecință, Comisia a considerat că a utilizat cifra de afaceri corectă la calcul și, prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (101) Comisia a observat că GI nu a prezentat alte argumente care să susțină afirmațiile sale și, prin urmare, Comisia și-a confirmat constatările în considerentul 95.

3.2. Furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei prin aprovizionarea cu UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată

- (102) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI, precum și majoritatea producătorilor-exportatori au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a calificat restricțiile la export instituite de GI asupra UPB și derivaților acestuia ca o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii. Potrivit GI și producătorilor-exportatori, acest lucru se datorează faptului că jurisprudența OMC consideră în mod constant că restricțiile la export nu sunt subvenții pasibile de măsuri compensatorii.
- (103) Cu privire la această afirmație, Comisia a observat că regulamentul provizoriu nu consideră restricțiile la export în sine ca fiind subvenții pasibile de măsuri compensatorii. Mai degrabă, Comisia a considerat că instituirea restricțiilor la export (cum ar fi taxele de export și impunerile la export) este unul dintre mijloacele sau instrumentele utilizate de GI pentru a furniza UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Comisia a constatat (a se vedea considerentul 172 din regulamentul provizoriu) că, având în vedere elementele de probă disponibile în cadrul acestei anchete și în conformitate cu jurisprudența UE și a OMC, furnizarea de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată a constituit o subvenție pasibilă de măsuri compensatorii.
- (104) Comisia va aborda în continuare afirmațiile făcute de părțile interesate cu privire la constatările provizorii ale Comisiei privind căror sprijinul acordat de GI industriei biomotorinei prin furnizarea de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată constituie o contribuție financiară în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază și/sau o susținere a veniturilor sau a prețurilor în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază. De asemenea, Comisia va aborda afirmațiile privind erorile în ceea ce privește stabilirea avantajului.
- (105) În urma comunicării constatărilor finale, GI și Grupul Permata au susținut că restricțiile la export impuse de un guvern nu pot constitui niciodată o contribuție financiară. În această privință, Comisia a observat că această afirmație este irelevantă în contextul cazului prezent. Acest lucru se datorează faptului că Comisia a concluzionat că contribuția financiară acordată de GI în favoarea producătorilor-exportatori derivă din furnizarea de UPB pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

3.2.1. Incapacitatea de a dovedi existența unei contribuții financiare

- (106) În urma comunicării constatărilor finale, GI, Grupul Permata și Wilmar au susținut că Comisia nu a demonstrat că există o contribuție financiară. În opinia respondenților, acest lucru se datorează faptului că:
- (a) restricțiile la export nu au fost colectate în timpul perioadei de anchetă, deoarece taxa de export a fost suspendată în perioada de anchetă, iar impunerea la export a fost suspendată după perioada de anchetă. În plus, această suspendare indică faptul că GI nu mai are intenția de a impune restricții la export; și

(b) Comisia nu a demonstrat însărcinarea furnizorilor de UPB sau adresarea de ordine pentru aceștia.

- (107) În ceea ce privește afirmația de la litera (a) de mai sus, Comisia a observat că, în timpul perioadei de anchetă, impunerea la export a fost în vigoare și a fost colectată. Prin urmare, afirmația GI potrivit căreia restricțiile la export nu au fost colectate în perioada de anchetă este incorectă din punct de vedere factual, întrucât impunerea la export a fost în vigoare și a produs efecte în perioada de anchetă.
- (108) Comisia nu a fost de acord cu cel de al doilea element al argumentului. Dacă GI ar fi avut intenția de a nu mai impune restricții la export pentru UPB și produsele derivate, ar fi abrogat legislația. Stabilirea temporară la zero a ratei pentru taxa de export și pentru impunerea la export indică faptul că GI intenționează să își păstreze posibilitatea de a folosi aceste restricții în viitor. Această constatare poate fi coroborată și cu declarațiile publice ale membrilor GI. Un articol de presă din 25 septembrie 2019, de exemplu, raportează următoarele: „Guvernul a decis să suspende o taxă de export impusă pentru uleiul de palmier brut (UPB) și produsele derivate din acesta până anul viitor, pentru a reduce sarcina financiară suportată de producătorii de ulei de palmier pe fondul unei scăderi a prețurilor la UPB pe piața mondială. Ministrul coordonării economiei, Darmin Nasution, a declarat marți, la Jakarta, că taxa de export a fost suspendată până în luna ianuarie a anului viitor, deoarece guvernul lansează în mod oficial implementarea programului său obligatoriu B-30 pentru biomotorină. Darmin a afirmat că speră că punerea în aplicare a programului B-30 pentru biomotorină, care trebuia să crească semnificativ cererea de ulei de palmier, va putea să crească prețurile la uleiul de palmier pe piața internă. Ministrul a mai declarat că suspendarea taxei de export a fost aprobată de președintele Joko «Jokowi» Widodo. În temeiul unui regulament al Ministerului Finanțelor din 2019, guvernul va impune o taxă de export de până la 25 USD pe tonă dacă prețurile cresc până la 570-619 USD pe tonă, respectiv o taxă de până la 50 USD dacă prețul depășește 619 USD pe tonă. Începând cu 20 septembrie, prețul la UPB a fost de 574,9 USD pe tonă și este de așteptat să scadă ușor, la 570 USD pe tonă, până la sfârșitul acestui an. Prin urmare, ministrul a solicitat revizuirea regulamentului pentru a permite suspendarea taxei de export deoarece, dacă s-ar baza pe formula de calcul menționată mai sus, ar fi aplicabilă în continuare”⁽¹⁴⁾.
- (109) Această declarație stabilește, de asemenea, o legătură directă între impunerea restricțiilor la export (împreună cu alte elemente care să inducă un comportament specific din partea furnizorilor de UPB) și nivelul real al prețurilor pe piața internă. De asemenea, demonstrează că GI folosește aceste instrumente pentru a influența nivelul acestor prețuri.
- (110) În pofida susținerilor GI și ale Wilmar din răspunsul transmis în urma comunicării constatărilor definitive, Comisia a concluzionat că intenția GI este de a continua să utilizeze și în viitor impunerea la export și, eventual, taxa de export. Prin urmare, faptul că GI nu a colectat temporar taxe și impuneri și ținând cont, de asemenea, de faptul că acestea sunt doar unele dintre instrumentele utilizate de GI pentru a furniza UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată nu pot pune în discuție existența unei contribuții financiare.

3.2.2. *Incapacitatea de a dovedi însărcinarea sau adresarea de ordine în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din regulamentul de bază*

- (111) Potrivit tuturor producătorilor-exportatori, afirmația Comisiei privind însărcinarea sau adresarea de ordine se bazează pe constatarea incorectă că taxa și impunerea la export pentru UPB și derivații acestuia instituite de GI sunt menite să sprijine industria biomotorinei. În plus, Wilmar și Permata au afirmat că Comisia a constatat în mod greșit că prețurile interne ale UPB sunt stabilite *de facto* de PT Perkebunan Nusantara (denumit în continuare „PTPN”), un producător de UPB deținut integral de GI.
- (112) Cu privire la prima afirmație, producătorii-exportatori au clarificat, de asemenea, faptul că, în cursul perioadei de anchetă, taxa de export a fost stabilită la zero și, prin urmare, aceasta este irelevantă pentru evaluare. Dimpotrivă, impunerea la export nu a fost stabilită la zero și în niciun caz nu a fost menită să sprijine industria biomotorinei, ci să finanțeze OPPF.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, site consultat ultima dată la 21 octombrie 2019.

- (113) Comisia a recunoscut, în considerentul 88 din regulamentul provizoriu, că, în cursul perioadei de anchetă, taxa de export a fost stabilită la zero. Totuși, chiar dacă nu a fost pusă în aplicare în cursul perioadei de anchetă având în vedere condițiile de piață specifice, taxa de export constituie o dovadă a instrumentelor utilizate de GI pentru a-i determina pe furnizorii de UPB să furnizeze UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. În plus, Comisia a observat că taxa de export, deși stabilită la zero în cursul perioadei de anchetă, nu a fost abrogată de GI. De asemenea, Comisia a observat că, astfel cum s-a discutat la considerentele 117-121 din regulamentul provizoriu, nu a fost contestat faptul că obiectivul utilizării taxei de export de către GI este acela de a menține prețurile interne ale UPB la un nivel scăzut în mod artificial.
- (114) Cu privire la taxa de export, Comisia a observat că, deși legislația de instituire a impunerii la export nu menționează în mod explicit că aceasta este menită să sprijine industria biomotorinei prin furnizarea de UPB la prețuri mai mici, impunerile la export care devin parte a OPPF sprijină *de facto* în mod exclusiv industria biomotorinei prin granturile acordate de OPPF. În cadrul anchetei, Comisia a putut într-adevăr să verifice faptul că, în ciuda unei sfere mai extinse a atribuțiilor sale oficiale, OPPF a sprijinit în mod aproape exclusiv industria biomotorinei în cursul perioadei de anchetă.
- (115) În plus, introducerea impunerii la export în 2015 de către GI a coincis cu o perioadă în care prețurile indoneziene ale UPB erau aproape identice cu prețurile practicate la nivel mondial. În această privință și astfel cum s-a demonstrat deja la considerentele 64-68 din regulamentul provizoriu, impunerea la export nu va fi privită în mod izolat, ci ca parte a unui set mai amplu de măsuri menite să sprijine industria biomotorinei și să reglementeze prețurile interne ale UPB.
- (116) În plus, Comisia a observat că, în practică, impunerea la export a îndeplinit obiectivul urmărit de reducere a prețurilor interne ale UPB. În analiza sa, Comisia a putut să observe, în primul rând, o diferență între prețurile interne și prețurile de export ale UPB din Indonezia. Comisia a considerat că această diferență de preț poate fi explicată prin faptul că însăși instituirea impunerii la export a redus prețurile interne ținând în mod artificial UPB în țară la prețurile mici stabilite de GI și aplicate *de facto* de către furnizorii de UPB.
- (117) Faptul că GI nu a abrogat taxa de export, ci doar a stabilit-o la zero indică în mod clar că acesta își păstrează în continuare intenția de a menține prețurile UPB la un nivel scăzut. După ce a instituit două instrumente care au același efect asupra prețurilor interne ale UPB și după ce a obținut efectul dorit, GI a decis, așadar, în mod rațional, să țină activ instrumentul cu cea mai amplă sferă de efecte dorite (adică menținerea prețurilor UPB la un nivel scăzut și finanțarea OPPF), și anume impunerea la export.
- (118) Prin urmare, Comisia a confirmat că sistemul general de restricții la export instituit de GI este menit să avantajeze industria biomotorinei prin menținerea prețurilor interne ale UPB la un nivel scăzut în mod artificial (spre deosebire de simplul efect secundar al unei măsuri guvernamentale de colectare a veniturilor publice).
- (119) Cu privire la afirmația potrivit căreia prețurile interne ale UPB nu sunt stabilite de facto de GI, Wilmar a afirmat, de asemenea, că respectiva concluzie a Comisiei a fost incorectă deoarece:
- (a) ofertele prezentate de cumpărătorii interesați se bazează, în general, pe prețurile de pe piața internațională;
 - (b) procesul de licitație este extrem de competitiv și PTPN poate să prezinte o altă ofertă dacă prețul este considerat prea mic;
 - (c) nu există elemente de probă în sprijinul afirmației Comisiei potrivit căreia PTPN nu acționează în calitate de operator rațional;
 - (d) furnizorii interni de UPB, pe baza rezultatelor licitațiilor, optează dacă vând UPB și la ce prețuri;
 - (e) faptul că PTPN vinde UPB prin licitații publice face ca PTPN să se afle în poziția de a prelua prețurile, și nu de a le stabili.
- (120) Cu privire la afirmația de la litera (a) de mai sus, Comisia a reamintit că, astfel cum s-a observat la considerentele 91-99 și la considerentul 126 din regulamentul provizoriu, Comisia a fost nevoită să se bazeze pe datele disponibile, având în vedere lipsa de cooperare a furnizorilor de UPB și a PTPN. În observațiile lor privind regulamentul provizoriu, niciun producător-exportator nu a furnizat vreun alt element de probă cu privire la modul în care aceștia își formulează ofertele pentru UPB decât faptul că au afirmat în mod vag că acestea se bazează, în general, pe „prețurile de pe piața internațională”.

- (121) În lipsa oricăror elemente de probă verificabile în sprijinul acestei afirmații, Comisia a respins această afirmație în consecință. Mai degrabă decât să își stabilească prețurile în mod independent ținând seama de prețurile internaționale, furnizorii de UPB urmăresc prețurile UPB stabilite în mod efectiv de PTPN.
- (122) Cu privire la afirmația de la litera (b) de mai sus, Comisia a explicat în considerentul 133 din regulamentul provizoriu că, de fapt, PTPN nu are nicio obligație de a prezenta o altă ofertă cu un preț mai mare dacă ofertele primite sunt sub „ideea de preț” pentru ziua specifică respectivă. De fapt, în cursul vizitei de verificare, Comisia a confirmat că PTPN a acceptat în mod regulat oferte sub un astfel de preț.
- (123) În plus, Comisia a observat că, astfel cum se explică în secțiunea 3.3.2 din regulamentul provizoriu, a aplicat dispozițiile articolului 28 alineatul (1) din regulamentul de bază, deoarece PTPN nu a răspuns la anexa B atașată la chestionarul antisubvenții (chestionar pentru furnizorii de ulei de palmier) pentru toți producătorii și distribuitorii de ulei de palmier. În plus, în cursul vizitei de verificare efectuate la sediul GI, PTPN nu a explicat modul în care stabilește „ideea de preț” zilnică pentru UPB. În schimb, PTPN a explicat în mod vag că aceasta se bazează pe criteriile de referință internaționale, fără să furnizeze informații detaliate.
- (124) Prin urmare, Comisia nu a putut să obțină elemente de probă privind faptul că „ideea de preț” reflectă un preț al pieței care rezultă dintr-un proces de licitație competitiv. Mai degrabă, Comisia a constatat că prețul intern al UPB este mai mic decât oricare dintre presupusele criterii de referință internaționale (inclusiv prețul de export din Indonezia) în legătură cu care s-a presupus că au stat la baza prețurilor PTPN.
- (125) Cu privire la afirmația de la litera (c), Comisia a observat că, în ceea ce privește PTPN, aceasta nu a oferit un răspuns la chestionarul Comisiei menționat mai sus. Prin urmare, Comisia a aplicat datele disponibile. În cursul verificării GI, PTPN a prezentat o copie a conturilor sale auditate pentru 2016 și 2017. Acestea au arătat că PTPN a înregistrat pierderi. La o dată ulterioară și chiar după expirarea termenului pentru formularea de observații privind scrisoarea prin care se anunță faptul că Comisia va aplica datele disponibile, PTPN a furnizat informații suplimentare. GI a afirmat că aceste informații suplimentare ar trebui să modifice evaluarea efectuată de Comisie. Comisia a observat că informațiile au fost furnizate foarte târziu și cu mult după expirarea oricăror termene. PTPN nu a prezentat conturile auditate pentru anul 2018. Prin urmare, în ceea ce privește perioada cea mai recentă, Comisia a primit doar conturile auditate pentru un sfert din perioada de anchetă (ultimul trimestru al anului 2017). Conturile auditate pe care le-a primit Comisia au arătat că PTPN a înregistrat pierderi. Informațiile tardive prezentate de GI cu privire la perioada cuprinsă între 2016 și perioada de anchetă (în special un tabel Excel) încearcă să demonstreze că activitățile comerciale ale PTPN în materie de UPB (care reprezintă majoritatea activităților sale) au fost profitabile și că societatea a obținut același profit din vânzările sale interne și din cele la export. Totuși, aceste informații nu au fost sprijinite de conturile auditate. Din contră, informațiile furnizate pe baza conturilor auditate au confirmat că PTPN nu a obținut profit din vânzările sale de UPB și, prin urmare, nu a acționat ca un operator economic rațional. În orice caz, Comisia a observat că informațiile prezentate într-o etapă atât de târzie (chiar după observațiile privind regulamentul provizoriu) nu pot fi acceptate deoarece nu pot fi verificate. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (126) Cu privire la afirmația de la litera (d), GI și producătorii-exportatori au afirmat, de asemenea, că Comisia nu a demonstrat faptul că respectivul comportament al furnizorilor de UPB a fost irațional deoarece aceștia au înregistrat profit. Această afirmație se referă la furnizorii de UPB care au prezentat răspunsuri la chestionarul Comisiei, precum și la PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Comisia a considerat că noțiunea de comportament irațional nu se limitează la desfășurarea unei activități comerciale în pierdere, ci include, de asemenea, acțiuni care pun desfășurarea unei activități comerciale într-o poziție mai puțin avantajoasă (mai puțin profitabilă). Comisia a stabilit o diferență clară de preț între prețurile interne și cele de export ale UPB din Indonezia, astfel încât, dacă nu ar exista impunerea la export, vânzarea la export ar fi mai profitabilă pentru furnizorii de UPB.

⁽¹⁵⁾ Astfel cum se discută mai jos la considerentul 142, Comisia nu a putut să tragă nicio concluzie din răspunsurile furnizorilor de UPB cu privire la rentabilitatea lor.

- (128) În plus, constatarea potrivit căreia sistemul de restricții la export instituit de GI împiedică în mod efectiv producătorii naționali de UPB să acționeze în mod rațional este susținută de faptul că se preconizează că exporturile vor crește ca urmare a ridicării impunerii la export. În această privință, într-un articol de presă recent, au fost observate următoarele aspecte: „Indonesian Palm Oil Association (Asociația pentru ulei de palmier din Indonezia) sau GAPKI a preconizat că exporturile de UPB ale țării pot crește cu 10 %-15 % după reducerea la zero a impunerii la export, în scădere de la 50 \$ pe tonă anterior, a afirmat secretarul general Togar Sitanggang. Domnul Sitanggang a estimat că exporturile lunare de UPB ale Indoneziei au crescut deja la un volum cuprins între 800000 de tone și 900000 de tone, în creștere de la o medie anterioară de 700000 de tone. «Nu ar fi surprinzător ca exporturile lunare de UPB să atingă un milion de tone dacă se menține impunerea zero la export», a adăugat acesta. Indonezia a exportat deja 6 milioane de tone de UPB anul acesta, aproximativ o cincime din exporturile sale totale de UPB și alte produse derivate ale uleiului de palmier de la începutul anului până în prezent, arată estimările GAPKI”⁽¹⁶⁾.
- (129) Un alt articol de presă susține, de asemenea, constatarea potrivit căreia colectarea impunerii la export are efectul de a determina furnizorii de UPB să vândă la nivel intern în loc să vândă pe piața de export pentru mai mult profit. În acest articol, o analiză independentă a constatat că „aceste știri (și anume stabilirea la zero a impunerii la export) sunt pozitive pentru deținătorii de plantații din amonte cu expunere pentru Indonezia, deoarece revizuirea nivelului impunerii la export ar putea contribui la sprijinirea prețurilor UPB la nivelurile lor actuale. Totuși, Ng nu preconizează un profit net FY19F-20F pentru deținătorii de plantații și avertizează că știrile sunt negative pentru operatorii din aval din Indonezia, deoarece impunerea revizuită la prețuri mai mici ale UPB va eroda avantajul marginal al acestora, care, în prezent, constă în diferența de preț dintre UPB și produsele de palmier procesate. «Ne menținem opinia că eliminarea impunerii la export va spori competitivitatea exportatorilor de produse din ulei de palmier din Indonezia, deoarece aceștia ar fi economisit între 20 și 50 USD pe tonă din taxa de export atunci când prețul UPB este sub 570 USD pe tonă. Majoritatea economiilor vor reveni probabil la fermierii indonezieni prin prețuri interne mai mari ale UPB»”⁽¹⁷⁾.
- (130) Acest ultim articol de presă susține constatarea potrivit căreia a fost obținut efectul dorit al impunerii la export, și anume blocarea prețurilor interne ale UPB. Faptul că există unele exporturi de UPB din Indonezia nu înseamnă că măsurile adoptate de GI pentru a menține UPB în Indonezia nu au determinat furnizorii de UPB să urmeze un comportament economic irațional. Având în vedere cele de mai sus, Comisia a respins, prin urmare, aceste afirmații.
- (131) În cele din urmă, cu privire la afirmația de la litera (e), Comisia a observat că, pentru a-și susține argumentul potrivit căruia PTPN se află în poziția de a prelua prețurile, Wilmar citează doar parțial considerentul 146 din regulamentul provizoriu. Procedând astfel, Wilmar a afirmat că Comisia a ajuns la o concluzie care, în realitate, contravine concluziei la care s-a ajuns în considerentul respectiv. În special, după ce a afirmat că „[d]e asemenea, ancheta a indicat că, în ceea ce privește puterea de negociere, piața este dezechilibrată în mod semnificativ în favoarea cumpărătorilor de UPB”, astfel cum Wilmar a citat în mod corect, Comisia a explicat, în plus, că „[...] În acest context, orice cumpărător va avea un nivel semnificativ al puterii de cumpărare, astfel încât să facă față oricărei încercări din partea furnizorului său de a solicita un preț mai mare decât cel stabilit de GI. Prin urmare, Comisia a concluzionat că prin comunicarea transparentă a prețurilor zilnice ale UPB, GI stabilește în mod efectiv, prin intermediul PTPN, prețurile maxime zilnice ale UPB în Indonezia.” Așadar, în considerentul 146 din regulamentul provizoriu s-a ajuns la o concluzie contrară celei pe care o susține Wilmar. De fapt, PTPN se află în poziția de a stabili prețurile UPB pe piață, deoarece furnizorii de UPB respectă *de facto* un astfel de preț, în ciuda structurii pieței (care, în principiu, arată că furnizorii de UPB au o putere de negociere semnificativă, care nu este utilizată împotriva cumpărătorilor).
- (132) Pe lângă eroarea de fapt de mai sus, Comisia a luat act, de asemenea, de faptul că observația Wilmar nu este sprijinită de niciun element de probă concret. În lipsa oricăror noi elemente de probă concrete, Comisia a respins această afirmație.
- (133) Wilmar a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a demonstrat faptul că GI determină furnizorii de UPB să furnizeze UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-UPB-exports-get-boost-from-levy-relief>, site consultat la 23 septembrie 2019.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, site consultat la 23 septembrie 2019.

- (134) Comisia a observat că Wilmar nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul afirmației că situația este diferită. În această privință, Comisia reamintește afirmația făcută de CEB cu privire la numărul limitat de răspunsuri la chestionar prezentate de furnizorii de UPB. În lipsa cooperării din partea furnizorilor de UPB și pe baza elementelor cuprinse în regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că există elemente de probă semnificative care arată că furnizorii de UPB au fost însărcinați de GI sau au primit ordine de la GI să furnizeze UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată în vederea realizării obiectivelor de politică ale GI de a sprijini dezvoltarea industriei biomotorinei.
- (135) În plus, Comisia a observat că afirmația formulată de Wilmar contrazice constatarea de fapt necontestată potrivit căreia practic toate achizițiile interne de UPB din Indonezia sunt efectuate la prețurile PTPN zilnice, ajustate la costurile de transport discutate la considerentul 168 din regulamentul provizoriu. Dacă afirmația formulată de Wilmar ar fi corectă și furnizorii de UPB ar acționa în mod complet independent de orice ordin al guvernului, o astfel de aliniere perfectă a prețurilor UPB nu ar putea fi explicată pe o piață care este fragmentată.
- (136) Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (137) Wilmar a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a demonstrat însărcinarea furnizorilor de UPB sau adresarea de ordine pentru aceștia de a furniza UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Afirmația Wilmar se bazează, în principal, pe faptul că (1) PTPN nu stabilește prețurile și, prin urmare, UPB nu este furnizat contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată și (2) furnizorii de UPB nu sunt împiedicați să vândă pe piața de export.
- (138) Comisia a abordat deja și a respins aceste puncte în considerentele 127-135. Prin urmare, Comisia a considerat că afirmația Wilmar se bazează pe fapte incorecte și nu poate fi acceptată. Elementele de probă disponibile în această anchetă au arătat că PTPN se află în poziția de a stabili prețurile pentru UPB pe piață și că capacitatea furnizorilor de UPB de a exporta UPB este subminată de măsurile adoptate de GI.
- (139) Afirmații similare au fost făcute de GI, PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas („Grupul Musim Mas”) și Permata. În observațiile sale, GI a afirmat că prețurile UPB sunt determinate de forțele de pe piață și că, de obicei, cumpărătorii își formulează ideile de preț pe baza prețurilor de pe piața internațională.
- (140) Comisia a discutat deja argumente similare în considerentele 62-96 și a constatat că acestea nu pot fi acceptate. Aceeași concluzie se menține cu privire la afirmațiile GI. Din nou, Comisia a observat că GI nu a furnizat niciun element de probă nou în sprijinul afirmației sale.
- (141) GI a afirmat că Comisia nu a demonstrat că există o legătură demonstrabilă între comportamentul producătorilor de UPB și măsurile GI. În această privință, Comisia a observat din nou constatarea de la considerentul 168 din regulamentul provizoriu, reamintită în considerentul 137. În opinia Comisiei, faptul că toți furnizorii de UPB independenți urmează practic întotdeauna prețurile PTPN este o dovadă fără echivoc a existenței acelei legături (cu atât mai mult pe o piață care este fragmentată din punctul de vedere al numărului de furnizori de UPB, precum și din punct de vedere geografic – mai multe insule). Cu atât mai mult în situația în care prețurile interne ale UPB nu reflectă ceea ce ar fi un preț al pieței nendenaturat dacă nu ar exista măsurile specifice ale GI.
- (142) În observațiile sale, GI a afirmat, de asemenea, că Comisia a solicitat GI și furnizorilor de UPB independenți să furnizeze informații detaliate, dar nu a verificat aceste informații. GI a afirmat, de asemenea, că Comisia a ignorat complet aceste informații atunci când și-a formulat constatările. În sfârșit, în această privință, GI a observat că Comisia a aplicat articolul 28 din regulamentul de bază pentru GI deoarece acesta nu a urmărit mai mult aceste răspunsuri și pentru că nu a obținut mai multe informații de la PTPN.

- (143) În această privință, Comisia a considerat că această informație este incorectă din punct de vedere factual. Comisia a analizat toate răspunsurile primite de furnizorii de UPB. Totuși, Comisia a observat că, în ciuda tuturor atenționărilor trimise, niciun furnizor de UPB independent, cu excepția unuia, nu a prezentat o versiune deschisă a răspunsurilor sale. Având în vedere articolul 29 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia poate să nu ia în considerare informațiile care au fost furnizate, în cazul în care partea care le-a prezentat nu a furnizat un rezumat adecvat. În plus, marea majoritate a răspunsurilor au fost incomplete și multe dintre acestea nu au conținut informații privind rentabilitatea. Prin urmare, Comisia nu a putut să tragă nicio concluzie din aceste răspunsuri. De fapt, lipsa de cooperare din partea GI, precum și din partea furnizorilor de UPB a constituit un indiciu suplimentar că furnizorii de UPB acționează la comanda GI în sprijinul producătorilor de biomotorină.
- (144) În mod similar, afirmația GI potrivit căreia Comisia nu a ținut seama de răspunsul PTPN este nejustificată. Astfel cum s-a explicat anterior, Comisia a solicitat fără succes, în mai multe rânduri, cooperarea din partea PTPN. Astfel cum se menționează la considerentele 29 și 30 din regulamentul provizoriu, Comisia a observat că PTPN, deținut integral de GI, nu a răspuns la anexa B la chestionarul GI în termenul prevăzut. Prin urmare, Comisia a adresat GI o scrisoare în temeiul articolului 28, limitându-se la informațiile specifice care nu au fost furnizate. Astfel cum s-a observat la considerentul 98 din regulamentul provizoriu, GI a trimis un răspuns la apendicele B pentru PTPN, la 30 iunie 2019. Acest lucru s-a întâmplat cu mult timp după termenul-limită pentru transmiterea informațiilor respective (14 martie 2019) și după ce a avut loc vizita de verificare la sediul GI. Prin urmare, informațiile au fost transmise cu mult timp după expirarea termenului, nu au fost verificabile, iar GI nu a acționat cât mai bine posibil, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază. În orice caz, Comisia a utilizat toate elementele de probă furnizate de PTPN și care au putut fi verificate. Prin urmare, Comisia a evaluat în mod adecvat informațiile furnizate de PTPN împreună cu celelalte fapte disponibile cu privire la piața de UPB din Indonezia.
- (145) În urma comunicării constatărilor finale, GI, Grupul Permata și Wilmar au susținut că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a constatat însărcinarea furnizorilor de UPB sau adresarea de ordine pentru aceștia, deoarece:
- (a) restricțiile la export nu au scopul de a sprijini sectorul biomotorinei și orice impact asupra prețurilor este un simplu efect secundar al măsurilor;
 - (b) PTPN își stabilește prețurile prin licitații competitive și este rentabil;
 - (c) alinierea prețurilor furnizorilor de UPB la prețurile PTPN nu demonstrează însărcinarea sau adresarea de ordine;
 - (d) furnizorii de UPB sunt operatori raționali pe piață, iar Comisia nu a verificat răspunsurile lor; și
 - (e) Comisia nu a dovedit o legătură demonstrabilă între acțiunea GI, prin intermediul PTPN, și acțiunea furnizorilor de UPB. Potrivit GI, cota de piață limitată a PTPN nu i-ar permite acestuia să stabilească prețurile pieței.
- (146) În primul rând, Comisia a observat că impunerea la export este concepută în mod expres pentru a sprijini OPPF și că OPPF este conceput pentru a sprijini sectorul uleiului de palmier în general, dar, astfel cum se explică în considerentele 76 și 77 din regulamentul provizoriu, sprijină *de facto* doar sectorul biomotorinei. În plus, Comisia a concluzionat că sprijinul GI pentru sectorul biomotorinei se manifestă și prin furnizarea de UPB pentru o remunerație mai mică decât cea adecvată. Acest obiectiv este atins prin efectul combinat al mai multor măsuri, printre care impunerea la export.
- (147) Prin urmare, Comisia a concluzionat că instituirea impunerii la export a avut încă de la început două obiective distincte: finanțarea OPPF și contribuirea, ca parte a unui set de măsuri, la reducerea prețurilor interne. În opinia Comisiei, GI a căutat în mod deliberat (și a reușit) să obțină acest efect pe piață, iar acesta nu este un simplu efect secundar al unei politici guvernamentale.

- (148) Cu privire la afirmația potrivit căreia PTPN își stabilește prețurile prin proceduri de licitație competitive și că, prin urmare, prețul rezultat ar trebui să fie considerat un preț al pieței, Comisia reamintește că, astfel cum s-a observat la considerentele 91-99 și la considerentul 126 din regulamentul provizoriu, Comisia a fost nevoită să se bazeze pe datele disponibile, având în vedere lipsa de cooperare a furnizorilor de UPB și a PTPN. În observațiile lor privind regulamentul provizoriu, niciun producător-exportator nu a furnizat vreun alt element de probă cu privire la modul în care aceștia își formulează ofertele pentru UPB decât faptul că au afirmat în mod vag că acestea se bazează, în general, pe „prețurile de pe piața internațională”. Cu toate acestea, nu au existat dovezi directe cu privire la modul în care furnizorii de UPB și-au stabilit prețurile; faptele arată mai degrabă alinierea prețurilor la prețul stabilit de PTPN.
- (149) În acest sens, în observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive, Wilmar a subliniat că serviciile Comisiei au întrebat, cu ocazia vizitei de verificare la sediul acestei societăți, cum ajunge PTPN la decizia privind prețul oferit la fiecare licitație. Wilmar a explicat în continuare că raportul de misiune ulterior nu indică nicio informație lipsă. În acest sens, Comisia a observat că Wilmar nu contestă faptul că informațiile pe care le-a furnizat în această situație au fost foarte vagi. În plus, Comisia a observat că Wilmar nu a considerat oportun să furnizeze o explicație mai detaliată a acestui mecanism în nicio etapă ulterioară a anchetei, în pofida faptului că acest aspect a fost menționat în mod repetat de către Comisie.
- (150) În lipsa oricăror elemente de probă verificabile în sprijinul acestei afirmații, Comisia a respins această afirmație. Mai degrabă decât să își stabilească prețurile în mod independent ținând seama de prețurile internaționale, furnizorii de UPB urmează prețurile stabilite în mod efectiv de PTPN pentru acest produs.
- (151) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia PTPN este rentabil, Comisia a observat că, pe lângă cele explicate deja în considerentele 125 și 144, GI a depus tardiv conturile auditate ale PTPN pentru 2018 după comunicarea constatărilor finale. Cu toate acestea, s-au primit traduceri doar pentru o parte din aceste conturi. Conturile din 2018 par să arate că PTPN a fost rentabil în 2018. Cu toate acestea, Comisia nu a avut posibilitatea de a evalua acest lucru, deoarece părți esențiale ale conturilor nu au fost traduse și deoarece aceste conturi includeau toate produsele, nu doar veniturile realizate din vânzările de UPB. În plus, astfel cum s-a explicat mai sus, atât datele referitoare la vânzările de UPB, cât și cele privind societatea în ansamblu au fost transmise cu întârziere și, prin urmare, nu au putut fi verificate. Aceasta se adaugă faptului că PTPN nu a cooperat la anchetă. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu se poate evalua acuratețea afirmației, drept pentru care aceasta trebuie să fie respinsă. Cu privire la afirmația de la litera (b) de mai sus, Comisia a explicat în considerentul 133 din regulamentul provizoriu că, de fapt, PTPN nu are nicio obligație de a prezenta o altă ofertă cu un preț mai mare dacă ofertele primite sunt sub „ideea de preț” pentru ziua specifică respectivă. De fapt, în cursul vizitei de verificare, Comisia a confirmat că PTPN a acceptat în mod regulat oferte sub un astfel de preț. În plus, Comisia a observat că GI este în măsură să influențeze (și chiar face acest lucru) deciziile PTPN privind politica de prețuri a acestei societăți ⁽¹⁸⁾.
- (152) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia alinierea prețurilor furnizorilor de UPB la prețurile zilnice ale PTPN demonstrează mai degrabă că piața este nedenaturată, decât o indicație a însărcinării sau adresării de ordine, Comisia a făcut observația că toți furnizorii independenți de UPB ofereau prețuri mai mici sau egale cu prețul PTPN din ziua respectivă. În opinia Comisiei, aceasta nu poate constitui un indiciu al unei dinamici a pieței nedenaturate: este contraintuitiv ca, într-o piață concurențială, niciun furnizor de UPB să nu vândă la un preț mai mare decât cel stabilit de un concurent (cu excepția cazului în care concurentul stabilește efectiv prețul maxim pentru acel produs pe piață, iar guvernul obligă sau determină toți ceilalți actori să respecte plafonul respectiv).
- (153) În ceea ce privește afirmația GI potrivit căreia producătorii de UPB sunt operatori raționali pe piață, deoarece 70 % din UPB este exportat, Comisia a observat că, potrivit surselor publice, consumul intern de UPB reprezintă 30 % din producție ⁽¹⁹⁾. Aceasta înseamnă că producătorii de UPB acoperă în totalitate cererea internă și, după ce au satisfăcut această cerere, recurg la exporturi. Prin urmare, faptul că 70 % din producția de UPB este exportată nu contrazice constatarea faptului că furnizorii de UPB sunt privați de o alegere rațională, ci dimpotrivă. Dacă furnizorii de UPB din Indonezia s-ar comporta în mod rațional, nu ar acoperi cererea internă, ci ar exporta întreaga producție sau o

⁽¹⁸⁾ Astfel cum se explică în considerentul 133 din regulamentul provizoriu, „[...] în cazul în care prețul oferit de potențialul cumpărător este inferior acestei «idei de preț», chestiunea este supusă atenției Consiliului de administrație, care poate decide acceptarea ofertei. În cursul vizitei de verificare, Comisia a confirmat că aceste acceptări au loc în mod regulat. În orice caz, faptul că deciziile privind prețurile sunt luate de Consiliul de administrație al PTPN, unde GI este reprezentat exclusiv, indică faptul că GI exercită un control semnificativ asupra PTPN și a comportamentului acestuia în ceea ce privește deciziile de stabilire a prețurilor.”

⁽¹⁹⁾ Raportul GAIN anual pe 2019 privind semințele și produsele oleaginoase din Indonezia.

proporție semnificativ mai mare din aceasta pe piețele unde ar putea obține profitul maxim. Aceste potențiale profituri suplimentare provenite din exporturi sunt limitate de restricțiile la export utilizate de GI pentru a determina furnizorii de UPB să vândă pe piața internă și să acopere nevoile locale. Prin urmare, faptul că cererea internă este satisfăcută integral arată mai degrabă că GI și-a atins obiectivul de a aproviziona piața internă la prețuri favorabile pentru producătorii de biomotorină.

- (154) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive, Wilmar a susținut, de asemenea, că faptul că, în urma stabilirii la zero a impunerii la export, cota exporturilor de UPB nu a crescut demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că impunerea la export este menită să păstreze UPB în țară și să scadă prețul acestui produs.
- (155) În acest sens, Comisia a observat că datele furnizate de Wilmar indicau că consumul intern a crescut și că, prin urmare, a fost nevoie de un procent mai mare din producția totală de UPB. Acest lucru ar putea susține afirmația lui Wilmar dacă GI și-ar fi exprimat intenția de a pune capăt sistemului de restricții la export. Însă, astfel cum se explică în considerentul 108, intenția GI este de a continua aplicarea mecanismului de restricții la export. Mai degrabă, este evident că rata sistemului de restricții la export este zero pur și simplu ca reacție la factori externi, adică la scăderea la nivel global a prețurilor la uleiul de palmier. Toți producătorii indonezieni sunt conștienți de faptul că acest nivel este doar temporar și, prin urmare, continuă să acopere, în primul rând și în mod preferențial, cererea internă.
- (156) Wilmar a furnizat, de asemenea, în răspunsul său informații despre prețuri, argumentând că, de la reducerea la zero a impunerii la export, prețurile interne ale UPB nu au crescut substanțial. Comisia a analizat aceste informații și a observat că nu poate stabili sursa datelor utilizate de Wilmar; prin urmare, Comisia nu a putut să verifice sau să evalueze acuratețea acestora. Cu toate acestea, dacă ar alege să se bazeze pe aceste date, Comisia a observat că, în pofida caracterului temporar al reducerii ratei impunerii la export la zero, aceste date indică o aliniere a prețului intern la prețurile de export. În special, în timp ce în perioada de anchetă diferența medie dintre cele două prețuri a fost de aproximativ 50 USD/tonă, datele furnizate de Wilmar au arătat că prețurile interne au crescut până aproape de prețurile de export, iar diferența este acum mai mică de 20 USD/tonă. Faptul că prețul intern nu a crescut substanțial în sens absolut se datorează pur și simplu faptului că prețurile la nivel mondial au scăzut.
- (157) În opinia Comisiei, acest lucru susține constatarea sa potrivit căreia sistemul de restricții la export este conceput, printre altele și împreună cu celelalte măsuri, pentru a reduce prețurile UPB interne.
- (158) În ceea ce privește afirmația GI potrivit căreia Comisia nu a verificat răspunsurile furnizorilor de UPB independenți, Comisia observă că aceasta este o afirmație incorectă din punct de vedere factual. Astfel cum s-a menționat deja în considerentul 143, Comisia a analizat în mod corespunzător toate răspunsurile primite, dar a observat că marea majoritate a acestora erau incomplete, multe dintre ele nu conțineau informații despre rentabilitate și multe nu prezentau versiuni deschise.
- (159) În plus față de această afirmație, GI a susținut că afirmațiile Comisiei din comunicarea constatărilor finale, prezentate în considerentul 143, sunt incorecte, întrucât nu a reușit să găsească atenționările în dosarul deschis. În ceea ce privește această afirmație, Comisia a observat că atenționările respective fac parte din dosarul cu acces limitat și pot fi găsite pe lista documentelor cu acces limitat disponibile părților interesate. Cu toate acestea, Comisia a furnizat GI o listă a numerelor de înregistrare relevante cu ocazia unei audieri care a avut loc la 16 octombrie 2019. De asemenea, Comisia a observat că chestionarele destinate furnizorilor independenți de UPB făceau parte din chestionarul adresat GI și, prin urmare, responsabilitatea de a coordona, colecta și asigura trimiterea la timp a răspunsurilor complete i-a aparținut în întregime GI.
- (160) În ceea ce privește afirmația de la litera (e) de mai sus, Comisia a explicat în considerentele 124-143 din regulamentul provizoriu că GI, prin intermediul PTPN, acționează ca o autoritate de stabilire a prețurilor pe piața internă din Indonezia și că toți furnizorii de UPB independenți urmează aceste indicații privind prețurile. În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive, GI a declarat că, având în vedere cota de piață limitată a PTPN, acest rezultat este puțin probabil. Cu toate acestea, Comisia a observat că GI nu a furnizat niciun element concret de probă care să susțină declarația sa și să contrazică constatările Comisiei.

(161) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a respins afirmația GI și a producătorilor-exportatori și a confirmat constatarea proprie referitoare la însărcinare și adresarea de ordine.

3.2.3. Incapacitatea de a dovedi susținerea veniturilor sau a prețurilor în temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază

(162) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI și producătorii-exportatori au afirmat că Comisia nu a demonstrat existența susținerii veniturilor sau a prețurilor în favoarea producătorilor de biomotorină conform standardului necesar prevăzut de jurisprudența OMC.

(163) În această privință, Comisia a observat că nici GI, nici producătorii-exportatori nu au furnizat informații sau elemente de probă noi pentru a fundamenta o afirmație privind lipsa de susținere a veniturilor sau a prețurilor. Afirmațiile făcute în această privință sunt pur și simplu în dezacord cu interpretarea jurisprudenței pe care Comisia o urmează. Comisia a considerat că analiza efectuată în secțiunea 3.3.3.7 din regulamentul provizoriu respectă nivelul probatoriu prevăzut în regulamentul de bază, Acordul SMC și jurisprudența OMC.

(164) În lipsa oricărui element factual nou care să poată declanșa reevaluarea constatării sale, Comisia a confirmat concluzia la care a ajuns în secțiunea 3.3.3.7 din regulamentul provizoriu.

(165) În urma comunicării constatărilor definitive, GI a afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a identificat o susținere a veniturilor sau a prețurilor, deoarece aceasta necesită existența unei măsuri care să garanteze un anumit rezultat, iar nu orice măsură care are un efect incidental asupra prețurilor.

(166) În această privință, Comisia a explicat deja în considerentele 153 și 160 că setul de măsuri are ca obiectiv reglementarea și reducerea prețurilor interne și că nu este doar un efect secundar al politicii GI. În plus, Comisia a observat că nici GI, nici producătorii-exportatori nu au furnizat informații sau elemente de probă noi pentru a fundamenta o afirmație privind lipsa de susținere a veniturilor sau a prețurilor.

(167) Wilmar a susținut că Comisia nu a luat în considerare afirmațiile sale din răspunsul la comunicarea constatărilor provizorii și a indemnă Comisia să facă acest lucru.

(168) Contrar celor susținute de Wilmar, Comisia a analizat aceste afirmații și, astfel cum se arată în considerentul 163, nu a identificat niciun element factual nou. Mai degrabă, Wilmar explică motivele pentru care nu este de acord cu interpretarea de către Comisie a jurisprudenței OMC și a faptelor cauzei. În aceste observații, Wilmar discută, de asemenea, punctul său de vedere asupra scenariului contrafactual corect.

(169) Din motive de claritate, Comisia a reiterat faptul că nu este de acord cu interpretarea de către Wilmar a jurisprudenței OMC și a faptelor cauzei, astfel cum sunt prezentate în secțiunea III.B.3 din observațiile cu privire la regulamentul provizoriu, și a confirmat în întregime concluzia la care a ajuns în secțiunea 3.3.3.7 din regulamentul provizoriu.

3.2.4. Incapacitatea de a dovedi existența unui avantaj: eroare în identificarea criteriului de referință adecvat

(170) În regulamentul provizoriu, Comisia a constatat că prețurile FOB de export ale UPB din Indonezia către restul lumii, astfel cum figurează în statisticile privind exporturile indoneziene, constituie o valoare de referință adecvată, deoarece sunt stabilite în conformitate cu principiile pieței libere, concurează cu prețurile altor produse de pe piețele străine, reflectă condițiile de piață predominante în Indonezia și nu sunt distorsionate de intervenția autorităților publice. În plus, Comisia a considerat că valoarea de referință utilizată este cea mai apropiată aproximare a ceea ce ar reprezenta un preț intern nedegradat din Indonezia în lipsa intervenției GI. De asemenea, Comisia a constatat că prețurile FOB utilizate drept criteriu de referință sunt în conformitate cu prețurile internaționale (cum ar fi, de exemplu, CIF Rotterdam).

(171) Prin urmare, Comisia a calculat valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii pentru fiecare producător-exportator în termeni de avantaj conferit beneficiarului, astfel cum s-a constatat și s-a determinat pentru perioada de anchetă. Comisia a evaluat avantajul ca fiind suma diferențelor dintre prețurile plătite pentru UPB achiziționat pe piața internă și prețul de referință al UPB calculat pe fiecare lună a perioadei de anchetă.

- (172) GI, Wilmar și Grupul Permata au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare (1) atunci când a considerat că criteriul de referință este adecvat și (2) când a calculat avantajul total. GI, Wilmar și Grupul Permata afirmă că acest lucru este urmarea faptului că prețul FOB de export include impunerea la export și, prin urmare, este denaturat. CEB a prezentat, de asemenea, o afirmație extrem de similară.
- (173) Comisia a observat că afirmația potrivit căreia prețul de export este distorsionat încearcă, în principal, să inverseze, din punct de vedere conceptual, raționamentul cauzei. Deși Comisia a considerat că prețurile interne ale UPB sunt scăzute în mod artificial, exportatorii afirmă că, de fapt, prețurile de export (în linii mari în conformitate cu prețurile internaționale) sunt prea mari. Cu alte cuvinte, exportatorii afirmă că impunerea la export face ca prețurile de export să fie prea mari. Totuși, prețul intern este cel denaturat din cauza impunerii la export, printre altele. În cele din urmă, însuși GI a afirmat că impunerea la export nu este inclusă în prețul de export utilizat de Comisie în calculele sale ⁽²⁰⁾. Comisia a remarcat această afirmație a GI. Totuși, Comisia a considerat că efectele impunerii la export sunt luate în considerare în prețul FOB. De fapt, Comisia a considerat că vânzătorul ține seama de obligația de a plăti impunerea atunci când stabilește prețul de export, care este comunicat apoi autorităților GI în scopuri statistice.
- (174) În plus, astfel cum se prevede la considerentul 198 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că prețul FOB de export lunar, raportat în statisticile indoneziene, este cel mai adecvat criteriu de referință. Comisia a considerat că acest criteriu de referință este adecvat pentru tranzacțiile de achiziționare individuale. Comisia a constatat că FOB Incoterm al prețului de referință și Incoterms pentru tranzacțiile interne de achiziționare realizate de producătorii-exportatori sunt comparabile. Comisia nu a primit nicio observație în această privință de la părți terțe interesate.
- (175) Pe lângă cele menționate mai sus, Wilmar a afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a calculat valoarea avantajului primit de Wilmar, deoarece ar fi trebuit să deducă din calculul avantajului sumele cu care prețul de achiziție al UPB depășește criteriul de referință. În această privință, Comisia a observat că a luat în considerare doar tranzacțiile pentru care a fost acordat un avantaj (cu alte cuvinte, tranzacțiile în care prețul plătit de producătorii-exportatori a fost sub criteriul de referință). Acestea sunt tranzacțiile în care programul în cauză conduce la acordarea unor avantaje pentru producătorii-exportatori. Așadar, nu ar avea sens să se deducă tranzacțiile în care nu a fost acordat niciun avantaj, deoarece acestea au fost în conformitate cu condițiile de piață. În acest sens, Comisia a observat că grupul special al OMC în cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) ⁽²¹⁾, examinând modul în care Departamentul Comerțului al SUA (USDOC) a determinat valoarea avantajului acordat prin subvenția în cauză denumit furnizarea de „cauciuc” contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată ⁽²²⁾, a observat că presupusele subvenții „trebuie să fie analizate în raport cu o anumită perioadă pentru a ajunge în cele din urmă la o valoare generală a subvenționării produsului care face obiectul anchetei” ⁽²³⁾ și că „articolul 14 litera (d) din Acordul SCM nu conține nicio trimitere la nicio noțiune de compensare sau de «avantaje negative» sau de calculare a mediei pentru perioada de anchetă pentru un anumit produs” ⁽²⁴⁾. Această comparație este o comparație a tranzacțiilor de achiziționare individuale cu un criteriu de referință individual pentru acea tranzacție de achiziționare. Comisia a efectuat o comparație tranzacție cu tranzacție pentru a stabili dacă a existat un avantaj, precum și valoarea aceluși avantaj. Totalul avantajelor constatate pentru fiecare tranzacție constituie valoarea subvenției. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ A se vedea Raportul grupului special, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) (WT/DS379/R), punctele 11.38-11.69.

⁽²²⁾ Departamentul Comerțului al SUA (USDOC) a calculat prețurile de piață de referință lunare pentru fiecare tip de cauciuc, pe baza achizițiilor reale de cauciuc ale producătorilor de anvelope din surse private și a utilizat aceste criterii de referință lunare pentru a stabili, lunar, dacă a fost acordat un avantaj. Pentru fiecare producător de anvelope, Departamentul Comerțului al SUA (USDOC) a însumat valorile pozitive ale avantajului astfel calculate pentru fiecare tip de cauciuc pentru a obține un avantaj total în perioada de anchetă pentru producătorul de anvelope în cauză rezultat determinat de tipul de cauciuc respectiv. Aceste valori totale ale avantajului specific mijloacelor de producție au fost cumulate apoi, pentru a obține avantajul total pentru producătorul de anvelope rezultat din furnizarea de către autoritățile publice a oricăror tipuri de mijloace de producție pentru cauciuc în perioada de anchetă. China a susținut că, dacă unele achiziții din perioada de anchetă au fost efectuate la un preț mai mare decât prețul de referință sau peste prețul pieței, suma totală a acestor valori „negative” ale avantajului, măsurată în raport cu prețul de referință, trebuie, potrivit legii, să fie compensată cu valorile „pozitive” ale avantajului pe tot parcursul perioadei de anchetă.

⁽²³⁾ A se vedea Raportul grupului special, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) (WT/DS379/R), punctul 11.45. A se vedea, de asemenea, în același scop, hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, punctele 180-182.

⁽²⁴⁾ A se vedea Raportul grupului special, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii definitive pentru anumite produse din China (*United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*) (WT/DS379/R), punctul 11.47.

- (176) În urma comunicării constatărilor finale, GI a susținut, de asemenea, că Comisia nu a dovedit existența unui avantaj, deoarece: 1. este ilogic să se identifice un avantaj sub forma restricțiilor la export pe o piață financiară concurențială; și 2. prețurile UPB interne urmează dinamica pieței concurențiale.
- (177) În acest sens, Comisia dorește să sublinieze încă o dată că beneficiul în acest caz ia forma furnizării de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. Prin urmare, prima afirmație a GI este respinsă.
- (178) În ceea ce privește afirmația GI potrivit căreia prețurile UPB interne urmează dinamica pieței concurențiale și nedenate, Comisia face trimitere la analiza efectuată, și în special la considerentul 151.
- (179) Prin urmare, Comisia și-a menținut constatările potrivit cărora acest sistem acordă un avantaj producătorilor-exportatori.
- (180) GI a afirmat, de asemenea, că Comisia a identificat în mod incorect valoarea de referință, în esență deoarece cea pe care a utilizat-o include impunerea la export, și că ar trebui să deducă impunerea la export din valoarea de referință.
- (181) În acest sens, Comisia a observat o contradicție între această afirmație și răspunsul GI la cererea de clarificări din 14 martie 2019. În acest răspuns, GI a făcut următoarele afirmații: „GI confirmă faptul că statisticile privind exporturile către UE includ doar biomotorina produsă în Indonezia. Valoarea raportată a exportului este FOB, iar taxa/impunerea la export nu este inclusă”. În plus, Comisia a observat că GI nu a furnizat niciun element de probă concret în sprijinul afirmației sale. Astfel cum se explică în considerentul 173, Comisia a considerat că prețul de export FOB raportat include *de facto* efectele impunerii la export.
- (182) Wilmar a afirmat că valoarea de referință folosită pentru calcularea avantajului a fost excesivă, deoarece s-a utilizat o valoare de referință „din afara țării”. Cu toate acestea, pentru a determina cea mai precisă și mai adecvată valoare de referință care va fi utilizată, trebuie reamintit faptul că Comisia nu a utilizat valori de referință „din afara țării”, precum cele disponibile în Malaysia sau în Europa, cum ar fi CIF Rotterdam. Prețurile la export din Indonezia au fost utilizate deoarece sunt indoneziene (și, în acest sens, sunt prețuri din interiorul țării) și pentru că reprezintă o bază fiabilă de piață în scopuri de comparație. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (183) Prin urmare, Comisia a confirmat concluzia la care a ajuns în considerentul 172.

3.2.5. Specificitate

- (184) În urma comunicării constatărilor definitive, GI a susținut că Comisia nu a dovedit specificitatea programului. Potrivit GI, o subvenție este specifică dacă se referă doar la un singur sector.
- (185) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Comisia a observat că grupul din cauza SUA – bumbacul Upland a explicat următoarele: „Potrivit textului articolului 2 din Acordul SCM, o subvenție este «specifică» dacă este proprie unei întreprinderi, unui sector sau unui grup de întreprinderi sau de sectoare (menționate în Acordul SCM drept «anumite întreprinderi») din jurisdicția autorității care acordă subvenția. [...]”. În plus, grupul a explicat că „[...] «Specificitatea» se extinde la un grup de sectoare, deoarece termenul «anumite întreprinderi» este definit în sens larg în teza de deschidere a articolului 2.1 ca desemnând o întreprindere, un sector sau un grup de întreprinderi sau de sectoare”⁽²⁵⁾.
- (186) Organul de apel în cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii (China) [*United States – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)*] a analizat la articolul 2 sensul termenului „anumite întreprinderi”: „Mai mult, o subvenție este specifică în temeiul articolului 2.1 litera (a) din Acordul SCM atunci când limitarea explicită rezervă accesul la subvenția respectivă pentru «anumite întreprinderi». Teza de deschidere a articolului 2.1 stabilește că termenul «anumite întreprinderi» se referă la «o întreprindere, un sector sau un grup de întreprinderi sau de sectoare». În primul rând, remarcăm că cuvântul «anumite» este definit drept «[c]unoscute și particularizate, dar fără

⁽²⁵⁾ Raportul grupului special, Statele Unite ale Americii – Subvenții privind bumbacul Upland (*Subsidies on Upland Cotton*), WT/DS267/R, Add.1-Add.3 și Corr.1, adoptat la 21 martie 2005, astfel cum a fost modificat prin Raportul Organului de apel WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, p. 299, punctul 7.1140.

a fi identificate în mod explicit: (cu un substantiv la singular) o anumită, (cu substantiv la plural) anumite, definite». La rândul său, cuvântul «grup» este definit în mod obișnuit drept «[un] număr de persoane sau de obiecte considerate ca formând o unitate sau un întreg pe baza unei relații sau a unor scopuri reciproce sau comune sau clasate împreună datorită unui grad de similitudine». Revenind la substantivele calificate prin «anumite» și «grup», vedem că «întreprinderea» poate fi definită drept «[o] societate comercială, o companie», în timp ce «sector» desemnează «[o] formă sau ramură particulară de muncă productivă; o activitate, un tip de producție». Reținem că grupul din cauza SUA – bumbacul Upland a considerat că «un sector sau un grup de „sectoare” poate fi în general desemnat prin tipul de produse pe care le produce»; că «conceptul de „sector” se referă la producătorii anumitor produse»; și că «sfera semantică a acestui concept de „sector” poate depinde de mai mulți factori într-un caz dat». Considerațiile de mai sus sugerează că termenul «anumite întreprinderi» se referă la o singură întreprindere sau sector sau la o clasă de întreprinderi sau de sectoare cunoscute și particularizate. Cu toate acestea, suntem de acord cu afirmația Chinei potrivit căreia acest concept implică «o anumită doză de ambiguitate marginală» și cu afirmația grupului din cauza SUA – bumbacul Upland potrivit căreia aspectul dacă un număr de întreprinderi sau de sectoare constituie «anumite întreprinderi» poate fi determinat doar de la caz la caz»⁽²⁶⁾.

- (187) Prin urmare, Comisia a remarcat că jurisprudența OMC nu impune ca o subvenție să vizeze un singur sector pentru a fi considerată specifică, ci subvenția poate viza, de asemenea, „o clasă de întreprinderi sau de sectoare cunoscute și particularizate”. În prezentul caz, Comisia a concluzionat în considerentul 202 din regulamentul provizoriu că setul de măsuri este specific, deoarece oferă avantaje întreprinderilor active în lanțul valoric al uleiului de palmier. Prin urmare, Comisia – în conformitate cu jurisprudența OMC – a concluzionat că setul de măsuri este specific deoarece se referă la „o clasă de întreprinderi sau de sectoare cunoscute și particularizate”. Prin urmare, afirmația GI este respinsă.

3.3. Furnizarea de sprijin din partea autorităților publice pentru industria biomotorinei, constând în scutirea de la plata taxelor la import pentru utilajele importate în zonele sub control vamal

- (188) Astfel cum s-a menționat la considerentul 237 din regulamentul provizoriu, Comisia a calculat avantajul producătorilor-exportatori care rezultă din scutirea de la plata taxei la import pentru utilajele importate ca fiind valoarea totală a taxei neplătite, alocată perioadei de anchetă pe baza duratei de viață utilă a activelor suport. Producătorii-exportatori au afirmat că, la calculul avantajelor obținute ca urmare a scutirii de la plata taxelor la import pentru utilajele importate, Comisia ar fi trebui să repartizeze sumele primite la cifra de afaceri totală a societăților respective, și nu doar la cifra de afaceri a produsului în cauză. Producătorii-exportatori au explicat că acest lucru se datorează faptului că lista de utilaje importate fără taxe vamale nu include doar utilajele utilizate pentru producerea de biomotorină, ci și pe cele utilizate pentru alte produse.
- (189) În această privință, deja din chestionarul adresat producătorilor-exportatori, Comisia a solicitat societăților să prezinte lista utilajelor și să indice utilizarea acestora. Comisia a observat că niciunul dintre producătorii-exportatori nu a ridicat problema unei posibile duble utilizări a utilajelor specifice înainte de vizita de verificare, la momentul la care ar fi fost posibilă verificarea informațiilor. Prin urmare, deoarece nu a fost posibilă verificarea acestei prezumții, afirmația în cauză a fost respinsă.
- (190) În ceea ce privește importurile de utilaje în zonele sub control vamal, în urma publicării regulamentul provizoriu, Comisia a primit observații din partea CEB cu privire la cooperarea parțială a Wilmar în această privință. CEB a reamintit faptul că Wilmar nu a divulgat valoarea subvențiilor primite în cadrul sistemului de subvenții pentru zonele sub control vamal. În plus, CEB a observat că taxa provizorie instituită pentru Wilmar nu este cea mai mare taxă dintre taxele provizorii instituite pentru acest sistem.
- (191) În această privință, Comisia Europeană a confirmat că, din cauza lipsei parțiale de cooperare cu privire la datele referitoare la zonele sub control vamal, Comisia a aplicat pentru Wilmar, în această privință, datele disponibile în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R, SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite produse din China (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Raportul Organului de apel din 11 martie 2011, DS 379, punctul 373.

- (192) În urma comunicării constatărilor definitive, PT Ciliandra Perkasa a susținut că Comisia a săvârșit o eroare atunci când i-a respins afirmația potrivit căreia Comisia ar fi trebuit să repartizeze sumele primite la cifra de afaceri totală a societăților respective, și nu doar la cifra de afaceri a produsului în cauză. Potrivit PT Ciliandra Perkasa, aceasta se datorează faptului că Comisia ar fi putut intui din lista furnizată, pentru fiecare utilaj individual, dacă este utilizat doar pentru biomotorină sau are o dublă utilizare.
- (193) Comisia a observat la considerentul 189 că niciunul dintre producătorii-exportatori, inclusiv nici PT Ciliandra Perkasa, nu a ridicat problema unei posibile duble utilizări a utilajelor specifice înainte de vizita de verificare, la momentul la care ar fi fost posibilă verificarea informațiilor. Deoarece nu a fost posibilă verificarea acestei afirmații, afirmația în cauză a fost respinsă.

3.4. Observație generală privind metodologia utilizată pentru calculul subvenției

- (194) În urma comunicării constatărilor provizorii, Wilmar a afirmat că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a calculat valorile subvențiilor, deoarece a făcut acest lucru prin repartizarea cifrei de afaceri. Wilmar susține că, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia ar fi trebuit să calculeze valoarea subvenției pe unitate de produs subvenționat, și nu pentru fiecare program.
- (195) Comisia a observat că nu a fost acordată nicio subvenție în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate. Prin urmare, valoarea subvenției totale a fost repartizată la nivelul cifrei de afaceri a vânzărilor relevantă a societăților din Grupul Wilmar, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază care prevede următoarele: „În cazul în care subvenția nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate, valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se determină prin repartizarea, în mod adecvat, a valorii subvenției totale la nivelul producției, vânzării sau exportului produsului în cauză, în cursul perioadei în care se efectuează ancheta”.
- (196) Deoarece niciuna dintre aceste subvenții nu este acordată în funcție de cantitățile fabricate ce au fost produse, exportate sau transportate, cifra de afaceri relevantă din vânzări a societății este numitorul cel mai adecvat. În această privință, trebuie remarcat că cifra de afaceri relevantă a fost stabilită pe o bază care garantează faptul că aceasta reflectă cât mai precis cu putință valoarea vânzărilor pentru produsele comercializate de societatea beneficiară. Orice altă metodologie propusă pentru a calcula valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii ar fi contrară dispozițiilor relevante din regulamentul de bază (articolele 7 și 15), precum și practicii administrative urmate de Comisie în cadrul procedurilor sale antisubvenție pentru selectarea numărătorului/numitorului adecvat pentru alocarea valorii subvenției pasibile de măsuri compensatorii. Prin urmare, afirmația formulată de Wilmar este respinsă.

3.5. Concluzie privind subvenționarea

- (197) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a formulat observații cu privire la starea sprijinului acordat industriei biomotorinei, constând în transferul direct de fonduri prin OPPF, precum și prin furnizarea de UPB contra unei remunerații mai mici decât cea adecvată. În special, GI a formulat observații privind faptul că OPPF a oprit plata fondurilor către exportatorii de biomotorină în septembrie 2018 și că impunerea la export pentru UPB a fost redusă la zero de la 4 decembrie 2018.
- (198) Drept răspuns, Comisia a observat că ambele programe rămân în vigoare și că acestea nu au fost abrogate în mod oficial. Având în vedere modul în care funcționează, avantajele care rezultă din acestea pentru producătorii-exportatori vor continua în viitor. Plățile din OPPF au fost oprite din cauza diferenței dintre prețul de referință pentru motorina minerală și prețul de referință pentru biomotorină, și nu din cauza eliminării programului. În plus, plățile din OPPF au reînceput pentru producătorii de biomotorină în decembrie 2018. În consecință, Comisia a considerat că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) și a respins această afirmație.
- (199) Ratele definitive ale subvenției cu privire la setul de măsuri descrise mai sus, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Tabelul 1

Ratele definitive ale subvenției

Societate	Rata definitivă a subvenției
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %
Toate celelalte întreprinderi	18,0 %

4. PREJUDICIUL**4.1. Definirea industriei Uniunii și a producției Uniunii**

- (200) În urma publicării regulamentului provizoriu, producătorul-exportator din Indonezia Wilmar a dorit să știe dacă Masol, un producător de biomotorină din Spania și parte din eșantion, avea statut de membru al industriei Uniunii, având în vedere afilierea acestuia la producătorul-exportator Grupul Musim Mas din Indonezia și faptul că societatea achiziționează biomotorină și fabrică totodată acest produs în Uniune.
- (201) Comisia a considerat că Masol se încadrează în definiția industriei Uniunii, având în vedere că produce biomotorină la uzinele sale din Uniune. În plus, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia poate (dar nu este obligată) să includă producătorii din Uniune în definiția industriei, chiar și atunci când aceștia importă, de asemenea, produsul în cauză. În această privință, Comisia a observat că prioritatea economică a Masol se află, de asemenea, în Uniune, deoarece producția sa din Uniune depășește cu mult achizițiile sale de biomotorină din Indonezia sau din altă parte.
- (202) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a solicitat din nou să i se comunice dacă Masol ar trebui exclus din definiția industriei Uniunii, având în vedere că este o filială deținută integral de producătorul-exportator Grupul Musim Mas din Indonezia.
- (203) Comisia a analizat acest aspect, dar a considerat că Masol rămâne parte a industriei Uniunii ca producător de biomotorină din Uniune. Proprietatea asupra acestei societăți este doar unul dintre elementele analizate în această privință și nu este decisiv în ceea ce privește statutul acesteia de producător al Uniunii în cazul de față, având în vedere cota semnificativă a producției sale în Uniune.
- (204) În urma comunicării constatărilor provizorii, Wilmar a formulat, de asemenea, observații cu privire la nivelul producției Uniunii din tabelul 3 din regulamentul provizoriu, observând că, dacă producția ar fi crescut cu aceeași rată procentuală ca și consumul (33 %) din 2015 până în perioada de anchetă, atunci producția din perioada de anchetă ar fi depășit consumul în perioada de anchetă.
- (205) Comisia a observat că această comparație este afectată de rotunjire, deoarece creșterea exactă a consumului a fost de 32,58 % în perioada examinată. În 2015, producția a fost mai mică decât consumul la nivelul Uniunii. În consecință, dacă ambele cifre cresc cu același procent, este imposibil din punct de vedere matematic ca cifra inițial mai mică (producția) să depășească cifra inițial mai mare (consumul) dacă ambele cifre cresc în mod corect din punct de vedere matematic cu aceeași rată.
- (206) În plus, Comisia a subliniat că afirmația formulată la considerentul 269 din regulamentul provizoriu, care observă faptul că producția industriei Uniunii nu a ținut pasul cu cererea, este corectă din punct de vedere factual. În orice caz, Comisia a observat că, pe parcursul întregii perioade examinate, industria Uniunii a avut capacitatea neutilizată necesară pentru a-și spori producția și a face față creșterii nivelului de consum, ceea ce nu a reușit din cauza importurilor de biomotorină subvenționate.
- (207) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a prezentat din nou aceeași observație, menționând că producția din Uniune a reprezentat aproape 100 % din consumul Uniunii în 2015 și că, prin urmare, dacă Comisia s-ar aștepta ca producția să crească strict proporțional cu consumul, atunci industria Uniunii ar monopoliza de fapt întregul consum al UE.

- (208) Cu toate acestea, considerentul 269 din regulamentul provizoriu a menționat pur și simplu că producția Uniunii nu face față cererii din Uniune și că diferența este acoperită de importurile de biomotorină în Uniune. Această afirmație rămâne corectă din punct de vedere factual. De asemenea, este incorect din punct de vedere factual să se vorbească despre un monopol al industriei Uniunii. Astfel cum se menționează în considerentul 264 din regulamentul provizoriu, industria Uniunii este formată din peste 200 de producători, care concurează între ei pe piața Uniunii. Prin urmare, este inadecvat să se vorbească despre un posibil monopol al industriei din Uniune în cazul de față.
- (209) În lipsa oricăror altor observații cu privire la definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 264-269 din regulamentul provizoriu.

4.2. Consumul la nivelul Uniunii

- (210) În urma comunicării constatărilor provizorii, producătorul-exportator din Indonezia Wilmar a observat că, atunci când a analizat consumul la nivelul Uniunii, Comisia nu a făcut trimitere la a doua Directivă privind energia din surse regenerabile ⁽²⁷⁾ (denumită în continuare „RED II”) sau la Regulamentul delegat al Comisiei ⁽²⁸⁾ care face trimitere la materiile prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor.
- (211) Comisia a observat că aceste două documente se referă la consumul viitor, și nu la cel trecut și continuă politica Uniunii de încurajare a utilizării biomotorinei în motoarele diesel, iar punctul de vedere al Wilmar potrivit căruia aceste acte legislative pot să limiteze consumul de EMP nu are nicio legătură cu consumul total de biomotorină la nivelul Uniunii.
- (212) În plus, Wilmar a confirmat în observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor provizorii că consumul de EMP poate să rămână la nivelul din 2019 până la sfârșitul anului 2023 ⁽²⁹⁾. Consumul de materii prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor va scădea numai după 31 decembrie 2023.
- (213) În plus, o parte semnificativă a EMP este produsă în prezent de industria Uniunii. Importurile indoneziene pot continua să crească pe termen mediu, prin înlocuirea EMP produs în prezent de industria Uniunii.
- (214) În lipsa oricăror observații privind consumul la nivelul Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 270-278 din regulamentul provizoriu.

4.3. Importurile din Indonezia și subcotarea prețurilor

- (215) În ceea ce privește volumul și cota de piață a importurilor din Indonezia, în urma publicării regulamentulului provizoriu, Comisia a primit observații privind volumul importurilor din Indonezia în perioada examinată de la exportatorii indonezieni, Gunvor (un comerciant de biomotorină neafiliat) și GI.
- (216) Aceștia au formulat observații privind faptul că analiza importurilor din Indonezia a fost eronată, deoarece nu a acoperit perioada 2010-2012, anterioară instituirii taxelor antidumping în 2013.
- (217) Comisia a luat act de aceste observații, însă considerentele 279-282 din regulamentul provizoriu au descris în mod corect volumele importurilor din Indonezia și Comisia a precizat în mod clar, în considerentele 281 și 282, efectul taxelor antidumping care erau în vigoare.

⁽²⁷⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

⁽²⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO L 133, 21.5.2019, p. 1).

⁽²⁹⁾ Articolul 26 alineatul (2) din Directiva (UE) 2018/2001.

- (218) De asemenea, Comisia a observat că perioada examinată începe în 2015 și, prin urmare, analiza volumului importurilor din Indonezia nu poate fi antedată în perioada 2010-2012 fără a se încălca coerența cu perioada examinată în cadrul acestei anchete. În acest caz, durata perioadei examinate este perioada de timp normală utilizată pentru aceste anchete. În orice caz, examinând volumele importurilor din Indonezia stabilite în ancheta antidumping încheiată în 2013, se poate observa că volumele importurilor din Indonezia din perioada 2010-2011 au fost similare cu volumele existente în perioada de anchetă actuală, precum și cu volumele preconizate în viitorul apropiat, dacă nu se instituie măsuri. ⁽³⁰⁾
- (219) De asemenea, Gunvor a formulat observații potrivit cărora, luând în considerare doar importurile din Indonezia, nu s-a ținut seama de nivelul importurilor din Argentina în perioada de anchetă. Totuși, această analiză a fost efectuată în regulamentul provizoriu la secțiunea 6, Legătura de cauzalitate, în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu.
- (220) În ceea ce privește subcotarea prețurilor, Comisia a primit, în urma comunicării constatărilor provizorii, observații de la producătorii-exportatori din Indonezia și de la GI, potrivit cărora pentru calcularea subcotării au fost necesare ajustări sau clarificări suplimentare.
- (221) Regulamentul provizoriu a stabilit trei metode pentru calcularea subcotării între importurile de biomotorină din Indonezia și vânzările de biomotorină pe piața Uniunii. Comisia va aduce clarificări suplimentare privind cele trei metode utilizate în acest caz pentru a stabili existența unei subcotări semnificative pe baza datelor referitoare la producătorii-exportatori incluși în eșantion.
- (222) În urma comunicării constatărilor finale, GI a prezentat observații cu privire la cele trei metode de calcul al subcotării prețurilor și a afirmat că Comisia nu a ținut seama de diverse hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene și ale Organizației Mondiale a Comerțului.
- (223) Comisia nu este de acord. Cele trei metode prezentate mai jos analizează în detaliu subcotarea prețurilor din Uniune de către importurile de biomotorină din Indonezia și toate cele trei metode au ca rezultat constatarea subcotării prețurilor.
- (224) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, GI a prezentat, de asemenea, câteva remarci generale cu privire la subcotarea prețurilor, care sunt discutate în cele ce urmează.
- (225) În primul rând, GI a comparat EMP și esterul metilic de rapiță („EMR”) și a menționat că acestea au proprietăți fizice diferite (unul are o CFPP de + 13 °C și celălalt de - 14 °C) și prețuri diferite.
- (226) Comisia este de acord cu GI și din acest motiv nu a făcut nicio comparație directă între vânzările de EMP și de EMR.
- (227) În al doilea rând, GI face trimitere la considerentul 290 din regulamentul provizoriu, care afirmă că „EMP [...] este, de obicei, amestecat cu alte biomotorine [...] pentru a produce [...] un amestec [cu nivel] CFPP [mai mic]”.
- (228) Potrivit clarificării oferite, faptul că EMP este amestecat de obicei cu alte biomotorine nu înseamnă că EMP nu este amestecat direct cu motorină minerală. O analiză a vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion a arătat vânzări semnificative de EMP pur direct către rafinării de motorină minerală, aceste vânzări intrând în concurență directă cu importurile de EMP pur din Indonezia.

4.3.1. Observații generale cu privire la piața de biomotorină din UE

- (229) Biomotorina este un produs omogen, cu o utilizare predominantă, și anume drept combustibil în motoarele diesel. Ea este produsă din diferite materii prime nefosile. În funcție de materia primă, există anumite diferențe în ceea ce privește proprietățile fizice, și anume CFPP. Piața descrie adesea biomotorina la un anumit CFPP drept FAMEX ⁽³¹⁾, de exemplu FAME0 pentru biomotorina cu CFPP de 0 °C sau FAME5 pentru biomotorina cu CFPP de 5 °C.

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 490/2013 al Comisiei din 27 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de biomotorină originară din Argentina și Indonezia, tabelul 2 (JO L 141, 28.5.2013, p. 6).

⁽³¹⁾ Ca structură chimică, biomotorina este în general un ester metilic al unui acid gras, de aici acronimul FAME (*fatty-acid methyl ester*).

- (230) Majoritatea tipurilor de biomotorină, inclusiv EMP, sunt vândute fie în stare pură, fie în amestec cu alte tipuri de biomotorină. În acest context, termenul „amestec” se referă la un amestec format din diferite tipuri de biomotorină, cu excepția motorinei minerale. Acesta nu trebuie confundat cu „amestecul” vândut de obicei la pompă, care, de exemplu, în Uniune, este compus de obicei din maximum 10 % biomotorină și minimum 90 % motorină minerală.
- (231) Cererea de biomotorină este influențată de doi factori majori: consumul de combustibil diesel și conținutul de biomotorină al acestui combustibil. Prețul biomotorinei nu are niciun impact observabil asupra niciunui dintre acești factori, în special datorită impactului limitat al prețului biomotorinei asupra prețului combustibilului diesel la pompă.
- (232) Prin urmare, spre deosebire de multe alte produse, cererea de biomotorină este neelastică în ceea ce privește prețurile. Biomotorina cu preț scăzut nu conduce de obicei la un consum sporit pe piața de biomotorină. Concurența la nivel de prețuri pe piața de biomotorină este, prin urmare, un joc cu sumă nulă, în care cantitățile câștigate de un operator de pe piață sunt pierdute la același nivel de către alți operatori de pe piață.
- (233) Prin urmare, la o cerere stabilă, creșterea cantităților de biomotorină subvenționată importate, la prețuri mici, va avea un impact asupra echilibrului cerere/ofertă, ceea ce va duce la o aprovizionare excesivă a pieței de biomotorină în ansamblu. Într-o situație de aprovizionare excesivă a pieței de biomotorină în ansamblu, disponibilitatea unei opțiuni mai ieftine, cum ar fi importurile subvenționate, va exercita o presiune descendentă asupra prețului și pe piața de biomotorină în ansamblu, ceea ce afectează negativ toți producătorii de biomotorină, indiferent de materiile prime pe care le utilizează aceștia.

4.3.2. Metoda 1 – Compararea importurilor de EMP cu EMP produs în UE

- (234) Prima metodă prevăzută în considerentele 292-295 din regulamentul provizoriu a comparat importurile de EMP din Indonezia cu vânzările de EMP produs în Uniunea Europeană. Marjele de subcotare s-au situat între 6,0 % și 11,6 %.
- (235) Pentru a clarifica respectivul calcul, la cererea părților care au formulat observații, comparația exactă a avut loc între EMP la punctul de colmatare a filtrului la temperaturi scăzute (denumit în continuare „CFPP”) + 13 din Indonezia și EMP la CFPP + 10 din industria Uniunii ⁽³²⁾. EMP vândut la CFPP + 10 nu a fost amestecat pentru a obține acel CFPP, ci a fost adăugat în biomotorină un aditiv care costă mai puțin de 1 euro pe MT, și anume doar aproximativ 0,1 % din costul de producție. Comisia nu consideră că este necesară o ajustare pentru acest aditiv, deoarece ajustarea nu ar avea niciun impact asupra calculelor.
- (236) În urma comunicării constatrilor provizorii, Wilmar a formulat observații privind faptul că, în considerentul 287 din regulamentul provizoriu, Comisia ar trebui să ofere explicații suplimentare referitoare la modul în care a luat în considerare sistemul german specific de „dublă contabilizare”.
- (237) Pentru a clarifica metodologia, Germania a pus în aplicare obiective obligatorii de emisii de gaze cu efect de seră care trebuie să fie îndeplinite de către societățile petroliere. Prin urmare, tranzacțiile cu niveluri scăzute de emisii de CO₂ atrag o majorare a prețului. Tranzacțiile de vânzare pentru piața din Germania au fost identificate prin utilizarea indicatorului „2” în NCP, după caz (emisii mai mici de 9g/MJ), astfel încât Comisia să poată compara aceste tranzacții cu importurile echivalente din Indonezia în alte state membre unde este instituit un sistem de dublă contabilizare.
- (238) Comisia a observat că, astfel cum se menționează în considerentul 288 din regulamentul provizoriu, importurile din Indonezia fără certificat RED au fost comparate cu vânzările industriei Uniunii cu certificat RED. În urma comunicării constatrilor provizorii, producătorul-exportator Wilmar și GI au afirmat că biomotorina fără certificat RED este mai ieftină decât cea cu certificat RED și au solicitat o ajustare.
- (239) Comisia a observat că aceste părți nu au contestat faptul că acest produs este identic cu EMP vândut cu certificat RED și nu au furnizat niciun element de probă privind faptul că acest produs nu este în concurență directă cu EMP produs de industria Uniunii. Prin urmare, Comisia a considerat că nu este necesară o ajustare pentru diferența de preț, în special deoarece, în perioada de anchetă, nu au fost prezentate elemente de probă concludente privind o astfel de diferență de preț.

⁽³²⁾ NCP P101P și P102P.

- (240) Așadar, Comisia a considerat în continuare că această metodă indică în mod exact subcotarea cauzată de tipul de biomotorină importat din Indonezia. În orice caz, marja de subcotare stabilită pentru produsele fără certificat RED depășește în mod semnificativ diferența de preț pretinsă de Wilmar. Prin urmare, chiar dacă ajustarea pretinsă de Wilmar ar fi fost acordată, impactul unei astfel de ajustări ar fi moderat și ar fi rămas în continuare o subcotare semnificativă a importurilor din Indonezia.
- (241) În urma comunicării constatărilor finale, GI și Wilmar au solicitat o ajustare pentru a ține cont de diferența de preț dintre biomotorina CFPP10 și CFPP13.
- (242) Comisia nu a constatat nicio astfel de diferență de preț și nici GI sau Wilmar nu au furnizat vreo dovadă privind diferențe de preț. Comisia a constatat că biomotorina era cotate pe piețe drept EMR pur, FAME0 și EMP pur. Cotațiile pentru EMP pur nu menționau CFPP efectivă a produsului, ci doar EMP, ceea ce susține argumentul Comisiei potrivit căruia întregul EMP este vândut la prețuri similare, indiferent de valoarea exactă a CFPP. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (243) În urma comunicării constatărilor finale, Comisia a primit o nouă solicitare de la Wilmar și GI în vederea ajustării prețurilor pentru a compara importurile de EMP fără certificat RED cu producția de EMP cu certificat RED din Uniune.
- (244) Comisia și-a reiterat poziția potrivit căreia o astfel de ajustare nu este necesară și a respins solicitarea. Există cantități mari de EMP fără certificat RED importate în Uniune din Indonezia în perioada de anchetă, iar acest EMP este util pentru amestecare cu motorină minerală doar dacă are atașat un certificat RED. Wilmar nu a furnizat niciun element de probă care să ateste că EMP importat fără certificat RED nu a intrat în concurență cu producția de EMP cu certificat RED din Uniune.

4.3.3. Metoda 2 – Compararea importurilor de EMP cu vânzările de EMP produs în UE și, de asemenea, cu biomotorina produsă în UE la CFPP0 (FAME0)

- (245) A doua metodă prezentată în considerentele 296 și 297 din regulamentul provizoriu a extins cantitatea de biomotorină produsă în Uniune care a fost comparată cu importurile din Indonezia, incluzând în comparație vânzările de biomotorină FAME0 ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.
- (246) Pentru a compara vânzările de FAME0 la nivelul Uniunii cu importurile naționale de EMP din Indonezia, prețul vânzărilor de FAME0 la nivelul Uniunii a fost ajustat și, ca urmare, redus la nivelul prețului vânzărilor de EMP la nivelul Uniunii pentru a lua în considerare valoarea de piață a diferențelor de proprietăți fizice.
- (247) Pentru a clarifica acest calcul, la cererea părților care au formulat observații, prețul reducerii de mai sus s-a situat între 100 EUR și 130 EUR pe tonă metrică. De asemenea, pentru a clarifica acest calcul, 55 % din volumul total al vânzărilor industriei Uniunii acoperite de această comparație include atât EMP, cât și FAME0⁽³³⁾.
- (248) Marja de subcotare națională stabilită prin această metodă a fost de 7,4 %.
- (249) Comisia a considerat că acest calcul constituie o estimare rezonabilă a efectului pe care importurile indoneziene îl au asupra prețului FAME0.
- (250) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator Wilmar a contestat această comparație, citând concluziile procedurii OMC de soluționare a litigiului *Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia (European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia)*⁽³⁴⁾, în cadrul căruia Comisia a efectuat o ajustare similară. Grupul a declarat la punctul 7.157:

„Chiar dacă atât EMP din Indonezia, cât și biomotorina CFPP0 în amestec ar putea concura pentru vânzări către companiile care amestecă biomotorină cu motorină minerală, acest aspect nu abordează totuși faptul că autoritățile UE nu au explicat dacă comparația dintre vânzările de EMP și de biomotorină CFPP0 în amestec au fost efectuate la un nivel de comparație adecvat, având în vedere că EMP este un factor de producție în raport cu amestecurile, inclusiv cu biomotorina CFPP0.”

⁽³³⁾ Restul de 45 % din vânzările industriei Uniunii au un CFPP diferit de +10 și 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R Uniunea Europeană – Măsuri antidumping instituite asupra biomotorinei din Indonezia (*European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*).

- (251) Comisia observă că piața Uniunii s-a schimbat de la ancheta inițială privind importurile din Indonezia. Grupul a remarcat că, la momentul respectiv, „EMP poate fi utilizat doar în amestec și este, de fapt, o componentă a diferitelor amestecuri vândute utilizatorilor finali pe piața UE” ⁽³⁵⁾.
- (252) În ancheta inițială împotriva Indoneziei, Comisia a constatat că industria Uniunii nu putea produce EMP din uleiul de palmier importat, întrucât prețul EMP era, de fapt, mai mic decât cel al uleiului de palmier. Prin urmare, industria Uniunii a achiziționat EMP pur din Indonezia și l-a amestecat cu producția proprie de alte biomotorine înainte de revânzare ⁽³⁶⁾.
- (253) Cu toate acestea, în cadrul anchetei curente, Comisia a constatat că EMP fabricat în Uniune a fost vândut direct companiilor petroliere și, prin urmare, dinamica pieței s-a modificat în această privință.
- (254) Comisia nu contestă faptul că EMP este importat, de asemenea, în Uniune pentru a fi amestecat cu alte biomotorine în scopul de a obține, de exemplu, FAME0. Cu toate acestea, cantitatea de EMP importată este determinată de prețul acestor importuri, precum și de proprietățile lor fizice și, prin urmare, prețul EMP importat exercită o presiune și asupra prețurilor amestecurilor. EMP este unul dintre cele mai ieftine tipuri de biomotorină care pot fi utilizate în amestecuri precum FAME0 și FAME+5, care sunt adecvate pentru utilizare într-o parte semnificativă a pieței Uniunii pe tot parcursul anului. Astfel, importurile de EMP concurează direct cu alte tipuri de biomotorină produse în UE, care, în absența acestui produs, ar fi amestecate în cantități mai mari pentru a se obține același rezultat al amestecării.
- (255) În urma comunicării constatărilor finale, GI a respins această metodă de calcul, afirmând că abordează doar un segment al pieței Uniunii și nu include toate tipurile de produse vândute de industria Uniunii. Comisia nu a fost de acord cu acest punct de vedere, întrucât calculul solicitat de GI, care ar include toate tipurile de produs vândute de industria Uniunii, este detaliat mai jos drept cea de a treia metodă.

4.3.4. *Metoda 3 – Compararea tuturor importurilor de biomotorină din Indonezia cu toate vânzările de biomotorină la nivelul Uniunii fără nicio ajustare a prețului*

- (256) A treia metodă prevăzută în considerentele 298 și 299 din regulamentul provizoriu a comparat importurile de biomotorină din Indonezia la nivel național cu toate vânzările de biomotorină ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Marja de subcotare la nivel național stabilită prin această metodă a fost de 17,1 % ⁽³⁷⁾.
- (257) Comisia a considerat că acest calcul, care compară importurile la nivel național de produs în cauză din Indonezia cu vânzările de produs similar pe piața Uniunii de la producătorii din Uniune incluși în eșantion, arată că, chiar și atunci când se compară toate tipurile de produse, există o subcotare semnificativă din Indonezia. Acest lucru este confirmat, de asemenea, pe baza datelor disponibile și este menționat în considerentul 284 din regulamentul provizoriu.
- (258) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a menționat o inconsecvență între volumele de vânzări comunicate pentru metodele 2 și 3 și cota de 55 % din totalul vânzărilor industriei Uniunii acoperite de metoda 2.
- (259) Comisia observă această diferență la comunicarea constatărilor finale, și anume faptul că totalul pentru metoda 2 nu reprezintă 55 % din totalul pentru metoda 3, astfel cum s-a raportat în considerentul 296 al regulamentulului provizoriu.
- (260) Comisia a clarificat că acest lucru a fost determinat de utilizarea unor surse diferite pentru a calcula subcotarea de către cele trei metode, care au fost descrise în considerentele 292-299 ale regulamentulului provizoriu.
- (261) Metoda 1 a utilizat listele de vânzări tranzacție-cu-tranzacție ale producătorilor-exportatori din Indonezia pentru a calcula un preț unitar pe tonă metrică pentru fiecare NCP și apoi a comparat acest preț unitar pe tonă metrică utilizând listele de vânzare tranzacție-cu-tranzacție ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

⁽³⁵⁾ Raportul grupului special, UE – biomotorină (Indonezia), punctul 7.156.

⁽³⁶⁾ JO L 141, 28.5.2013, p. 19, considerentele 133-135.

⁽³⁷⁾ Se observă faptul că considerentul 298 din regulamentul provizoriu a conținut o eroare de redactare și a menționat o marjă de subcotare de 17,5 %.

- (262) Metoda 2 a preluat aceleași liste tranzacție-cu-tranzacție din metoda 1 pentru producătorii-exportatori din Indonezia și apoi a adăugat vânzările de FAME0 din listele producătorilor din Uniune incluși în eșantion.
- (263) Metoda 3 a făcut însă calculul prin compararea listelor tranzacție-cu-tranzacție din metoda 1 pentru producătorii-exportatori din Indonezia cu prețul unitar al industriei din Uniune inclusă în eșantion, astfel cum a fost raportat în răspunsurile la chestionar ale acestei industrii, iar nu cu listele de tranzacții ale acesteia. S-a procedat astfel pentru a se asigura faptul că, pentru metoda 3, acoperirea totală nu a inclus cantitatea achiziționată și apoi revândută de producătorii din Uniune.
- (264) Prin urmare, totalurile pentru metodele 1 și 2 nu sunt direct comparabile cu totalul pentru metoda 3, deoarece sursele sunt diferite.
- (265) Nicio parte interesată nu a propus o altă metodă de calcul al subcotării dintre importurile indoneziene și vânzările industriei Uniunii și nicio parte interesată nu a prezentat calcule care să nu indice nicio subcotare în perioada de anchetă.
- (266) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a declarat că „singurul mod corect de a calcula subcotarea prețurilor este de a compara fiecare tip de produs în mod individual, efectuând ajustări pentru diferențele de caracteristici fizice care afectează prețurile [...] și abordând totodată complexitățile comparabilității prețurilor identificate de grupul special al OMC.”
- (267) Comisia a luat act de sugestia prezentată de Wilmar în ceea ce privește calcularea subcotării prețurilor, folosind toate vânzările industriei din Uniune, astfel cum s-a menționat mai sus. Cu toate acestea, având în vedere că societatea în cauză nu a prezentat niciun fel de sugestie sau estimare cu privire la valoarea ajustărilor pentru diferențele de caracteristici fizice, nici vreo sugestie cu privire la modul în care ar trebui abordate complexitățile comparabilității prețurilor, astfel cum au fost identificate în hotărârea grupului OMC, nu a fost posibilă nicio acțiune suplimentară pe baza sugestiei în cauză.
- (268) Comisia a efectuat mai multe comparații de prețuri pentru a surprinde toate configurațiile posibile ale tipurilor de produse, asigurând comparabilitatea deplină în cea mai mare măsură posibilă. De asemenea, Comisia a explicat că situația pieței în perioada de anchetă a fost diferită de situația examinată de grupul special al OMC (în prezent, producătorii din Uniune efectuează vânzări directe de EMP). De asemenea, Comisia a examinat interacțiunea și relația concurențială dintre importurile de EMP din Indonezia și vânzările din Uniune și a concluzionat că EMP, fiind unul dintre cele mai ieftine tipuri de biomotorină, este capabil să exercite o presiune asupra prețurilor vânzărilor din Uniune.
- (269) În urma comunicării constatărilor finale, GI a descris acest calcul ca fiind comparația între EMP din Indonezia la CFPP13 cu FAME0 și EMR produse în Uniune la CFPP-14 și a afirmat că, fără ajustări pentru caracteristicile fizice (mai exact, CFPP), această comparație este practic lipsită de sens.
- (270) Comisia a remarcat că acest calcul reprezintă comparația între EMP din Indonezia la CFPP13 și totalul vânzărilor producției proprii a industriei UE, care include, de asemenea, EMP. În ceea ce privește eventualele ajustări, nu a fost prezentată nicio solicitare argumentată și cuantificată pentru o astfel de ajustare.
- (271) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a concluzionat că, în conformitate cu oricare dintre cele trei metode de calcul examinate, importurile din Indonezia în cursul perioadei de anchetă au subcotat în mod semnificativ vânzările industriei Uniunii.

4.3.5. Costurile ulterioare importului

- (272) Producătorul-exportator Wilmar a indicat că nivelul ajustării utilizate de Comisie pentru costurile ulterioare importului de 8,50 EUR pe tonă metrică, stabilit în ancheta antidumping precedentă, a fost prea scăzut și a prezentat documente menite să sprijine o cifră ajustată de 14,50 EUR pe tonă metrică.
- (273) Datele prezentate s-au referit la o expediție care a sosit după perioada de anchetă și majoritatea costurilor au fost legate de depozitarea după import, care nu ar trebui să facă parte din costurile de import. Comisia nu a considerat că aceste date constituie o bază mai fiabilă decât cifra stabilită anterior provenită de la un importator neafiliat și, prin urmare, nu a acceptat ajustarea.

- (274) Comerciantul de biomotorină Gunvor a întrebat dacă datele sale au fost utilizate pentru a determina costurile de import utilizate în calculul subcotării. Costurile prezentate de Gunvor în răspunsul său la chestionar au inclus o cifră combinată pentru costurile de import (care sunt utilizate în calculul subcotării) și costurile ulterioare importului (care sunt suportate între import și revânzare și nu sunt luate în considerare în calculul subcotării).
- (275) În cursul anchetei la fața locului, Gunvor a furnizat cifre revizuite utilizând baze diferite, în timp ce cifrele finale furnizate de Gunvor s-au bazat pe estimări și nu au fost verificabile. În consecință, Comisia a decis să utilizeze costurile de import utilizate în anchetă și care rezultă din taxele antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului, care au fost utilizate, de asemenea, în ancheta anterioară privind importurile din Argentina ⁽³⁸⁾. Comisia a considerat că aceste costuri sunt mai fiabile decât cele furnizate de Gunvor.
- (276) Deoarece inflația din zona euro a fost foarte scăzută din 2012 (în total, aproximativ 6 % în perioada 2012-2018), Comisia a considerat că este adecvat să utilizeze aceste costuri de import fără ajustare la inflație. În orice caz, orice ajustare în acest sens nu ar avea niciun impact asupra marjelor finale de subcotare.
- (277) În lipsa oricăror altor observații cu privire la importurile din Indonezia, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 279-301 din regulamentul provizoriu.

4.4. Situația economică a industriei Uniunii

4.4.1. Observații cu caracter general

- (278) În lipsa observațiilor, Comisia a confirmat considerentele 302-308 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. Indicatorii macroeconomici

4.4.2.1. Capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (279) În urma comunicării constatărilor, GI și Wilmar au formulat observații privind capacitatea de producție a industriei Uniunii, observând creșterea producției și a capacității în perioada examinată, însă nu au contestat nivelul sau tendința indicatorilor. Ei au susținut că aceste creșteri au arătat că biomotorina din Indonezia nu a afectat industria Uniunii.
- (280) Aceste argumente sunt abordate în secțiunea 6, Legătura de cauzalitate, în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu.
- (281) În lipsa oricăror altor observații privind producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție, Comisia a confirmat concluziile enunțate în considerentele 309-313 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (282) În urma comunicării constatărilor, GI a observat că cota de piață a industriei Uniunii din 2015 a fost urmarea faptului că industria a fost „aproape un monopol absolut, fără liberă concurență”.
- (283) Comisia a observat că, având în vedere că industria Uniunii este formată din peste 100 de societăți care concurează între ele, aceasta nu poate să constituie un monopol. Pe parcursul anchetei nu a fost furnizat niciun element de probă privind un comportament monopolist al industriei Uniunii.
- (284) Atât exportatorul Wilmar, cât și GI au afirmat că considerentul 317 din regulamentul provizoriu este incorect, deoarece nu a luat în considerare, în același timp, importurile de biomotorină din Argentina în UE.

⁽³⁸⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/244 al Comisiei din 11 februarie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Argentina (JO L 40, 12.2.2019, p. 1).

- (285) Aceste importuri sunt luate în considerare în secțiunea 6, Legătura de cauzalitate, în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu.
- (286) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a susținut că scăderea cotei de piață a industriei Uniunii după 2015 nu a fost un indicator al prejudiciului „în măsura în care industria Uniunii a ocupat un monopol virtual” pe piața Uniunii. De asemenea, Wilmar a menționat situația specială creată de taxele antidumping impuse ca urmare a anchetei inițiale.
- (287) Domeniul de aplicare al anchetei este limitat la perioada examinată, care este definită în avizul de deschidere. De asemenea, impactul eliminării taxelor antidumping este recunoscut în considerentul 317 din regulamentul provizoriu. În consecință, Comisia a respins această afirmație.
- (288) În urma comunicării constatărilor finale, GI a susținut din nou că Comisia nu a răspuns afirmațiilor sale cu privire la efectul negativ al importurilor de biomotorină din Argentina asupra rezultatelor industriei Uniunii.
- (289) În acest sens, Comisia a făcut trimitere la secțiunea 6.2.1 din regulamentul provizoriu și la secțiunea 6.2.1 din prezentul regulament, unde se discută efectul importurilor din Argentina asupra industriei Uniunii.
- (290) În lipsa oricăror altor observații privind volumul de vânzări și cota de piață, Comisia a confirmat concluziile enunțate în considerentele 314-317 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.3. Creșterea economică

- (291) După comunicarea constatărilor, producătorul-exportator Wilmar a observat că performanța industriei Uniunii începând din 2015 ar trebui să fie examinată ținând seama de „eventuala sa poziție de monopol”. Astfel cum se descrie în considerentul 283, nu a fost furnizat niciun element de probă privind o situație de monopol.
- (292) În absența altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentul 318 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (293) GI a formulat observații privind tendințele în creștere prezentate în tabelul 10 din regulamentul provizoriu, însă nu a contestat nivelurile sau tendințele în sine. GI a susținut că aceste tendințe în creștere nu prezintă semne de prejudiciu important pentru industria Uniunii.
- (294) Având în vedere că respectiva cauză se bazează pe riscul de producere a unui prejudiciu, aceste observații au fost respinse.
- (295) În lipsa altor observații privind ocuparea forței de muncă și productivitatea, Comisia a confirmat concluziile enunțate în considerentele 319 și 320 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.5. Importanța valorii subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii și redresarea în urma practicilor de subvenționare sau de dumping anterioare

- (296) În observațiile sale ulterioare comunicării constatărilor, producătorul-exportator Wilmar a observat că Comisia nu a evaluat efectul importurilor de biomotorină subvenționate din Argentina în această secțiune. Comisia a observat, din nou, că analiza importurilor din Argentina este prezentată în secțiunea „Legătura de cauzalitate”, în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu.
- (297) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 321 și 324 din regulamentul provizoriu.

4.4.3. Indicatori microeconomici

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

- (298) După comunicarea constatărilor provizorii, GI a făcut trimitere la o tendință a prețurilor de vânzare unitare și a costului unitar de producție, observând că ambii indicatori au crescut cu aproape 10 % în perioada examinată. GI și producătorul-exportator Wilmar au observat o legătură între costul de producție și prețul de vânzare, pe care Comisia nu o contestă.

- (299) Producătorul-exportator Wilmar a remarcat observația Comisiei din considerentul 328 din regulamentul provizoriu potrivit căreia biomotorina este o marfă și subcotarea prețurilor de 10 % ar avea o presiune semnificativă în sensul scăderii prețurilor. Wilmar nu este de acord, afirmând că această observație este în contradicție cu propria afirmație a Comisiei potrivit căreia există limitări ale utilizării EMP din cauza nivelului său CFPP.
- (300) Comisia nu a considerat că există vreo contradicție între cele două afirmații. Wilmar nu menționează dacă a fost atinsă limita privind utilizarea EMP în perioada de anchetă. Chiar dacă această presupusă limită ar fi fost atinsă, faptul că EMP poate fi utilizat singur sau într-un amestec pentru a reduce prețul unui astfel de amestec înseamnă că acesta are, în mod inevitabil, un efect asupra prețurilor. Comisia a remarcat acest efect al amestecului în considerentul 290 din regulamentul provizoriu.
- (301) Wilmar a observat, de asemenea, că Comisia a constatat în mod greșit o legătură între presiunea asupra prețurilor cauzată de importurile de EMP și rentabilitatea industriei Uniunii în considerentul 329 din regulamentul provizoriu, și a făcut trimitere la situația industriei Uniunii din perioada cuprinsă între 2012-2013 și septembrie 2017 pentru această afirmație.
- (302) În această privință, Comisia a observat că concluzia din considerentul 329 din regulamentul provizoriu a fost formulată ținând seama de datele din perioada examinată, care este stabilită la începutul anchetei fără trimitere la niciun factor exterior. Wilmar nu contestă ca atare corelația stabilită între creșterea costurilor de producție și marja de profit nesatisfăcătoare din cauza presiunii asupra prețurilor exercitate de importurile în cauză. Prin urmare, acest argument a fost respins.
- (303) În plus, Wilmar a indicat diferențe mari în ceea ce privește rentabilitatea, fluxul de lichidități și randamentul investițiilor pentru diferiți producători din Uniune incluși în eșantion, ceea ce subliniază faptul că există alți factori decât presiunea asupra prețurilor exercitată de producătorii de biomotorină din Indonezia care afectează profiturile și situația financiară a producătorilor din Uniune.
- (304) Comisia a considerat că toți producătorii incluși în eșantion vor prezenta tendințe individuale, însă efectul anomaliilor individuale este redus prin stabilirea constatărilor pe baza eșantionului în ansamblu. Prin urmare, acest argument a fost respins.
- (305) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar și-a expus din nou argumentele de mai sus, fără a furniza dovezi noi în sprijinul acestora. Prin urmare, afirmațiile acestei părți au fost, din nou, respinse.
- (306) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 325-329 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.2. Costuri cu forța de muncă

- (307) În lipsa oricăror observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 330 și 331 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.3. Stocuri

- (308) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a făcut trimitere la tendința stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion, însă fără să conteste constatarea Comisei din considerentul 333 din regulamentul provizoriu.
- (309) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 332 și 333 din regulamentul provizoriu.

4.4.3.4. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a atrage capital

- (310) În urma instituirii măsurilor provizorii, GI a observat rentabilitatea industriei Uniunii în perioada examinată și, prin urmare, randamentul investițiilor. GI a formulat observații privind tendința rentabilității Industriei Uniunii față de volumele importurilor din Indonezia, spunând că rentabilitatea negativă din 2015 nu poate fi atribuită importurilor de biomotorină din Indonezia, deoarece acestea au fost neglijabile în acel an.

- (311) Acest aspect a fost abordat în secțiunea 6, Legătura de cauzalitate, din regulamentul provizoriu, în considerentele 361-365. Într-adevăr, rentabilitatea ușor negativă din 2015 nu a fost atribuită importurilor de biomotorină din Indonezia în regulamentul provizoriu.
- (312) Producătorul-exportator Wilmar a formulat observații potrivit cărora afirmația din considerentul 329 din regulamentul provizoriu (și anume, că industria Uniunii nu și-a putut îmbunătăți marja de profit nesatisfăcătoare din cauza presiunii asupra prețurilor exercitate de importurile subvenționate) este nefondată.
- (313) Wilmar a indicat faptul că situația financiară a industriei Uniunii nu a fost una bună atunci când industria biomotorinei din UE a fost protejată prin anularea taxelor pentru biomotorină din 2012-2013 până cel puțin în septembrie 2017 și, prin urmare, lipsa îmbunătățirii situației sale financiare poate fi explicată numai prin deficiențele care există în cadrul industriei.
- (314) Comisia a observat că, în urma creșterii bruște a importurilor subvenționate de biomotorină din Indonezia după anularea taxelor antidumping existente din martie 2018, industria Uniunii nu a putut să își îmbunătățească marja de profit nesatisfăcătoare, care s-a situat cu mult sub profitul vizat pe o piață în creștere. Prin urmare, acest lucru confirmă constatarea provizorie a Comisiei.
- (315) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator Wilmar și-a reiterat observațiile din etapa provizorie, astfel cum au fost abordate mai sus. De asemenea, acest producător-exportator a susținut că profiturile reduse nu puteau fi asociate cu importurile, având în vedere „monopolul virtual” al industriei Uniunii la începutul perioadei examinate.
- (316) Acest argument este nefondat, întrucât industria Uniunii era formată din peste 200 de societăți aflate în concurență una cu cealaltă pe piața de biomotorină a Uniunii și nu există nicio dovadă că ar exista vreun fel de coluziune între producătorii din Uniune.
- (317) În lipsa oricăror altor observații cu privire la rentabilitate, fluxul de lichidități, investiții, randamentul investițiilor și capacitatea de mobilizare a capitalului, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 334-340 din regulamentul provizoriu.

4.4.4. Concluzie privind prejudiciul

- (318) În urma instituirii măsurilor provizorii, GI a concluzionat că, pe baza indicatorilor din regulamentul provizoriu, industria Uniunii se afla „într-o situație stabilă”.
- (319) Comisia nu a fost de acord, observând că o industrie a cărei rentabilitate rămâne sub 1 % din cifra de afaceri și care pierde aproape 15 puncte procentuale din cota de piață și nu poate să beneficieze de o creștere a pieței cu 33 % nu este stabilă.
- (320) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale referitoare la prejudiciu enunțate în considerentele 341-346 din regulamentul provizoriu.

4.5. Indicatorii economici după perioada de anchetă

- (321) Pentru a examina în continuare starea industriei Uniunii în contextul formulării constatărilor privind riscul de producere a unui prejudiciu, Comisia a trimis întrebări suplimentare producătorilor din Uniune incluși în eșantion și a primit răspunsuri de la aceștia pentru datele pentru perioada octombrie 2018-iunie 2019 („perioada ulterioară PA”). Datele de mai jos, pentru perioada ulterioară PA, cum ar fi indicatorii microeconomici, sunt prezentate ca o medie ponderată a celor trei producători din Uniune incluși în eșantion.
- (322) Pentru perioada ulterioară PA, în cazul anumitor indicatori macroeconomici precum capacitatea, gradul de utilizare a capacității de producție, producția și vânzările, informațiile au putut fi analizate doar pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion, din cauza limitărilor temporale ale anchetei. Prin urmare, cifrele pentru perioada de anchetă nu sunt direct comparabile cu cele pentru perioada ulterioară PA. Este adevărat, de asemenea, că Comisia compară cele 12 luni ale perioadei de anchetă cu cele 9 luni ale perioadei ulterioare PA, însă, în acest stadiu al anchetei, datele pentru cele 12 luni ulterioare PA nu sunt încă disponibile.

- (323) Cifrele permit, totuși, o analiză a evoluției situației producătorilor din Uniune incluși în eșantion după perioada de anchetă și cifrele sunt indexate între ele în mod anualizat.
- (324) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a solicitat din nou Comisiei să colecteze 12 luni de date ulterioare PA (din octombrie 2018 până în septembrie 2019) și, de asemenea, a solicitat Comisiei să colecteze date de la toți producătorii din Uniune. Cu toate acestea, colectarea acestor informații suplimentare nu a fost posibilă în timpul disponibil. În consecință, solicitarea a fost respinsă.
- (325) Costurile de producție, de vânzare și costurile unitare, precum și prețurile de vânzare unitare ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat după cum urmează

Tabelul 2

Industria Uniunii în cursul perioadei de anchetă și după aceasta

	Perioada de anchetă	Octombrie 2018-iunie 2019
Producția totală (tone)	2 510 356	1 824 599
<i>Indice (anualizat) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Volumul vânzărilor pe piața Uniunii (tone)	2 524 646	1 871 962
<i>Indice (anualizat)</i>	100	99
Costul unitar de producție (EUR/tonă)	791	760
<i>Indice</i>	100	96
Preț unitar de vânzare mediu în Uniune pe piața totală (EUR/tonă)	794	790
<i>Indice</i>	100	100
Rata de utilizare a capacității	82 %	80 %

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (326) Producția ulterioară PA a cunoscut o ușoară scădere față de perioada de anchetă, în timp ce vânzările pe piața Uniunii au rămas mai degrabă constante.
- (327) Costul unitar de producție pentru societățile incluse în eșantion a cunoscut o ușoară scădere după PA, în timp ce prețul de vânzare unitar a rămas stabil.
- (328) Profitul societăților incluse în eșantion a fost calculat utilizând datele din chestionarul pentru perioada ulterioară PA, care indică un profit mediu al societăților incluse în eșantion de 3,8 % pentru cele nouă luni de după PA. Societățile incluse în eșantion au furnizat date lunare privind costurile și prețurile, pe care Comisia le-a agregat apoi în media pe trimestru și le prezintă în tabelul 3 de mai jos.
- (329) Totuși, atunci când acest profit este analizat pe trimestre, apare o tendință diferită:

Tabelul 3

Profiturile în perioada ulterioară PA

	T4 2018	T1 2019	T2 2019	Total în perioada ulterioară PA
Profitul producătorilor din Uniune incluși în eșantion	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

⁽³⁹⁾ Datele privind producția și volumul vânzărilor pentru perioada de 9 luni ulterioară anchetei (octombrie 2018-iunie 2019) înregistrate în acest tabel au fost extrapolate la o bază anuală prin înmulțirea cu un factor de 12/9 pentru a obține cifrele comparabile ale indicelui anualizat.

- (330) Prin urmare, tabelele 2 și 3 arată că, în perioada ulterioară PA, Comisia a observat o modificare relativ mică în comparație cu perioada de anchetă, exceptând nivelul profitului producătorilor incluși în eșantion, care a crescut de la 0,8 % pentru perioada de anchetă la 3,8 % în perioada ulterioară PA. Creșterea profitului în perioada ulterioară PA este determinată de T4 2018.
- (331) Profiturile mai mari din iarna 2018-2019 au fost excepționale. Acestea au fost înregistrate de o societate inclusă în eșantion care a putut să profite de o situație incertă a transporturilor din regiunea sa. Deficitul temporar de aprovizionare cauzat de această situație a permis societății în cauză să își majoreze prețurile și, prin urmare, profiturile în această perioadă, ceea ce a afectat T4 2018 și o parte din T1 2019 ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Cu toate acestea, profiturile celorlalte societăți incluse în eșantion au rămas semnificativ mai mici decât profitul vizat, în toate trimestrele din perioada ulterioară PA. În T2 2019, după ce situația de incertitudine a transporturilor s-a rezolvat, profiturile producătorilor din Uniune incluși în eșantion au ajuns la o pierdere de 5 %.
- (333) GI a susținut că rentabilitatea negativă din T2 2019 a fost urmarea evenimentelor extraordinare produse în cadrul Saipol în trimestrul respectiv. Totuși, deși acest producător din Uniune a avut într-adevăr o problemă excepțională în cursul perioadei ulterioare PA, această problemă a afectat T1 2019, și nu T2 2019. Prin urmare, se consideră că scăderea rentabilității este determinată de volumele substanțiale de importuri subvenționate care intră pe piața Uniunii la prețuri foarte mici.
- (334) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a afirmat că, în opinia sa, rezumatele cu caracter neconfidențial din chestionarele din perioada ulterioară PA nu sunt suficiente pentru a permite părților interesate să răspundă la concluziile Comisiei.
- (335) Cu toate acestea, toate răspunsurile la chestionar au fost însoțite de versiuni deschise semnificative. În cazurile în care datele nu au putut fi sintetizate la nivel de societate, Comisia a agregat datele și le-a publicat în comunicarea constatărilor finale și în tabelele 2 și 3 de mai sus.
- (336) Pentru o mai mare transparență, Comisia a identificat informații relevante neconfidențiale care indică faptul că prețurile EMR au atins niveluri record din cauza cotelor scăzute ale Rinului din iarna 2018-2019 și a adăugat aceste informații la dosarul deschis.
- (337) GI a răspuns la aceste informații și a susținut că profiturile excepționale din iarna 2018-2019 au fost determinate și de cererea crescută de EMR în Uniune pe timp de iarnă, datorită caracteristicilor fizice ale acestui produs și scăderii costurilor de producție ale industriei Uniunii în perioada ulterioară PA.
- (338) De asemenea, GI a susținut în continuare că prețul unitar de vânzare a rămas stabil și chiar a scăzut în perioada ulterioară PA, ceea ce indică faptul că creșterea prețului nu a fost excepțională.
- (339) GI a afirmat, de asemenea, că problemele de aprovizionare cu materii prime din iarna 2018-2019 ar fi putut avea un impact asupra valorilor rentabilității industriei UE în T2 2019.
- (340) Argumentele GI au fost respinse, întrucât se bazează pe supoziții și nu au făcut trimitere la articolul pe care Comisia îl inclusese în dosarul deschis pentru a ajuta părțile cu privire la situația excepțională din iarna 2018-2019.
- (341) Prin urmare, Comisia a concluzionat că, în perioada ulterioară PA, situația economică a industriei Uniunii a continuat să se deterioreze.

5. RISCUL DE PRODUCERE A UNUI PREJUDICIU

5.1. Natura subvențiilor respective

- (342) În urma instituirii măsurilor provizorii, producătorul-exportator Wilmar a formulat observații privind faptul că Comisia nu a stabilit o legătură între subvențiile constatate și subcotarea prețurilor și reducerea prețurilor.

⁽⁴⁰⁾ Spre exemplu, a se vedea articolul de presă despre AGQM din 14 noiembrie 2018: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (site consultat ultima dată la 22 octombrie 2019).

- (343) Comisia nu a fost de acord. Există o legătură clară între disponibilitatea UPB la prețuri mici și subcotarea prețurilor constatată în perioada de anchetă, deoarece membrii industriei Uniunii, fiind nevoiți să își achiziționeze UPB de pe piața mondială, plătesc mult mai mult pentru materiile lor prime și, prin urmare, nu se pot alinia la prețurile biomotorinei subvenționate din Indonezia. Continuarea acestui program, împreună cu celelalte două programe de subvenții identificate în cadrul prezentei anchete, pot menține exporturile de biomotorină din Indonezia la un nivel de preț care afectează industria Uniunii.
- (344) Apoi, Wilmar a formulat observații privind considerentul 350 din regulamentul provizoriu, reiterând că există o limită naturală pentru importurile de EMP în Uniune și, prin urmare, Comisia nu poate să afirme că importurile vor crește.
- (345) Având în vedere că Wilmar nu a explicat ce înseamnă respectiva „limită naturală”, această afirmație nu a putut fi testată și, prin urmare, este respinsă. În opinia Comisiei, nu există impedimente (altele decât cererea pieței, care face obiectul normelor în materie de concurență loială) în calea importurilor de biomotorină din Indonezia în UE.
- (346) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar și-a reiterat observațiile prezentate în etapa provizorie cu privire la legătura dintre subvențiile identificate și riscul de producere a unui prejudiciu. Cu toate acestea, nu s-au prezentat argumente noi și, prin urmare, afirmațiile acestui producător-exportator au fost respinse din nou.
- (347) Wilmar a menționat, de asemenea, că Masol, cel mai mare producător de EMP din Uniune, este afiliat producătorului de biomotorină Grupul Musim Mas din Indonezia și a ridicat o întrebare despre prețul la care Masol se aprovizionează cu ulei de palmier din Indonezia.
- (348) Comisia nu a formulat observații cu privire la activitatea comercială confidențială a societăților individuale din Uniune sau din altă parte. Cu toate acestea, Comisia a stabilit că Masol se aprovizionează cu ulei de palmier în condiții pe deplin concurențiale. Prin urmare, relația dintre Grupul Musim Mas și Masol nu a influențat analiza prejudiciului.
- (349) În urma comunicării constatărilor finale, GI a argumentat din nou că OPPF nu era un program de subvenții și că impunerea la export pentru UPB fusese redusă la zero.
- (350) Comisia a luat act de concluziile din secțiunea 3 referitoare la subvenții, care confirmă în mod clar contrariul.
- (351) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 349 și 350 din regulamentul provizoriu.

5.2. O rată de creștere semnificativă a importurilor subvenționate

- (352) În urma instituirii măsurilor provizorii, GI a observat că Comisia ar trebui să ia în considerare evoluția din perioada ulterioară PA a importurilor de biomotorină din Indonezia.
- (353) Comisia a analizat importurile din Indonezia de la sfârșitul perioadei de anchetă până la sfârșitul lunii iunie 2019 (așadar, din T4 2018 până în T2 2019):

Tabelul 4

Importurile din Indonezia în cursul PA și după aceasta

	PA	2018 T4	2019 T1	2019 T2
Importurile totale de biomotorină (tone metrice) din Indonezia	516 068	139 091	234 677	207 310

Sursă: baza de date Surveillance II.

- (354) Comisia a observat că, deși perioada de anchetă acoperă patru trimestre, din 2017 T4 până în 2018 T3, importuri semnificative au avut loc numai în ultimele două trimestre. Cu titlu de referință, cele patru trimestre ale perioadei de anchetă sunt reproduse aici:

Tabelul 5

Importurile din Indonezia în cursul PA

	2017 T4	2018 T1	2018 T2	2018 T3
Importurile totale de biomotorină (tone metrice) din Indonezia	0	25 275	227 114	263 678

Sursă: baza de date Surveillance II.

- (355) Datele arată că importurile din Indonezia au continuat după sfârșitul perioadei de anchetă și în cantități semnificative. Totuși, nivelul ridicat din 2018 de 263 678 tone metrice pe trimestru în T3 nu poate fi comparat cu T3 2019, deoarece importurile din acest trimestru sunt afectate de instituirea taxelor provizorii. De asemenea, primele trei trimestre de după perioada de anchetă nu sunt comparabile în mod direct cu ultimele trei trimestre din perioada de anchetă, având în vedere diferențele sezoniere; așadar, datele din perioada ulterioară PA nu sunt concludente cu privire la posibilitatea de a preconiza o creștere substanțială a importurilor în viitor.
- (356) În urma comunicării constatărilor finale, GI a menționat că, atunci când se compară T2 2019 cu T2 2018, se constată că importurile din Indonezia au scăzut cu 9 % și, prin urmare, acest lucru ar trebui să demonstreze că nu se preconizează o creștere substanțială a importurilor.
- (357) Comisia a respins această afirmație, deoarece diferența de 9 % echivalează cu 20 000 tone metrice sau un transport de biomotorină. Prin urmare, diferența dintre cele două trimestre poate fi explicată prin includerea aceluiași transport într-un trimestru sau în altul. De asemenea, dovezile referitoare la un singur trimestru nu contrazic identificarea de către Comisie a unor date neconcludente cu privire la aspectul dacă ar trebui să se preconizeze o creștere substanțială a importurilor în viitor.
- (358) De asemenea, GI și producătorul-exportator Wilmar au solicitat Comisiei să ia în considerare termenul „substanțiale” atunci când face trimitere la cantitatea importurilor de biomotorină din Argentina, având în vedere că cea mai mare parte a creșterii importurilor în general a provenit din Argentina. Comisia a făcut trimitere deja la impactul importurilor din Argentina în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu, pe care nici GI, nici Wilmar nu îl contestă. Efectul importurilor din Argentina face parte din evaluarea legăturii de cauzalitate și nu pune sub semnul întrebării creșterea substanțială a importurilor din Indonezia.
- (359) Producătorul-exportator Wilmar a solicitat Comisiei să ia în considerare termenul „substanțiale” atunci când face trimitere la importurile din Indonezia prealabile perioadei examinate. Nu este o practică a Comisiei să își extindă analiza dincolo de perioada examinată și acest argument a fost respins. În orice caz, astfel cum s-a observat anterior, importurile din Indonezia par să fi atins volume similare cu cele observate deja în contextul anchetei antidumping din 2013.
- (360) Apoi, atât Wilmar, cât și GI au observat dispozițiile Directivei RED II, care vor limita în viitor importurile în UE de EMP care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor. Comisia a observat că această limită începe să aibă efect de la sfârșitul anului 2023 ⁽⁴¹⁾. Având în vedere că efectul acestei directive nu poate fi prevăzut și că EMP poate fi importat în continuare în UE conform acestei directive în condițiile prevăzute în directivă, acest argument a fost respins, de asemenea, deoarece nu afectează analiza actuală a riscului de producere a unui prejudiciu pe care importurile din Indonezia îl prezintă pentru industria Uniunii în viitorul apropiat.
- (361) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar și-a reiterat observațiile de mai sus cu privire la probabilitatea creșterii importurilor din Indonezia și a solicitat din nou Comisiei să extindă perioada examinată până înainte de anul 2013.
- (362) Comisia a respins aceste observații, în special cererea de extindere artificială a perioadei examinate pentru a ține seama de perioadele anterioare impunerii de taxe antidumping, ceea ce ar contraveni practicii Comisiei. Astfel, Comisia a considerat oportun în acest caz să își concentreze analiza asupra perioadei examinate plus evoluțiile din perioada ulterioară PA.

⁽⁴¹⁾ Articolul 26 alineatul (2) din Directiva (UE) 2018/2001.

- (363) În urma comunicării constatărilor finale, GI a menționat că unele țări par să restricționeze accesul pe piață al biocombustibililor pe bază de ulei de palmier și a dat ca exemple specifice Norvegia și Franța.
- (364) Comisia observă că Norvegia nu este membră a Uniunii Europene și, prin urmare, legislația sa nu are niciun impact asupra pieței de biomotorină din UE. Comisia a observat totuși că guvernul norvegian pare să fi impus aceleași criterii de sustenabilitate (riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor) care sunt în vigoare în UE ⁽⁴²⁾. Comisia nu vede nicio legătură între legislația în vigoare în Norvegia și exporturile din Indonezia către UE.
- (365) GI a făcut trimitere în mod specific și la un regulament adoptat în Franța, „care va interzice utilizarea uleiului de palmier în biocombustibili începând cu 31 decembrie 2019” ⁽⁴³⁾.
- (366) Analiza acestei legi pare să demonstreze că guvernul francez va elimina scutirile de impozit pentru uleiul de palmier de la 1 ianuarie 2020 și, prin urmare, uleiul de palmier nu va fi considerat biocombustibil în Franța decât dacă provine dintr-o plantație cu riscuri scăzute din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Comisia a observat că legea nu intră în vigoare până în 2020. Acesta este începutul perioadei prevăzute de Directiva RED II, în care importurile la nivelul UE de biomotorină cu riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, cum ar fi EMP, vor fi blocate la nivelul anului 2019.
- (368) De asemenea, Comisia a menționat că, întrucât această lege intră în vigoare doar la 1 ianuarie 2020 și doar în Franța, aceasta nu are niciun efect asupra cantității de EMP consumate în Uniune în 2019 și, având în vedere că nivelul anului 2019 devine plafonul pentru 2020, legea franceză nu va avea niciun efect asupra cantității de EMP importate la nivelul Uniunii care se încadrează în obligația de amestec pentru anii următori.
- (369) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 351 și 352 din regulamentul provizoriu.

5.3. Capacitatea suficientă și liber disponibilă și capacitatea de absorbție a țărilor terțe

- (370) În urma instituirii măsurilor provizorii, GI a formulat observații privind faptul că Comisia nu a furnizat date specifice pentru a demonstra capacitatea potențială a Statelor Unite ale Americii (denumite în continuare „SUA”) de a absorbi exporturi suplimentare din Indonezia, care a fost prezentată în considerentele 355 și 356 din regulamentul provizoriu.
- (371) Având în vedere nivelul ridicat al măsurilor în vigoare în SUA, Comisia a considerat că nu este plauzibil ca SUA să absoarbă exporturi din Indonezia în viitorul apropiat.
- (372) De asemenea, Comisia a observat că cel mai recent raport US GAIN din Jakarta ⁽⁴⁵⁾ a analizat statisticile indoneziene privind exporturile și a arătat că exporturile de biomotorină către SUA au încetat în noiembrie 2016 și nu au reînceput.
- (373) În răspunsul său la setul de întrebări (pentru perioada ulterioară PA) care i-a fost transmis, CEB a observat că s-a preconizat o creștere a capacității în Indonezia de la 11,5 miliarde de litri la 13 miliarde de litri până în 2021, conform celui mai recent raport US GAIN din Jakarta.
- (374) Apoi, GI a observat, de asemenea, că Indonezia trece de la obligația B20 la obligația B30, adică trece de la amestecul a 20 % biomotorină cu motorină minerală la amestecul 30 % biomotorină și că acest lucru va determina creșterea cererii interne. Aceeași problemă a fost ridicată, de asemenea, de producătorul-exportator Wilmar.
- (375) În observațiile sale la comunicarea CEB privind datele pentru perioada ulterioară PA, GI a observat că punerea în aplicare a obligației B30 va absorbi toată capacitatea de producție de biomotorină din Indonezia.

⁽⁴²⁾ De exemplu, a se vedea <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (site consultat ultima dată la 21 octombrie 2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (site consultat ultima dată la 21 octombrie 2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (site consultat ultima dată la 21 octombrie 2019).

⁽⁴⁵⁾ Raportul anual US GAIN din Jakarta, Indonezia, privind combustibilii, 8.9.2019.

- (376) Comisia a observat ambiția guvernului Indoneziei de a crește obligația de la B20 la B30, dar a remarcat, de asemenea, observațiile CEB din 29 aprilie 2019 care arată că operatorii indonezieni s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește distribuția, disponibilitatea infrastructurii de depozitare și de amestec la punerea în aplicare a obligației B20 și că creșterea obligației are scopul de a reduce importurile de motorină minerală, și nu de a reduce exporturile de biomotorină pe alte piețe, cum ar fi în UE.
- (377) În plus, Comisia a remarcat observațiile CEB din lista B de întrebări ulterioare PA, prezentate la 6 septembrie 2019, potrivit cărora, deși numărul de puncte de amestec este redus și dimensiunea acestora este crescută, se preconizează că punerea în aplicare a obligației B30 va necesita timp. Anumite sectoare (de exemplu, sectorul minier) solicită amânarea punerii în aplicare a obligației B30, pot fi necesare adaptări tehnice pentru ca vehiculele să funcționeze cu combustibil B30 și, în sectorul non-OSP, utilajele care fac obiectul standardului ASTM pot fi scoase din garanție dacă utilizează combustibil B30.
- (378) Prin urmare, Comisia nu consideră că trecerea de la obligația B20 la obligația B30 va limita în mod semnificativ cantitatea de biomotorină exportată din Indonezia în UE în viitorul apropiat, în special având în vedere capacitățile neutilizate extrem de semnificative ale industriei biomotorinei din Indonezia, estimate în raportul US GAIN la 30 % pentru 2019.
- (379) În urma comunicării constatărilor finale, GI a afirmat că Comisia nu a răspuns integral argumentului său, acela că punerea în aplicare a mandatului B30 reprezintă un angajament al GI, fiind programate să înceapă teste complete în noiembrie 2019. În plus, GI susține că Comisia a reluat pur și simplu argumentele CEB.
- (380) De asemenea, producătorul-exportator Wilmar a solicitat Comisiei să analizeze din nou efectul mandatului B30 asupra viitoarei capacități neutilizate a sectorului biomotorinei din Indonezia.
- (381) Comisia a luat act de observațiile suplimentare ale GI și Wilmar și a analizat chestiunea mandatului B30 cu atenție.
- (382) Cu toate acestea, cel mai recent raport US GAIN din Jakarta confirmă îndoielile CEB cu privire la aspectul dacă mandatul B30 poate fi realizat în termenul invocat de GI. Raportul GAIN menționează că mandatul B20, care stabilea o valoare-țintă obligatorie deja pentru 2016, va fi îndeplinit probabil pentru prima dată doar în 2019, adică la trei ani după termenul stabilit.
- (383) Având în vedere că creșterea medie a ratelor de amestecare este cuprinsă între 2,5 ⁽⁴⁶⁾ și 3,2 ⁽⁴⁷⁾ puncte procentuale pe an, o creștere de la 19,9 % la 30 % într-un singur an pare extrem de ambițioasă.
- (384) Prin urmare, Comisia a concluzionat că este puțin probabil ca un mandat B30 să fie realizat în viitorul apropiat și să afecteze semnificativ capacitatea neutilizată din Indonezia în viitorul apropiat.
- (385) În considerentul 357 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că nu există alte piețe semnificative disponibile pentru producătorii indonezieni, având în vedere nivelul ridicat, prohibitiv al taxelor aplicabile importurilor în SUA.
- (386) Drept răspuns, Wilmar a observat că există exporturi către China, iar Wilmar consideră că China are capacitatea de a absorbi exporturi de EMP din Indonezia în viitor.
- (387) Comisia a observat că nu există nicio obligație de amestec în vigoare în China și, prin urmare, vânzările nu sunt efectuate pe termen lung. În răspunsul său la chestionarul ulterior PA, CEB a furnizat date care arată că China importă EMP numai în mod oportunist, atunci când acesta este mai ieftin decât motorina minerală. Aceasta nu poate fi considerată o alternativă viabilă pe termen lung pentru exporturile din Indonezia la creșterea constantă a cererii de biomotorină de pe piața Uniunii din cauza obligației de amestec.

⁽⁴⁶⁾ Media în perioada 2011-2019.

⁽⁴⁷⁾ Media în perioada 2016-2019.

- (388) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a reiterat că, în ceea ce privește exportul de EMP și, de asemenea, de ulei de palmier din Indonezia în China, China era o „piață de export confirmată și stabilă pentru biomotorina din Indonezia”.
- (389) Wilmar a remarcat totuși că China importă biomotorină din ulei de palmier „datorită prețului scăzut”. Aceasta a fost concluzia Comisiei în etapa provizorie, potrivit căreia importurile din Indonezia în China au loc numai atunci când EMP este mai ieftin decât motorina minerală și, prin urmare, exporturile către China se bazează pe existența subvenției deja constatate.
- (390) Dat fiind faptul că China nu are obligații în vigoare pentru amestecul biomotorinei cu motorina minerală, Comisia nu a avut la dispoziție dovezi care să confirme afirmația Wilmar potrivit căreia China este o piață de export confirmată și stabilă pentru biomotorina din Indonezia.
- (391) În perioada ulterioară PA, China a reprezentat doar aproximativ 27 % din exporturile din Indonezia, în timp ce Uniunea a reprezentat aproximativ 71 %. Așadar, în pofida vânzărilor oportuniste de biomotorină din Indonezia către China, Uniunea rămâne în continuare cea mai importantă piață de export pentru producătorii indonezieni.
- (392) În urma comunicării constatărilor finale, GI a remarcat, de asemenea, că China importă cantități mari de ulei de palmier din Indonezia și că se preconizează creșterea importurilor de ulei de palmier, ceea ce va reduce cantitatea de ulei de palmier disponibil în Indonezia pentru transformare în biomotorină.
- (393) Comisia a observat că, prin urmare, GI se așteaptă ca cererea crescută de ulei de palmier în China să fie acoperită prin devierea uleiului de palmier existent dinspre producția de biomotorină spre vânzările la export. Nu s-a furnizat nicio dovadă care să confirme că exporturile de ulei de palmier ar conduce la un deficit al ofertei de ulei de palmier pentru producătorii de biomotorină din Indonezia. Comisia s-ar aștepta ca reacția pieței din Indonezia la creșterea cererii de ulei de palmier să constea în creșterea ofertei, mai degrabă decât în devierea ofertei existente dinspre activități industriale cum ar fi producția de biomotorină.
- (394) De asemenea, Comisia a analizat exporturile de ulei de palmier în China, folosind rapoartele US GAIN din Jakarta pentru anul 2019. Se pare că exporturile în China au crescut, dar înlocuiesc exporturile către India, unde taxele de import pentru uleiul de palmier sunt ridicate.
- (395) Prin urmare, Comisia a considerat că nu există nicio dovadă a creșterii pe termen lung a cererii de biomotorină exportată din Indonezia în China și nicio dovadă că cererea crescută de ulei de palmier din China ar provoca un deficit al ofertei de ulei de palmier destinat producerii de biomotorină pentru export în Uniunea Europeană.
- (396) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 353-357 din regulamentul provizoriu.

5.4. Nivelul de prețuri al importurilor subvenționate

- (397) În urma instituirii măsurilor provizorii, Wilmar a afirmat că o constatare privind subcotarea prețurilor nu poate să sprijine o constatare privind riscul de producere a unui prejudiciu, deoarece subcotarea prețurilor este diferită de reducerea și blocarea prețurilor.
- (398) Comisia nu a fost de acord. Constatările privind subcotarea semnificativă sunt formulate în contextul unei stări extrem de delicate a industriei Uniunii, deși aceasta nu este încă afectată semnificativ de subcotarea observată. Această subcotare, în cazul în care va continua, prezintă riscul de producere a unui prejudiciu important pentru industria Uniunii.
- (399) În orice caz, Comisia a stabilit, de asemenea, reducerea prețurilor în considerentul 328 din regulamentul provizoriu, concluzionând că, din cauza presiunii asupra prețurilor, exercitată de importurile indoneziene subvenționate, industria Uniunii nu a putut beneficia de scăderea costurilor în cursul perioadei de anchetă, deoarece a fost nevoită să transfere în totalitate această scădere a costurilor către clienții săi pentru a evita o pierdere și mai mare a cotei de piață.
- (400) În acest context, Comisia observă că exporturile de biomotorină din Indonezia în China au avut loc la același preț pe tonă metrică precum exporturile în UE din 2018 și din prima jumătate a anului 2019.
- (401) Acest lucru arată, de asemenea, situația dificilă a industriei Uniunii și riscul actual pe care îl prezintă importurile în cauză.

- (402) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a declarat din nou că o constatare a subcotării prețurilor nu poate susține constatarea riscului de producere a unui prejudiciu. Comisia răspunde din nou afirmând că subcotarea constatată reprezintă un risc pentru ca industria Uniunii să sufere un prejudiciu important.
- (403) Prin urmare, Comisia a respins această afirmație și și-a menținut constatările enunțate în considerentul 358 din regulamentul provizoriu.

5.5. Nivelul stocurilor

- (404) În lipsa oricăror observații, Comisia a confirmat concluziile sale referitoare la prejudiciu enunțate în considerentul 359 din regulamentul provizoriu.

5.6. Concluzie

- (405) Prin urmare, Comisia a concluzionat că, în cursul perioadei de anchetă, importurile din Indonezia au constituit un risc de producere a unui prejudiciu important pentru industria Uniunii și Comisia a confirmat concluziile sale referitoare la riscul de producere a unui prejudiciu important enunțate în considerentul 360 din regulamentul provizoriu.

6. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

6.1. Efectele importurilor subvenționate din Indonezia

- (406) În regulamentul provizoriu, Comisia a concluzionat provizoriu că importurile subvenționate din Indonezia generează un risc de producere a unui prejudiciu important pentru industria Uniunii.
- (407) Comisia a concluzionat că creșterea importurilor în cursul perioadei de anchetă și subcotarea și reducerea prețurilor din industria Uniunii de către importurile subvenționate au determinat o pierdere de cote de piață pentru industria Uniunii, în ciuda creșterii producției și a capacității și au împiedicat industria Uniunii să beneficieze de o situație de altfel favorabilă de pe piață.
- (408) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI și Wilmar au observat că producția și capacitatea industriei Uniunii au crescut în perioada examinată, împreună cu cantitățile absolute ale vânzărilor. De asemenea, GI și Wilmar au observat că, pe măsură ce importurile din Indonezia au crescut, a crescut și rentabilitatea industriei Uniunii.
- (409) Comisia nu a fost de acord cu aceste observații, în special cu privire la profiturile industriei Uniunii, care au rămas într-un interval de -1 % până la 1 % pe tot parcursul perioadei examinate. Prin urmare, modificarea rentabilității din perioada examinată nu este semnificativă.
- (410) În ceea ce privește producția și capacitatea industriei Uniunii, deși acestea au crescut în termeni absoluți în perioada examinată, industria Uniunii nu a putut să profite pe deplin de creșterea consumului, importurile din Indonezia luând din cota de piață a industriei Uniunii.
- (411) Producătorul-exportator din Indonezia, Wilmar, a observat că, în considerentul 346 din regulamentul provizoriu, Comisia a concluzionat în mod provizoriu că nu au existat elemente concludente privind existența unui prejudiciu important. Apoi, Wilmar a afirmat că acest lucru este în contradicție cu considerentul 363 din regulamentul provizoriu, în care Comisia a concluzionat că importurile subvenționate din Indonezia au avut un impact negativ asupra industriei Uniunii.
- (412) Atunci când a analizat riscul de producere a unui prejudiciu, Comisia a considerat că nu există nicio contradicție între lipsa prejudiciului important pentru industria Uniunii și, totuși, un impact negativ clar asupra industriei Uniunii.
- (413) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar și-a reiterat afirmațiile prezentate în considerentele 408 și 411, pe care Comisia le respinge din nou.
- (414) GI a formulat, de asemenea, observații cu privire la acest aspect după comunicarea constatărilor finale. Acesta a reiterat că nu constată nicio legătură de cauzalitate între importurile din Indonezia și rezultatele industriei Uniunii. Comisia a luat act de reiterarea punctului de vedere al GI, dar a considerat totuși că analiza anterioară a arătat că importurile din Indonezia reprezintă un risc de producere a unui prejudiciu pentru industria Uniunii în absența măsurilor.

- (415) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentul 365 din regulamentul provizoriu.

6.2. Alți factori cunoscuți

6.2.1. Importurile din Argentina

- (416) În urma comunicării constatărilor provizorii, atât GI, cât și Wilmar au formulat observații cu privire la efectul importurilor subvenționate de biomotorină din Argentina asupra industriei Uniunii. Aceste observații au sugerat că respectiva cauză a riscului de producere a unui prejudiciu pentru industria Uniunii a fost constituită exclusiv de importurile din Argentina.
- (417) Astfel cum Comisia a stabilit deja în considerentele 368-370 din regulamentul provizoriu, aceste importuri au făcut parte dintr-un risc de producere a unui prejudiciu pentru industria Uniunii în perioada de anchetă, motiv pentru care Comisia a instituit măsuri pentru aceste importuri în februarie 2019 și a acceptat angajamentele în materie de preț.
- (418) Totuși, faptul că importurile din Argentina au constituit un risc de producere a unui prejudiciu în perioada examinată nu înseamnă că importurile din Indonezia nu au constituit, de asemenea, un risc de producere a unui prejudiciu, în special după ce au intrat în vigoare măsurile împotriva importurilor din Argentina. De fapt, atunci când se examinează riscul de producere a unui prejudiciu important în viitorul apropiat, deoarece există deja măsuri împotriva importurilor de biomotorină din Argentina, aceste importuri nu se mai pot număra printre riscurile la adresa industriei Uniunii.
- (419) Prin urmare, Comisia a separat și a diferențiat efectele pe care importurile din Argentina le pot avea asupra industriei Uniunii de efectele importurilor din Indonezia, în contextul efectuării analizei privind riscul de producere a unui prejudiciu important ⁽⁴⁸⁾.
- (420) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar și-a reiterat observațiile prezentate în etapa provizorie cu privire la importurile din Argentina, numind răspunsul Comisiei „superficial”. Comisia nu a fost de acord, menționând că efectele importurilor din Argentina sunt abordate în secțiunea 6.2.1 din regulamentul provizoriu.

6.2.2. Importurile din alte țări terțe

- (421) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a afirmat că importurile din China ar putea constitui un factor semnificativ în orice viitoare apreciere a cauzei prejudiciului pentru industria Uniunii și a observat atât creșterea de 25 % a cantității importurilor din China din 2017 până în perioada de anchetă, cât și faptul că, din 2016 până în perioada de anchetă, prețul importurilor din China a fost mai mic decât prețurile industriei Uniunii.
- (422) GI a indicat, de asemenea, faptul că, deși prețurile importurilor din China sunt mai mari decât cele ale importurilor din Indonezia, acest lucru nu înseamnă că ele nu pot avea un impact negativ asupra industriei Uniunii.
- (423) De asemenea, GI a observat că biomotorina din China utilizează alte materii prime (ulei de gătit uzat) decât biomotorina din Indonezia. Biomotorina pe bază de ulei de gătit uzat prezintă reduceri mari ale emisiilor de gaze cu efect de seră și este supusă sistemului de dublă contabilizare stabilit în Directiva privind energia din surse regenerabile. Prin urmare, aceasta pare a fi o opțiune preferabilă pentru importul în UE.
- (424) Comisia a observat existența importurilor din China în perioada de anchetă și a examinat cantitatea și prețul acestora în considerentul 372 din regulamentul provizoriu, remarcând că importurile din China au fost în cantități mai mici decât cele din Indonezia și că prețul importurilor din China a fost mai mare decât al celor din Indonezia.
- (425) Comisia a observat că prețul din Uniune constituie un amestec de diverse tipuri de biomotorină vândute pe teritoriul Uniunii, inclusiv vânzări cu sau fără o primă de dublă contabilizare. De asemenea, importurile din China sunt, într-adevăr, importuri de un tip de biomotorină (obținută din ulei de gătit uzat) care atrage o primă de dublă contabilizare.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea Raportul grupului special, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite tipuri de hârtie crețată din Indonezia (*Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*), WT/DS491/R, adoptat la 22 ianuarie 2018, punctele 7.204-7.212.

- (426) Totuși, în ceea ce privește volumul, importurile din China sunt mai mici decât cele din Indonezia (cu o cotă de piață de 1,7 %, spre deosebire de 3,3 % pentru cele din Indonezia) și importurile din China, spre deosebire de importurile din Indonezia, sunt supuse, de asemenea, taxei vamale convenționale de 6,5 %.
- (427) Comisia nu a primit niciun element de probă privind faptul că aceste importuri au sau este probabil să aibă un impact negativ asupra industriei Uniunii și nicio afirmație privind prejudiciul cauzat de importurile din China. Este important de subliniat din nou faptul că prețurile biomotorinei din China sunt mai mari decât prețurile biomotorinei din Indonezia. În orice caz, chiar dacă importurile din China ar afecta în mod negativ industria Uniunii, aceste efecte nu sunt de așa natură încât să atenueze legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate din Indonezia și riscul constatat de producere a unui prejudiciu. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

6.2.3. Importurile din țări terțe după perioada de anchetă

- (428) În observațiile sale formulate după comunicarea constatărilor provizorii, Wilmar a efectuat o analiză a importurilor de biomotorină în UE din țări terțe după sfârșitul perioadei de anchetă și a observat că importurile din China au crescut și că importurile din Malaysia au crescut în mod semnificativ la prețuri în scădere foarte rapidă. De asemenea, Wilmar a observat că prețurile de import din China și Malaysia erau mai mici decât prețul de vânzare al industriei Uniunii.
- (429) În opinia Wilmar, aceste importuri slăbesc și rup legătura de cauzalitate privind riscul de producere a unui prejudiciu stabilită în regulamentul provizoriu.
- (430) Importurile din țări terțe în perioada octombrie 2018-iunie 2019 au fost după cum urmează. Cota de piață estimată pentru perioada de 9 luni se bazează pe consumul din perioada de anchetă.

Tabelul 6

Importuri din țări terțe octombrie 2018-iunie 2019

	Volumul importurilor (tone)	Cota de piață estimată (%)	Prețul mediu (EUR)
Argentina	667 678	5,7	673
Indonezia	581 086	5,0	655
Malaysia	405 482	3,5	727
China	203 961	1,7	796

Sursă: baza de date Surveillance 2.

- (431) Importurile din Argentina au fost supuse măsurilor compensatorii în ultima parte a perioadei ulterioare PA. Deși cantitățile au fost ușor mai mari decât cele ale importurilor din Indonezia, prețurile importurilor din Argentina au depășit, de asemenea, prețurile importurilor din Indonezia, în ciuda faptului că au fost supuse unei taxe vamale convenționale de 6,5 %. Prin urmare, nu se poate considera că acestea au stabilit prețurile în această perioadă. De asemenea, astfel cum s-a indicat mai sus, deoarece există deja măsuri împotriva importurilor de biomotorină din Argentina, aceste importuri nu se mai pot număra printre riscurile la adresa industriei Uniunii.
- (432) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a argumentat din nou că Comisia ar trebui să țină seama de importurile din Argentina, având în vedere că prețul biomotorinei argentinienne în perioada ulterioară PA a fost mai mic decât cel al industriei Uniunii.
- (433) Comisia a reiterat faptul că prețul importurilor din Argentina a crescut după februarie 2019, când au intrat în vigoare măsurile asupra importurilor din Argentina, și, prin urmare, compararea prețurilor trebuie să țină seama de faptul că există un angajament în materie de preț în vigoare.
- (434) Comisia a observat că prețurile importurilor din China au crescut între perioada de anchetă și perioada ulterioară PA. În perioada ulterioară PA, acestea au depășit, de asemenea, prețul mediu aplicat de industria Uniunii, în ciuda faptului că au fost supuse unei taxe vamale convenționale de 6,5 %. În plus, cota lor de piață s-a stabilizat după perioada de anchetă.

- (435) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a menționat din nou importurile din China și a făcut un calcul pentru a compara prețul franco vămuit al biomotorinei din China în 2018 (826 EUR pe tonă metrică) cu prețul mediu de vânzare al industriei Uniunii în perioada de anchetă (794 EUR pe tonă metrică).
- (436) Întrucât calculele acestui producător-exportator au arătat că prețul de import din China a depășit prețul mediu al industriei Uniunii și că acest lucru este de așteptat, având în vedere că biomotorina din China ar atrage o primă de dublă contabilizare, Comisia a acceptat că calculul nu indică nicio presiune asupra prețului din partea Chinei.
- (437) Deși cantitatea importurilor din Malaysia a crescut și prețul lor a scăzut după PA, cantitățile au rămas sub cele ale importurilor din Indonezia, iar prețurile au rămas mai mari, în ciuda faptului că au fost supuse unei taxe vamale convenționale de 6,5 %. Prin urmare, nu se poate considera nici că acestea au stabilit prețurile în această perioadă.
- (438) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a remarcat din nou creșterea cantității și scăderea prețului importurilor din Malaysia. Comisia a reiterat că prețurile din Malaysia sunt mai mari decât cele din Indonezia și fac obiectul unei taxe vamale convenționale.
- (439) Statisticile privind importurile arată că, deși există importuri semnificative de biomotorină din Malaysia și China în perioada ulterioară PA, Comisia și-a menținut opinia că nici cantitatea și nici prețul acestora nu este de așa natură încât să atenuze legătura de cauzalitate constatată între riscul de producere a unui prejudiciu important și importurile din Indonezia.
- (440) În urma comunicării constatărilor finale, GI a remarcat că prețurile importurilor din tabelul 6 nu sunt comparabile în mod direct, deoarece biomotorina din Argentina este EMS pur, cea din Indonezia EMP pur, iar în China biomotorina este obținută din ulei de gătit uzat („UCOME”).
- (441) GI a menționat că, pentru a calcula subcotarea prețurilor, Comisia a efectuat o ajustare a prețului biomotorinei FAMEO (EMS din Argentina) pentru a o compara cu EMP (biomotorina din Indonezia).
- (442) GI a prezentat date bazate pe aceeași metodologie, care arată că prețul de import comparabil din Argentina în perioada de anchetă a fost mai mic decât prețul de import din Indonezia, iar prețul de import comparabil din China în perioada de anchetă a fost aliniat cu prețul de import din Indonezia.
- (443) Cu toate acestea, calculul GI a supraevaluat magnitudinea ajustării cu 30 % și nu a luat în considerare taxa vamală convențională aplicabilă importurilor din Argentina și China – dar care nu se aplică importurilor din Indonezia.
- (444) Atunci când se aplică în mod corect ajustarea și se reflectă în mod corect taxa vamală convențională, situația este cu totul diferită. Prețul de import comparabil din China depășește în mod semnificativ prețul de import din Indonezia, iar diferența de preț dintre importurile din Argentina și importurile din Indonezia se reduce considerabil.
- (445) Regulamentul provizoriu a recunoscut deja că importurile din Argentina au fost într-o oarecare măsură responsabile pentru evoluția negativă a unor indicatori de prejudiciu ai industriei Uniunii, inclusiv faptul că prețul mediu de import din Argentina – chiar și în termeni absoluți – a fost mai mic în perioada de anchetă decât prețul de import din Indonezia.
- (446) Prețurile din Argentina în perioada ulterioară PA nu reflectă în totalitate impunerea măsurilor împotriva acestora, deoarece măsurile au fost impuse doar în februarie 2019, adică la mijlocul perioadei ulterioare PA.
- (447) Prin urmare, compararea prețurilor prezentată de GI nu atenuază legătura de cauzalitate dintre importurile din Indonezia și riscul de producere a unui prejudiciu important. Faptul că este posibil ca și alți factori să fi contribuit la „vulnerabilizarea” industriei interne – adică la creșterea susceptibilității acesteia la un prejudiciu viitor – nu exclude constatarea unei legături de cauzalitate între importurile în cauză și un risc de producere, în viitor, a unui prejudiciu pentru industria internă ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ A se vedea Raportul grupului special, cauza SUA – Taxe antidumping și compensatorii pentru anumite tipuri de hârtie crețată din Indonezia (*Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*), WT/DS491/R, adoptat la 22 ianuarie 2018, punctul 7.233.

6.2.4. Rezultatele la export ale industriei Uniunii

(448) Comisia nu a primit observații privind exporturile industriei Uniunii.

6.2.5. Prețul materiilor prime

(449) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a formulat observații cu privire la situația financiară a industriei Uniunii și la o legătură între aceasta și prețul uleiului de rapiță din Uniune. GI a afirmat că prețurile rapiței au fost ridicate pe tot parcursul perioadei examinate și că aceasta a fost principala explicație pentru faptul că industria Uniunii nu a înregistrat profituri mari în această perioadă.

(450) Comerciantul de biomotorină Gunvor a observat, de asemenea, că rapița este o materie primă costisitoare pentru biomotorină și că aceasta a fost o cauză probabilă a situației financiare a industriei Uniunii.

(451) Comisia a observat că producătorii de biomotorină din Uniune incluși în eșantion au utilizat o gamă de materii prime ⁽⁵⁰⁾ pentru a satisface cererea la nivelul întregii Uniuni și în toate sezoanele. Prin urmare, Comisia nu a considerat că există o corelație directă între prețurile rapiței și profiturile industriei Uniunii pentru motivul că rapița este doar una dintre materiile prime utilizate de industria Uniunii pentru a aproviziona piața Uniunii.

(452) Comisia a remarcat observațiile sale la considerentul 327 din regulamentul provizoriu potrivit cărora costul unitar de producție al industriei Uniunii a urmat tendința prețurilor în perioada examinată.

(453) Totuși, Comisia a observat, de asemenea, că, în iarna 2018-2019, prețul biomotorinei pe bază de ulei de rapiță (denumită în continuare „EMR”) din Uniune a crescut rapid, în timp ce prețul uleiului de rapiță în sine a rămas stabil. Prin urmare, nu există nicio legătură constantă între prețul uleiului de rapiță și prețul EMR de pe piața Uniunii.

(454) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a contestat acest argument, afirmând că acest lucru nu se reflectă în tabelul 2 și nici în altă parte a documentului de comunicare a constatărilor finale. În special, o astfel de creștere a prețului de vânzare al EMR ar trebui să aibă un impact asupra prețului mediu de vânzare al industriei Uniunii, care a rămas stabil, deoarece se presupune că EMR ar fi tipul de biomotorină produs cel mai frecvent în Uniune.

(455) Cu toate acestea, astfel cum se menționează în considerentul 296 din regulamentul provizoriu, FAME0 este cel mai frecvent tip de biomotorină vândut de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Prin urmare, prețul mediu de vânzare este determinat de FAME0, precum și de cantitățile substanțiale de EMP și de alte amestecuri vândute de către producătorii din Uniune incluși în eșantion, pe lângă prețul EMR. Într-adevăr, creșterea prețurilor la EMR se reflectă pe deplin în valorile rentabilității, în special pentru T4 2018. Aceasta se reflectă, de asemenea, într-o anumită măsură în prețul mediu de vânzare, care a rămas stabil, în pofida presiunii asupra prețurilor exercitată de cantitățile semnificative de importuri subvenționate.

(456) În urma comunicării constatărilor finale, GI și-a reiterat argumentul potrivit căruia prețurile ridicate la rapiță din Uniune s-au datorat lipsei de rentabilitate din perioada examinată. Comisia a respins acest argument pentru motivele enunțate în considerentul 445.

(457) Astfel, Comisia a concluzionat că prețurile materiilor prime utilizate de industria Uniunii nu atenuează legătura de cauzalitate.

6.2.6. Concurența internă din UE și diferențele de performanță între producătorii din Uniune incluși în eșantion

(458) În urma comunicării constatărilor finale, Wilmar a solicitat Comisiei să ia în considerare concurența internă între producătorii din Uniune. Cu toate acestea, această afirmație nu a fost justificată. De asemenea, Wilmar a susținut că performanța unui anumit producător care se reflectă în datele microeconomice poate denatura rezultatele generale ale eșantionului.

(459) Reprezentativitatea eșantionului în ceea ce privește producția din Uniune, menționată în considerentul 265 din regulamentul provizoriu, și în ceea ce privește volumul vânzărilor a rămas practic neschimbată pe parcursul perioadei examinate.

(460) Prin urmare, Comisia a concluzionat că producătorii din Uniune incluși în eșantion sunt reprezentativi pentru întreaga industrie a Uniunii și că datele lor microeconomice sunt reprezentative pentru industria Uniunii în ansamblu. În plus, Comisia a remarcat că analiza situației industriei Uniunii se efectuează întotdeauna pentru întreaga industrie a Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

⁽⁵⁰⁾ Comisia nu are informații precise privind defalcarea exactă a materiilor prime utilizate de industria Uniunii.

6.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (461) Comisia a confirmat concluziile sale privind legătura de cauzalitate enunțate în considerentele 377-380 din regulamentul provizoriu.

7. INTERESUL UNIUNII

7.1. Interesul industriei Uniunii

- (462) În lipsa observațiilor, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 382-384 din regulamentul provizoriu.

7.2. Interesul importatorilor neafiliați

- (463) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a observat că măsurile vor afecta importatorii care au propriile lor instalații de amestec pentru biomotorină sau puncte de distribuție de biomotorină.
- (464) Având în vedere importurile combinate substanțiale de biomotorină din Malaysia, China și Argentina, pentru care nu există măsuri sau cu privire la care există un angajament în materie de preț în vigoare, Comisia nu a fost de acord cu această concluzie.
- (465) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentul 388 din regulamentul provizoriu.

7.3. Interesul utilizatorilor

- (466) În urma comunicării constatărilor provizorii, GI a afirmat că instituirea măsurilor asupra importurilor din Indonezia ar crea un monopol pentru industria Uniunii pe piața Uniunii. Acest lucru ar determina creșterea prețurilor biomotorinei pentru utilizatori.
- (467) Comisia a respins aceste afirmații. În primul rând, o industrie a Uniunii formată din atât de multe societăți concurente nu deține nici pe departe un monopol. În al doilea rând, importurile din Argentina, China și Malaysia nu sunt afectate de măsurile împotriva Indoneziei. În ultimul rând, chiar și cu măsurile în vigoare, Uniunea primește în continuare importuri semnificative de biomotorină din Argentina în cadrul angajamentului.
- (468) GI afirmă că importurile de biomotorină accesibile ca preț în cantități suficiente sunt deosebit de importante pentru Uniune. Comisia nu este de acord cu această afirmație, dar a observat că, deoarece conținutul de biomotorină la pompă nu depășește, în mod normal, 10 %, efectul negativ al creșterii prețului biomotorinei este transferat doar parțial către consumator și, prin urmare, este nesemnificativ.
- (469) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor finale, Wilmar susține că regulamentul provizoriu nu a luat în considerare impactul măsurilor asupra producătorilor de combustibil diesel.
- (470) Producătorii de combustibil diesel sunt utilizatorii de biomotorină, deoarece achiziționează biomotorina înainte de a vinde un amestec de biomotorină și motorină minerală la pompă, astfel cum se menționează în considerentul 462. Întrucât niciun utilizator nu a cooperat la prezenta anchetă ⁽⁵¹⁾, aceasta înseamnă, de asemenea, că niciun producător de combustibil diesel nu a cooperat la prezenta anchetă.
- (471) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentul 391 din regulamentul provizoriu.

7.4. Efectele de denaturare a schimburilor comerciale produse de subvenții și stabilirea unei concurențe efective

- (472) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentul 393 din regulamentul provizoriu.

7.5. Concluzie privind interesul Uniunii

- (473) Rezumând, niciunul dintre argumentele prezentate de părțile interesate nu demonstrează că există motive întemeiate împotriva instituirii de măsuri asupra importurilor produsului în cauză.

⁽⁵¹⁾ Considerentul 389 din regulamentul provizoriu.

- (474) În lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 394-395 din regulamentul provizoriu.

8. ÎNREGISTRAREA

- (475) În urma comunicării constatărilor provizorii, CEB nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia înregistrarea importurilor nu este justificată.
- (476) CEB s-a opus raționamentului Comisiei, afirmând că articolul 24 alineatul (5) din regulamentul de bază nu solicită industriei Uniunii decât să furnizeze „suficiente elemente de probă pentru a justifica înregistrarea importurilor” și că nu există nicio legătură între articolul 24 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (4) în drept. Articolul 16 alineatul (4) stabilește condițiile pentru colectarea retroactivă a taxelor în perioada de înregistrare.
- (477) În al doilea rând, CEB a afirmat că, chiar dacă criteriile stabilite la articolul 16 alineatul (4) din regulamentul de bază trebuie să fie îndeplinite pentru ca înregistrarea să aibă loc, Comisia are dreptul de a găsi „circumstanțe critice în care, pentru produsele în cauză care fac obiectul subvențiilor, un prejudiciu dificil de reparat este cauzat de importuri masive, efectuate într-un timp relativ scurt, ale unui produs care beneficiază de subvenții care pot face obiectul unor măsuri compensatorii”.
- (478) CEB a afirmat că articolul 2 litera (d) din regulamentul de bază permite Comisiei să citească „risc de producere a unui prejudiciu” acolo unde apare termenul „prejudiciu” în regulament.
- (479) Comisia nu a fost de acord cu afirmațiile CEB, având în vedere că articolul 16 alineatul (4) precizează în mod clar că Comisia trebuie să găsească „un prejudiciu dificil de reparat”. „Un prejudiciu dificil de reparat” se referă la situația în care, în lipsa colectării retroactive a taxelor, prejudiciul important suferit de industria Uniunii poate fi agravat din cauza importurilor masive înainte de a putea fi adoptate măsuri. Situația este diferită în cazul în care constatările din cadrul unei anchete se bazează pe riscul de producere a unui prejudiciu important.
- (480) Astfel, Comisia a considerat că „riscul de producere a unui prejudiciu dificil de reparat” nu intră sub incidența articolului 16 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (481) Prin urmare, Comisia a confirmat constatările din regulamentul provizoriu din considerentele 403 și 404.

9. MĂSURI COMPENSATORII DEFINITIVE

- (482) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns cu privire la subvenționare, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, ar trebui instituite taxe compensatorii definitive pentru a împiedica materializarea riscului iminent de producere a unui prejudiciu important pe care îl prezintă importurile subvenționate din Indonezia pentru industria Uniunii.

9.1. Nivelul măsurilor compensatorii

- (483) Articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază precizează că valoarea taxei compensatorii nu depășește valoarea totală stabilită a subvenției pasibile de măsuri compensatorii stabilită.
- (484) Apoi, articolul 15 alineatul (1) al patrulea paragraf precizează că „[î]n cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide clar că nu este în interesul Uniunii să stabilească valoarea măsurilor în conformitate cu al treilea paragraf, valoarea taxei compensatorii este mai mică, în cazul în care o astfel de taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii”.
- (485) Nicio astfel de informație nu a fost prezentată Comisiei și, prin urmare, nivelul măsurilor compensatorii va fi stabilit prin trimitere la articolul 15 alineatul (1) al treilea paragraf.
- (486) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator Wilmar a remarcat absența unei analize explicite a marjei de prejudiciu. În special, Wilmar a susținut că determinarea aspectului dacă valoarea măsurilor ar trebui să fie la nivelul subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii trebuie să se bazeze pe toate informațiile transmise de părțile interesate.

- (487) Toate informațiile transmise de părțile interesate au fost luate în considerare la realizarea acestei determinări. Deși există într-adevăr un număr limitat de părți din Uniune care și-au exprimat opoziția față de măsurile compensatorii în general, acestea nu au furnizat informații care să arate de ce nu ar fi în interesul Uniunii să impună taxe compensatorii la nivelul subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.
- (488) În special, articolul 31 alineatul (7) impune ca, pentru analiza interesului Uniunii, informațiile să fie luate în considerare numai în cazul în care sunt susținute de dovezi concrete care să le fundamenteze validitatea. Prin urmare, o declarație nefundamentată de opoziție la impunerea de măsuri compensatorii are doar o relevanță foarte limitată în această privință.
- (489) Având în vedere că, în acest caz, măsurile definitive se vor baza pe valoarea stabilită a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii, nivelul marjei de prejudiciu nu este relevant. Prin urmare, testul prevăzut la articolul 15 alineatul (1) al cincilea paragraf nu este aplicabil.

9.2. Ofertele de angajament de preț

- (490) Un producător-exportator indonezian (denumit în continuare „solicitantul”) a prezentat o ofertă de angajament voluntar de preț, în conformitate cu articolul 13 din regulamentul de bază. Comisia a analizat oferta de angajament și a considerat că acceptarea acesteia nu ar fi practică din următoarele motive.
- (491) Prețul minim de import („PMI”) propus a fost inadecvat, deoarece nu era suficient pentru a compensa valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii. În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază, creșterea prețurilor în cadrul angajamentului de preț nu trebuie să fie mai mare decât cea necesară pentru a compensa valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.
- (492) Nivelul anual, adică limita anuală a importurilor care fac obiectul angajamentului propus de solicitant, acoperea exporturile totale de biomotorină din Indonezia și era obligatoriu pentru alți exportatori indonezieni care nu au prezentat o ofertă de angajament. Oferta nu a menționat modul în care nivelul anual va fi controlat pentru a asigura respectarea angajamentului.
- (493) Comisia a considerat că nivelul anual al importurilor la PMI este excesiv. Acesta depășea cota de piață a importurilor de biomotorină din Indonezia în perioada de anchetă. Împreună cu lipsa unui plafon trimestrial asupra importurilor, nivelul anual propus creștea foarte mult riscul ca un nivel ridicat de importuri să intre pe piața Uniunii în anumite luni.
- (494) Comisia a observat că solicitantul are o structură organizatorică foarte complexă și utilizează canale complexe de vânzare. Chiar și în scenariul aplicării angajamentului suplimentar exprimat în ceea ce privește canalele de vânzare, ar crește probabilitatea de eludare și de compensare încrucișată și ar deveni practic imposibilă monitorizarea eficientă.
- (495) Comisia a trimis solicitantului o scrisoare în care a motivat respingerea ofertei de angajament și a oferit solicitantului posibilitatea de a prezenta observații. Comisia a primit observații din partea solicitantului cu privire la PMI, la nivelul anual și la riscurile de compensare încrucișată, de asemenea, în contextul observațiilor suplimentare ale CEB cu privire la oferta inițială de angajament. Odată cu prezentarea observațiilor, solicitantul a revizuit, de asemenea, anumite elemente ale ofertei de angajament în afara termenului aplicabil.
- (496) În observațiile sale, solicitantul nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia PMI nu este suficient pentru a compensa valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii. Solicitantul nu a modificat metodologia de calcul a PMI propus. Comisia și-a menținut constatările și, prin urmare, a respins afirmația.
- (497) În plus, solicitantul a clarificat faptul că nivelul anual stabilit în oferta de angajament ar acoperi doar importurile în Uniune de produse fabricate sau comercializate de către solicitant. De asemenea, a propus reducerea nivelului anual și introducerea unui plafon trimestrial asupra utilizării nivelului anual.
- (498) Comisia a salutat explicația cu privire la nivelul anual și a remarcat că nivelul anual, astfel cum a fost explicat de solicitant, era obligatoriu numai pentru solicitant. Acesta a fost unul dintre motivele pentru care Comisia a considerat că nivelul este excesiv, întrucât nivelul anual propus depășea cota de piață a importurilor tuturor exportatorilor de biomotorină din Indonezia în perioada de anchetă, deși nivelul era destinat unui singur exportator, și anume solicitantul. Nivelul nou propus a fost mai mic decât nivelul anual stabilit în oferta de angajament, dar a rămas totuși la un nivel foarte ridicat, apropiindu-se de nivelul total al importurilor de biomotorină din Indonezia în perioada de anchetă. Oferta observă, de asemenea, că oferta revizuită nu a menționat modul în care nivelul anual va fi controlat pentru a se asigura respectarea angajamentului. Comisia și-a menținut constatările și, prin urmare, a respins afirmația.

- (499) În observațiile sale, solicitantul nu a fost de acord cu constatarea Comisiei în ceea ce privește structura complexă și canalele complexe de vânzare ale solicitantului. Solicitantul nu a propus niciun angajament suplimentar față de cele incluse în oferta de angajament. Comisia și-a menținut constatările și, prin urmare, a respins afirmația.
- (500) Comisia a considerat că monitorizarea angajamentului ar fi imposibilă din punct de vedere practic și nefuncțională pentru motivele expuse în considerentele 490-499 de mai sus și, prin urmare, a respins oferta finală.

9.3. Măsuri definitive

- (501) Ar trebui să se instituie măsuri compensatorii definitive asupra importurilor de biomotorină originară din Indonezia, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază, care prevede că taxa definitivă corespunde valorii totale stabilite a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.
- (502) Pe baza celor de mai sus, taxele compensatorii definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vâmuire, sunt următoarele:

Societate	Taxa compensatorie
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %
Toate celelalte întreprinderi	18,0 %

- (503) Nivelurile individuale ale taxei compensatorii pentru fiecare societate, menționate în prezentul regulament, au fost stabilite pe baza constatărilor acestei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul anchetei în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei (spre deosebire de taxa la nivel național aplicabilă „tuturor celorlalte societăți”) sunt aplicabile, prin urmare, exclusiv importurilor de produs în cauză originar din Indonezia și fabricat de societățile menționate. Produsele în cauză importate, fabricate de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și fac obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.
- (504) O societate poate solicita aplicarea în continuare a nivelurilor individuale respective ale taxei, chiar dacă își schimbă ulterior denumirea sau denumirea uneia dintre entitățile sale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei individuale aplicabile. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicată o notificare privind schimbarea denumirii.
- (505) În cazul în care evoluțiile de după perioada de anchetă conduc la o schimbare de durată a circumstanțelor, se pot lua măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază.
- (506) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (⁵²), în cazul rambursării unei sume ca urmare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dobânda care trebuie plătită ar trebui să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

⁽⁵²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

9.4. Eliberarea taxelor provizorii

- (507) Articolul 16 alineatul (2) din regulamentul de bază prevede că Comisia este cea care decide în ce măsură trebuie percepută definitiv taxa provizorie.
- (508) De asemenea, articolul 16 alineatul (2) prevede că, în cazul unui risc de producere a unui prejudiciu important, taxele provizorii nu trebuie să fie colectate, cu excepția cazului în care se stabilește că riscul de producere a unui prejudiciu important s-a transformat în prejudiciu important în cazul în care nu au fost aplicate măsuri provizorii.
- (509) Având în vedere constatările din prezenta cauză, valorile provizorii se eliberează și nu se percep, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (2) din regulamentul de bază.
- (510) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă la importurile de esteri monoalchilici ai unor acizi grași și/sau de motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nefosilă, în formă pură sau în amestec, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (codurile TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 și 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (codurile TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 și 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (codul TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (codurile TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 și 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (codurile TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 și 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (codurile TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 și 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (codurile TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 și 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (codurile TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 și 3824 99 92 20), 3826 00 10 și ex 3826 00 90 (codurile TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 și 3826 00 90 30) și origine din Indonezia.

(2) Nivelul taxei compensatorii definitive aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile enumerate mai jos este stabilit după cum urmează:

Societate	Taxă compensatorie definitivă	Codul adițional TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama și PT Musim Mas (Grupul Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri și PT Permata Hijau Palm Oleo (Grupul Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia și PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Grupul Wilmar)	15,7 %	B789
Toate celelalte întreprinderi	18,0 %	C999

(3) În absența altor dispoziții, se aplică dispozițiile în vigoare privind taxele vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă compensatorie provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1344 se eliberează definitiv.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2093 AL COMISIEI**din 29 noiembrie 2019****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 333/2007 în ceea ce privește analiza esterilor acizilor grași de 3-monocloropropan-1,2-diol (3-MCPD), a esterilor acizilor grași de glicidil, a percloratului și a acrilamidei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) ⁽¹⁾, în special articolul 34 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește metodele de prelevare a probelor și de analiză care trebuie utilizate pentru controlul oficial al nivelurilor anumitor contaminanți din produsele alimentare.
- (2) Nivelurile maxime permise pentru esterii acizilor grași de 3-monocloropropan-1,2-diol (3-MCPD), esterii acizilor grași de glicidil și perclorat în produsele alimentare au fost stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei ⁽³⁾. Regulamentul (UE) 2017/2158 al Comisiei ⁽⁴⁾ stabilește măsuri de diminuare și niveluri de referință pentru reducerea prezenței acrilamidei în anumite categorii de produse alimentare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 333/2007 stabilește criteriile de performanță specifice care trebuie îndeplinite de metodele de analiză validate pentru contaminanții din alimente, aplicate de laboratoarele europene relevante. Prin urmare, este oportun ca în Regulamentul (CE) nr. 333/2007 să se stabilească criteriile de performanță specifice pe care să le respecte metoda de analiză pentru controlul nivelurilor maxime de esteri ai acizilor grași de 3-MCPD, de esteri ai acizilor grași de glicidil, de perclorat și de acrilamidă din produsele alimentare.
- (4) Laboratoarele de referință ale Uniunii Europene în domeniul contaminanților din produse alimentare și din hrana pentru animale au elaborat un document de orientare privind estimarea limitei de detecție (LOD) și a limitei de cuantificare (LOQ) pentru măsurarea contaminanților din hrana pentru animale și produsele alimentare ⁽⁵⁾. Prin urmare, este necesar să se adapteze definițiile cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 333/2007 și în ceea ce privește limita de detecție și limita de cuantificare.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 333/2007 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Regulamentul (UE) 2017/625 se aplică începând cu 14 decembrie 2019. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu aceeași dată.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

⁽¹⁾ JO L 95, 7.4.2017, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei din 28 martie 2007 de stabilire a metodelor de prelevare a probelor și de analiză pentru controlul nivelurilor de oligoelemente și de contaminanți rezultați în urma prelucrării din produsele alimentare (JO L 88, 29.3.2007, p. 29).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2158 al Comisiei din 20 noiembrie 2017 de stabilire a măsurilor de diminuare și a nivelurilor de referință pentru reducerea prezenței acrilamidei în produsele alimentare (JO L 304, 21.11.2017, p. 24).

⁽⁵⁾ *Guidance Document on the Estimation of LOD and LOQ for Measurements in the Field of Contaminants in Feed and Food*, JRC Technical Reports EUR 28099 EU (2016). Disponibil la adresa: http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC102946/eur%2028099%20en_lod%20loq%20guidance%20document.pdf

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 333/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prelevarea de probe și analiza pentru controlul nivelurilor de plumb, cadmiu, mercur, staniu anorganic, arsen anorganic, 3-monoclorpropan-1,2-diol (3-MCPD), esteri ai acizilor grași de 3-MCPD, esteri ai acizilor grași de glicidil, hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) și perclorat enumerate în secțiunile 3, 4, 6 și 9 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 și pentru controlul nivelurilor de acrilamidă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2158 al Comisiei (*) trebuie efectuate în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2158 al Comisiei din 20 noiembrie 2017 de stabilire a măsurilor de diminuare și a nivelurilor de referință pentru reducerea prezenței acrilamidei în produsele alimentare (JO L 304, 21.11.2017, p. 24).”

2. Anexa se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu data de 14 decembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 333/2007 se modifică după cum urmează:

1. La punctul C.3.1, „Definiții”, definițiile termenilor „LOD” și „LOQ” se înlocuiesc cu următorul text:

„LOD”= Limita de detecție, cel mai mic conținut măsurat, din care se poate deduce prezența analitului cu o certitudine statistică rezonabilă.

«LOQ»= Limita de cuantificare, cel mai scăzut conținut de analit care poate fi măsurat cu o certitudine statistică rezonabilă.”

2. La punctul C.3.3.1, „Criterii de performanță”, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru 3-monoclorpropan-1,2-diol (3-MCPD), esteri ai acizilor grași de 3-MCPD și esteri ai acizilor grași de glicidil:

— Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru 3-MCPD din alimentele specificate la punctul 4.1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006

Tabelul 6a

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Alimente menționate la punctul 4.1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Probe martor	Sub LOD
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	75-110 %
Limita de detecție (LOD)	≤ 5 μg/kg (raportat la materia uscată)
Limita de cuantificare (LOQ)	≤ 10 μg/kg (raportat la materia uscată)

— Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru 3-MCPD din alimentele specificate la punctul 4.3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006

Tabelul 6b

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Alimente menționate la punctul 4.3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Probe martor	Sub LOD
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	75-110 %
Limita de detecție (LOD)	≤ 7 μg/kg
Limita de cuantificare (LOQ)	≤ 14 μg/kg

- Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru esterii acizilor grași de 3-MCPD, exprimați ca 3-MCPD, din alimentele specificate la punctul 4.3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006

Tabelul 6c

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Alimente menționate la punctul 4.3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	70-125 %
Limita de detecție (LOD)	Trei zecimi din LOQ
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele menționate la punctele 4.3.1 și 4.3.2	≤ 100 μg/kg în uleiuri și grăsimi
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele specificate la punctele 4.3.3 și în 4.3.4 cu un conținut de grăsime < 40 %	≤ două cincimi din LM
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele specificate la punctul 4.3.4 cu un conținut de grăsime ≥ 40 %	≤ 15 μg/kg materie grasă

- Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru esterii acizilor grași de glicidil, exprimați ca glicidol, din alimentele specificate la punctul 4.2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006

Tabelul 6d

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Alimente menționate la punctul 4.2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	70-125 %
Limita de detecție (LOD)	Trei zecimi din LOQ
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele menționate la punctele 4.2.1 și 4.2.2	≤ 100 μg/kg în uleiuri și grăsimi
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele specificate la punctul 4.2.3 cu un conținut de grăsime < 65 % și la punctul 4.2.4 cu un conținut de grăsime < 8 %	≤ două cincimi din LM
Limita de cuantificare (LOQ) pentru alimentele specificate la punctul 4.2.3 cu un conținut de grăsime ≥ 65 % și la punctul 4.2.4 cu un conținut de grăsime ≥ 8 %	≤ 31 μg/kg materie grasă

3. La punctul „C.3.3.1. Criterii de performanță”, litera (d) „Note privind criteriile de performanță” se înlocuiește cu următorul text:

„(d) Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru acrilamidă:

Tabelul 8

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Toate alimentele
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Probe martor	Sub limita de detecție (LOD)
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	75-110 %
Limita de detecție (LOD)	Trei zecimi din LOQ
Limita de cuantificare (LOQ)	Pentru alimentele cu niveluri de referință < 125 μg/kg: ≤ două cincimi din nivelul de referință, totuși nu este necesar să fie sub 20 μg/kg Pentru alimentele cu un nivel de referință ≥ 125 μg/kg: ≤ 50 μg/kg”

4. La punctul C.3.3.1, „Criterii de performanță”, se adaugă următoarele litere (e) și (f):

„(e) Criterii de performanță pentru metodele de analiză pentru perclorat:

Tabelul 9

Parametru	Criteriu
Aplicabilitate	Toate alimentele
Specificitate	Fără interferențe spectrale sau cauzate de matrice
Repetabilitate (RSD _r)	de 0,66 ori RSD _R derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Reproductibilitate (RSD _R)	derivată din ecuația Horwitz (modificată)
Recuperare	70-110 %
Limita de detecție (LOD)	Trei zecimi din LOQ
Limita de cuantificare (LOQ)	≤ două cincimi din LM

- (f) Note privind criteriile de performanță:

Ecuția Horwitz (*) (pentru concentrații $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$) și ecuația Horwitz modificată (**) (pentru concentrații $C < 1,2 \times 10^{-7}$) sunt ecuații generalizate de precizie independente de analit și matrice, depinzând numai de concentrație în majoritatea metodelor de analiză de rutină.

Ecuatia Horwitz modificată pentru concentrații $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

$$RSD_R = 22 \%$$

unde:

- RSD_R este abaterea standard relativă, calculată pe baza rezultatelor obținute în condiții de reproductibilitate $[(s_R/x) \times 100]$
- C este raportul de concentrație (adică $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg}/\text{kg}$). Ecuatia Horwitz modificată se aplică pentru concentrații $C < 1,2 \times 10^{-7}$.

Ecuatia Horwitz pentru concentrații $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2C^{(-0,15)}$$

unde:

- RSD_R este abaterea standard relativă, calculată pe baza rezultatelor obținute în condiții de reproductibilitate $[(s_R/x) \times 100]$
- C este raportul de concentrație (adică $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1 \text{ 000 mg}/\text{kg}$). Ecuatia Horwitz se aplică pentru concentrații $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$.

(*) W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem.,63, 1980, 1344-1354.

(**) M. Thompson, Analyst, 125, 2000, 385-386."

5. La punctul C.3.3.2. Abordarea „adecvată scopului”, cuvintele „Tabelul 8” se înlocuiesc cu cuvintele „Tabelul 10”.
-

**REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2094 AL COMISIEI
din 29 noiembrie 2019**

**de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește
prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active benfluralin, dimoxistrobin, fluazinam,
flutolanil, mancozeb, mecoprop-P, mepiquat, metiram, oxamil și piraclostrobin**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 17 primul paragraf,

întrucât:

- (1) Partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește lista substanțelor active considerate a fi fost aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009.
- (2) Perioada de aprobare a substanțelor active dimoxistrobin, mancozeb, mecoprop-P, metiram, oxamil și piraclostrobin a fost prelungită până la 31 ianuarie 2020 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1796 al Comisiei ⁽³⁾.
- (3) Perioada de aprobare a substanțelor active benfluralin, fluazinam, flutolanil și mepiquat a fost prelungită până la 29 februarie 2020 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/168 al Comisiei ⁽⁴⁾.
- (4) Cererile de reînnoire a aprobării substanțelor respective au fost prezentate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei ⁽⁵⁾.
- (5) Din cauza faptului că evaluarea substanțelor respective a fost amânată din motive independente de voința solicitanților, este probabil ca aprobările acestor substanțe active să expire înainte de adoptarea unei decizii privind reînnoirea lor. Prin urmare, este necesar să se prelungească perioadele lor de aprobare.
- (6) Având în vedere obiectivul articolului 17 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, în ceea ce privește cazurile în care Comisia urmează să adopte un regulament care prevede că aprobarea unei substanțe active menționate în anexa la prezentul regulament nu se reînnoiește deoarece nu sunt îndeplinite criteriile de aprobare, Comisia urmează să stabilească ca dată de expirare fie data prevăzută înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, fie data intrării în vigoare a regulamentului care prevede că aprobarea substanței active nu se reînnoiește, oricare dintre aceste date survine mai târziu. În ceea ce privește cazurile în care Comisia urmează să adopte un regulament care prevede reînnoirea aprobării unei substanțe active menționate în anexa la prezentul regulament, Comisia va depune eforturi pentru a stabili, în funcție de circumstanțe, cea mai timpurie dată posibilă de punere în aplicare.

⁽¹⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO L 153, 11.6.2011, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1796 al Comisiei din 20 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, bifenox, clorpirifos, clorpirifos-metil, clofentezin, dicamba, difenoconazol, diflubenzuron, diflufenican, dimoxistrobin, fenoxaprop-P, fenpropidin, lenacil, mancozeb, mecoprop-P, metiram, nicosulfuron, oxamil, picloram, piraclostrobin, piriproxifen și tritosulfuron (JO L 294, 21.11.2018, p. 15).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/168 al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active abamectin, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) tulpina QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. Aizawai, *Bacillus thuringiensis* subsp. israeliensis, *Bacillus thuringiensis* subsp. kurstaki, *Beauveria bassiana*, benfluralin, clodinafop, clopirialid, *Cydia pomonella* *Granulovirus* (CpGV), ciprodinil, diclorprop-P, epoxiconazol, fenpiroximat, fluazinam, flutolanil, fosetil, *Lecanicillium muscarium*, mepanipirim, mepiquat, *Metarhizium anisopliae* var. *Anisopliae*, metconazol, metrafenonă, *Phlebiopsis gigantea*, pirimicarb, *Pseudomonas chlororaphis* tulpina: MA 342, pirimetanil, *Pythium oligandrum*, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces* K61, tiacloprid, tolclofos-metil, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, triclopir, trinexapac, triticonazol, *Verticillium albo-atrum* și ziram (JO L 33, 5.2.2019, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 252, 19.9.2012, p. 26).

- (7) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Partea A din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 se modifică după cum urmează:

1. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 57, „Mecoprop-P”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 2. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 81, „Piraclostrobin”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 3. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 114, „Mancozeb”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 4. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 115, „Metiram”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 5. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 116, „Oxamil”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 6. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 128, „Dimoxistrobin”, data se înlocuiește cu „31 ianuarie 2021”.
 7. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 187, „Flutolanil”, data se înlocuiește cu „28 februarie 2021”.
 8. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 188, „Benfluranil”, data se înlocuiește cu „28 februarie 2021”.
 9. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 189, „Fluazinam”, data se înlocuiește cu „28 februarie 2021”.
 10. În a șasea coloană, „Expirarea aprobării”, la rândul 191, „Mepiquat”, data se înlocuiește cu „28 februarie 2021”.
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2095 AL COMISIEI**din 29 noiembrie 2019****privind operarea unei deduceri din cota de pescuit pentru somonul de Atlantic pusă la dispoziția
Poloniei în 2019 ca urmare a depășirii cotei de pescuit în 2018**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 105 alineatele (1), (2) și (3),

întrucât:

- (1) Cota de pescuit pentru somonul de Atlantic în apele Uniunii din subdiviziunile 22-31 (SAL/3BCD-F) a fost alocată Poloniei pentru anul 2018 prin Regulamentul (UE) 2017/1970 al Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Această cotă de pescuit pentru anul 2018 a fost majorată cu 1 369 de exemplare după aplicarea flexibilității de la an la an prevăzute la articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Creșterea, reprezentând 10 % din debarcărilor permise pentru anul 2017, a fost calculată pe baza cantităților rămase neutilizate după declarațiile de captură. În timpul misiunilor de inspecție efectuate în Polonia în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 în 2018, Comisia a identificat date raportate incorect și date raportate insuficient privind capturile, care au arătat că a fost epuizată cota poloneză pentru somonul de Atlantic din 2017 în apele Uniunii din subdiviziunile 22-31. Prin urmare, flexibilitatea de la an la an din anul 2017 până în anul 2018 în temeiul articolului 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 a fost acordată în mod necuvenit, iar cantitățile corespunzătoare ar trebui deduse în consecință din cota pentru 2018.
- (3) De asemenea, Comisia a identificat inconsecvențe suplimentare în ceea ce privește datele poloneze referitoare la pescuitul de somon de Atlantic în apele Uniunii din subdiviziunile 22-31 pentru anul 2018, prin verificarea încrucișată a datelor înregistrate și raportate în cursul campaniilor de pescuit inspectate și neinspectate. Aceste inconsecvențe în raportarea privind componența capturilor au fost coroborate de mai multe misiuni de audit și de verificare desfășurate în Polonia în perioada 2018-2019 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1224/2009. Aceste rapoarte de audit au fost comunicate în mod corespunzător Poloniei și discutate cu aceasta.
- (4) Dovezile colectate au permis Comisiei să stabilească faptul că contingentul pentru somonul de Atlantic din apele Uniunii din subdiviziunile 22-31 alocate Poloniei în anul 2018 prin Regulamentul (UE) 2017/1970 al Consiliului a fost depășit cu 2 160 de bucăți de somon. În temeiul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, în cazul în care Comisia stabilește că un stat membru a depășit cotele de pescuit care i-au fost alocate, ea operează deduceri din viitoarele cote de pescuit ale statului membru respectiv.
- (5) La articolul 105 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 se prevede că astfel de deduceri trebuie operate în următorul (următorii) an(i), aplicând factorii de multiplicare respectivi stabiliți la alineatele menționate.
- (6) În conformitate cu articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, ar trebui să se aplice un factor de multiplicare egal cu 1,00, deoarece valoarea depășirii cotelor de pescuit, cuantificată de Comisie, este mai mică de 100 de tone,

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1970 al Consiliului din 27 octombrie 2017 privind stabilirea, pentru anul 2018, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în Marea Baltică și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/127 (JO L 281, 31.10.2017, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cota de pescuit pentru somonul de Atlantic din apele Uniunii din subdiviziunile 22-31 alocate Poloniei pentru anul 2019 prin Regulamentul (UE) 2018/1628 al Consiliului ⁽⁴⁾ se reduce în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1628 al Consiliului din 30 octombrie 2018 privind stabilirea, pentru anul 2019, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în Marea Baltică, și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/120 în ceea ce privește anumite posibilități de pescuit în alte ape (JO L 272, 31.10.2018, p. 1).

ANEXĂ

DEDUCERE DIN COTA DE PESCUIT PENTRU SOMONUL DE ATLANTIC PUSĂ LA DISPOZIȚIA POLONIEI ÎN 2019 PENTRU STOCURI AFECTATE DE DEPĂȘIRI ALE COTELOR

Stat membru	Codul speciei	Codul zonei	Denumirea speciei	Denumirea zonei	Cota inițială pentru 2018 (în bucăți)	Debarcări permise în 2018 (cantitate adaptată totală, în bucăți) ⁽¹⁾	Total capturi în 2018 (cantitate în bucăți)	Utilizarea cotei de pescuit în raport cu debarcărilor permise	Depășirea cotei de pescuit în raport cu debarcărilor permise (cantitate în bucăți)	Factor de multiplicare ⁽²⁾	Factor de multiplicare suplimentar ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	Deduceri de aplicat în 2019 (cantitate în bucăți)
PL	SAL	3BCD-F	Somon de Atlantic	Apele Uniunii din subdiviziunile 22-31	5 729	15 739 ⁽²⁾	17 899	113,72 %	2 160	1,00	/	2 160

⁽¹⁾ Cote puse la dispoziția unui stat membru în temeiul regulamentelor relevante privind posibilitățile de pescuit, după ce au fost luate în considerare schimburile de posibilități de pescuit în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22), transferurile de cote din 2017 în 2018 în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului (JO L 115, 9.5.1996, p. 3) și cu articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 sau realocarea și deducerea posibilităților de pescuit în conformitate cu articolele 37 și 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

⁽²⁾ Această sumă include o reducere de 1 369 de bucăți de somon, corespunzătoare flexibilității de la an la an acordată în mod nejustificat în 2018, în temeiul articolului 15 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, după identificarea unor date raportate incorect și a unor date raportate insuficient privind capturile pentru 2017.

⁽³⁾ Conform dispozițiilor articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009. În toate cazurile în care depășirea cotei de pescuit este mai mică sau egală cu 100 de tone, se aplică o deducere egală cu depășirea cotei de pescuit înmulțită cu factorul de multiplicare 1,00.

⁽⁴⁾ Conform dispozițiilor articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 și cu condiția ca depășirea cotei de pescuit să fie mai mare de 10 %.

⁽⁵⁾ Litera „A” indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5 ca urmare a depășirilor consecutive ale cotei de pescuit în anii 2016, 2017 și 2018. Litera „C” indică faptul că s-a aplicat un factor de multiplicare suplimentar de 1,5, deoarece stocul face obiectul unui plan multianual.

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2019/2096 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE

din 28 noiembrie 2019

privind numirea comandantului forței misiunii UE pentru misiunea militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) și de abrogare a Deciziei (PESC) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019)

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38,

având în vedere Decizia 2013/34/PESC a Consiliului din 17 ianuarie 2013 privind o misiune militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) ⁽¹⁾, în special articolul 5,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Decizia 2013/34/PESC, Consiliul a autorizat Comitetul politic și de securitate (COPS) să adopte decizii referitoare la controlul politic și la conducerea strategică a EUTM Mali, inclusiv decizii de numire a următorilor comandanți ai forței misiunii UE pentru EUTM Mali.
- (2) La 29 mai 2019, COPS a adoptat Decizia (PESC) 2019/948 ⁽²⁾ privind numirea generalului de brigadă Christian HABERSATTER în funcția de comandant al forței misiunii UE pentru EUTM Mali.
- (3) La 22 octombrie 2019, Portugalia a propus numirea generalului de brigadă João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO pentru a-i succeda generalului de brigadă Christian HABERSATTER în funcția de comandant al forței misiunii UE pentru EUTM Mali începând cu 12 decembrie 2019.
- (4) La 29 octombrie 2019, Comitetul militar al UE a sprijinit recomandarea respectivă.
- (5) Ar trebui luată o decizie privind numirea generalului de brigadă João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO în funcția de comandant al forței misiunii UE pentru EUTM Mali începând cu 12 decembrie 2019.
- (6) Decizia (PESC) 2019/948 ar trebui să fie abrogată.
- (7) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la elaborarea și la punerea în aplicare a deciziilor și acțiunilor Uniunii care au implicații în materie de apărare. În consecință, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Generalul de brigadă João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO este numit în funcția de comandant al forței misiunii UE pentru misiunea militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) începând cu 12 decembrie 2019.

Articolul 2

Decizia (PESC) 2019/948 se abrogă.

⁽¹⁾ JO L 14, 18.1.2013, p. 19.

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2019/948 a Comitetului politic și de securitate din 29 mai 2019 privind numirea comandantului forței misiunii UE pentru misiunea militară a Uniunii Europene pentru a contribui la instruirea forțelor armate maliene (EUTM Mali) și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/1791 (EUTM Mali/1/2019) (JO L 152, 11.6.2019, p. 72).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la 12 decembrie 2019.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2019.

Pentru Comitetul politic și de securitate
Președintele
S. FROM-EMMESBERGER

DECIZIA (UE) 2019/2097 A CONSILIULUI
din 2 decembrie 2019

de numire a unui membru și a unui supleant, propuși de România, în cadrul Comitetului Regiunilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului român,

întrucât:

- (1) La 26 ianuarie 2015, 5 februarie 2015 și 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ și (UE) 2015/994 ⁽³⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020. La 3 aprilie 2017, prin Decizia (UE) 2017/665 a Consiliului ⁽⁴⁾, domnul Gheorghe CATRINOIU a fost înlocuit de domnul Emil BOC în calitatea de supleant.
- (2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Gheorghe FALCĂ.
- (3) Un loc de supleant a devenit vacant ca urmare a numirii domnului Emil BOC în calitatea de membru în cadrul Comitetului Regiunilor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sunt numiți în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2020:

(a) în calitatea de membru:

— domnul Emil BOC, *Mayor of Cluj-Napoca*,

și

(b) în calitatea de supleant:

— domnul Daniel Ștefan DRĂGULIN, *Mayor of Călărași*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 2 decembrie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
M. OHISALO

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/116 a Consiliului din 26 ianuarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 20, 27.1.2015, p. 42).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/190 a Consiliului din 5 februarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 31, 7.2.2015, p. 25).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2015/994 a Consiliului din 23 iunie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 159, 25.6.2015, p. 70).

⁽⁴⁾ Decizia (UE) 2017/665 a Consiliului din 3 aprilie 2017 de numire a cinci membri și a nouă supleanți, propuși de România, în cadrul Comitetului Regiunilor (JO L 94, 7.4.2017, p. 40).

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2098 A COMISIEI
din 28 noiembrie 2019

privind cerințele de sănătate animală cu titlu temporar pentru transporturile de produse de origine animală destinate consumului uman originare din Uniune care sunt reexpediate în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță

[notificată cu numărul C(2019) 8092]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a standardelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽¹⁾, în special articolul 8 punctul 5 a treia liniuță,

întrucât:

- (1) Directiva 2002/99/CE stabilește normele generale de sănătate animală care reglementează introducerea în Uniune a produselor de origine animală destinate consumului uman originare din țări terțe. În special, aceasta prevede adoptarea de către Comisie a unor norme privind anumite tipuri de introducere a produselor respective. Normele de sănătate animală prevăzute de directiva menționată nu aduc atingere normelor de control veterinar prevăzute de Directiva 97/78/CE a Consiliului și sunt aplicate în paralel cu acestea ⁽²⁾.
- (2) Directiva 97/78/CE stabilește normele care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru transporturile de produse de origine animală introduse în Uniune din țări terțe, inclusiv pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2002/99/CE. Articolul 15 din Directiva 97/78/CE prevede că statele membre trebuie să autorizeze reimportarea unor astfel de produse în cazul în care acestea au fost refuzate de către o țară terță, cu respectarea anumitor condiții. Aceste condiții includ cerințele de certificare și sunt destinate să protejeze sănătatea publică și animală.
- (3) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ a abrogat Directiva 97/78/CE cu efect de la 14 decembrie 2019. Regulamentul respectiv a instituit un nou cadru juridic pentru controalele oficiale și pentru alte activități oficiale în vederea verificării aplicării corecte a legislației Uniunii privind lanțul agroalimentar. Regulamentul stabilește norme privind, printre altele, controalele oficiale ale transporturilor de produse de origine animală care intră în Uniune, inclusiv ale celor de produse alimentare. În plus, Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a abrogat Directiva 2002/99/CE, cu efect de la 21 aprilie 2021. Regulamentul (UE) 2016/429 stabilește norme pentru prevenirea bolilor animalelor, inclusiv norme privind intrarea în Uniune a produselor de origine animală. Normele prevăzute în aceste două regulamente sunt aplicate în paralel, dar, în timp ce normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625 sunt de natură orizontală, cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/429 sunt mai specifice fiecărui sector, întrucât privesc sănătatea animală.
- (4) În prezent au fost stabilite norme de completare prin Regulamentul delegat (UE) 2019/2074 al Comisiei ⁽⁵⁾ în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 pentru efectuarea controalelor oficiale asupra transporturilor de animale și de bunuri originare din Uniune și care se întorc în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță. Aceste

⁽¹⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.

⁽²⁾ Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor (Legea privind sănătatea animală) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/2074 al Comisiei din 23 septembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele privind controalele oficiale specifice aplicabile transporturilor de anumite animale și mărfuri originare din Uniune care sunt reexpediate în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță (JO L 316, 6.12.2019, p. 6).

norme de completare au scopul de a verifica conformitatea transporturilor de produse reexpediate cu cerințele de sănătate animală, printre altele, și fac trimitere la cerințele respective, astfel cum sunt prevăzute în normele Uniunii în materie de sănătate animală. Regulamentul delegat respectiv se aplică de la 14 decembrie 2019, în conformitate cu data de la care se aplică Regulamentul (UE) 2017/625.

- (5) În prezent, actele Comisiei de punere în aplicare a Directivei 2002/99/CE nu prevăd cerințe specifice de sănătate animală pentru reintroducerea în Uniune a produselor de origine animală care au fost exportate din Uniune și cărora li s-a refuzat intrarea într-o țară terță. Prin urmare, cerințele de sănătate animală specifice reintroducerii în Uniune a transporturilor de produse de origine animală destinate consumului uman care au fost exportate din Uniune și cărora li s-a refuzat intrarea în țări terțe ar trebui să fie stabilite pentru a oferi securitate juridică în ceea ce privește cerințele de sănătate animală aplicabile acestor transporturi și pentru a atenua riscurile potențiale pentru sănătatea animală după 14 decembrie 2019, în urma abrogării Directivei 97/78/CE.
- (6) În special, descărcarea, depozitarea și reincărcarea acestor produse în țări terțe nu ar trebui să conducă la riscuri de răspândire și introducere în Uniune a agenților patogeni ai anumitor boli ale animalelor enumerate în anexa I la Directiva 2002/99/CE.
- (7) Pe lângă documentele originale eliberate de autoritatea competentă din statul membru exportator, ar trebui să se permită, de asemenea, verificarea provenienței transporturilor de produse de origine animală pe baza echivalentului electronic al certificatului oficial original depus în sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale menționate la articolul 131 din Regulamentul (UE) 2017/625 (IMSOC) și stabilit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei ⁽⁶⁾.
- (8) Un transport de produse de origine animală destinate consumului uman care a fost reexpediat în Uniune după ce i s-a refuzat intrarea într-o țară terță ar trebui să poată fi transportat către un loc de destinație din Uniune, și anume la adresa la care autoritatea competentă de la locul de destinație din Uniune a acceptat să îl recepționeze.
- (9) Este necesar să se asigure faptul că transporturile de produse de origine animală destinate consumului uman care au fost reexpediate în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță sosesc la locul lor de destinație din Uniune. Prin urmare, cerințele procedurale prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2019/1666 al Comisiei ⁽⁷⁾ ar trebui să se aplice monitorizării transportării și a sosirii unor astfel de transporturi, de la punctul de control la frontieră de sosire în Uniune, până la unitatea de la locul de destinație.
- (10) Cerințele de sănătate animală stabilite în prezenta decizie de punere în aplicare ar trebui să se aplice până la 21 aprilie 2021, deoarece Regulamentul (UE) 2016/429 și Regulamentul delegat al Comisiei privind normele de sănătate animală pentru introducerea în Uniune și circulația și manipularea după introducerea în Uniune a anumitor animale, materiale germinative și produse de origine animală din țări sau teritorii terțe se aplică de la data respectivă.
- (11) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Autoritatea competentă de la postul de inspecție la frontieră autorizează introducerea în Uniune a transporturilor de produse de origine animală definite la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2002/99/CE a Consiliului, originare din Uniune care sunt reexpediate în Uniune după ce li s-a refuzat intrarea într-o țară terță, dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:
 - (a) transportul este însoțit de certificatul sau de documentul original eliberat de autoritatea competentă din statul membru de export ori de echivalentul electronic al acestuia transmis în sistemul de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale menționat la articolul 131 din Regulamentul (UE) 2017/625 (IMSOC) și instituit prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 sau de o copie certificată a acestuia;

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei din 30 septembrie 2019 de stabilire a normelor privind funcționarea sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale și a componentelor sistemice ale acestuia („Regulamentul IMSOC”) (JO L 261, 14.10.2019, p. 37).

⁽⁷⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/1666 al Comisiei din 24 iunie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Comisiei cu privire la condițiile de monitorizare a transportului și a sosirii transporturilor de anumite mărfuri de la punctul de control la sosirea la frontieră la unitatea de la locul de destinație din Uniune (JO L 255, 4.10.2019, p. 1).

- (b) transportul este însoțit de o declarație din partea autorității competente de la locul de destinație din Uniune, prin care se confirmă că aceasta acceptă să primească transportul și care indică locul de destinație pentru reexpedierea transportului în Uniune;
 - (c) transportul este însoțit de unul dintre următoarele documente care indică motivul refuzului intrării în țara terță și, după caz, locul și data descărcării, depozitării și reîncărcării în țara terță, precum și următoarele informații:
 - (i) în cazul containerelor sau al ambalajelor cu un sigiliu original intact, o declarație a operatorului responsabil pentru transport care confirmă că transportul a avut loc în condiții adecvate tipului de produse de origine animală, iar conținutul transportului nu a fost modificat în timpul reexpedierii sau
 - (ii) o declarație oficială a autorității competente sau a altei autorități publice din țara terță care confirmă că au fost respectate cerințele de la litera (d);
 - (d) dacă produsele de origine animală au fost descărcate într-o țară terță, autoritatea competentă sau altă autoritate publică din țara terță a confirmat că:
 - (i) produsele de origine animală nu au fost supuse altor manipulări decât descărcarea, depozitarea și reîncărcarea în țara terță;
 - (ii) au fost puse în aplicare măsuri eficiente pentru a evita în timpul descărcării, depozitării și reîncărcării în țara terță contaminarea produselor de origine animală cu agenți patogeni care cauzează boli transmisibile ale animalelor enumerate în anexa I la Directiva 2002/99/CE;
 - (iii) locul de descărcare, de depozitare și de reîncărcare în țara terță nu a făcut obiectul restricțiilor privind circulația animalelor ca urmare a bolilor transmisibile ale animalelor enumerate în anexa I la Directiva 2002/99/CE în timpul descărcării, depozitării și reîncărcării în țara terță.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), în cazul în care documentele menționate în dispoziția respectivă nu au fost eliberate de autoritatea competentă din statul membru de export, originea transportului trebuie să fie autentificată într-un alt mod, pe baza unor dovezi documentate prezentate de către operatorul responsabil pentru transport.
- (3) Autoritatea competentă de la postul de inspecție la frontieră monitorizează transportul și sosirea la locul de destinație a transportului de produse de origine animală în conformitate cu articolele 2 și 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/1666 al Comisiei.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 14 decembrie 2019 până la 21 aprilie 2021.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membbru al Comisiei

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO